

ISSN – 2734- 6501

Anul IV, Nr. 7, Septembrie 2023

ISSN-L 2734- 6501

Revista “Împreună pentru viitor”

Numărul 7 ~ Septembrie 2023

GĂVOJDIA

Str. Principală, nr. 197,

Telefon/ fax 0256/ 335835

E-mail: gimnaziugavojdia@yahoo.com

Colectiv redacțional

CUPRINS

Coordonatori:

- Director. prof. Goian Emilia Sorina
- Prof. Înv. Primar Moț Cornelia Alina
- Prof. Înv. Preșcolar Kovacs Alina
- Prof. Înv. Preșcolar Schiller Melinda Diana

Editori

1.ACTIVITĂȚI DE COLABORARE PRIN PROIECTE ETWINNING, Prof. Grecu Daniela.....	pag. 5
2. MOBILITATEA VIRTUALĂ DIN ȘCOALA MEA, Prof. Udrescu Adina.....	pag. 9
3. MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ȘI FORMAREA COMPORTAMENTULUI CONȘTIENT AL ELEVULUI, Prof. Mera Alina Ioana.....	pag. 10
4. PARTENERIATELE ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL, Prof. Schiller Melinda Diana.....	pag. 16
5. ÎNVĂȚAREA ON-LINE- AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE, Prof. Mărgan Daniela Violeta.....	pag. 18
6. INOVAȚIE ȘI CREAȚIE ÎN ACTIVITATA DIDACTICĂ, Prof. Elena Vasilica Vlasie.....	pag. 21
7.DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE-CERCURILE LITERARE, Prof. Grecu Cornelia Ana	pag, 25
8. PROIECTE DE PARTENERIAT ETWINNING- Our Schools, Beautiful, Sustainable, Together 2022-2023, Prof. Moț Cornelia Alina.....	pag. 29
9. EDUCAȚIA ESTE IMPORTANTĂ PENTRU TOȚI, Prof. Jivulescu Codruța Adelina.....	pag. 32
10. EDUCAȚIA STEM ÎN GRĂDINIȚĂ, Prof. Vulpeș Daniela.....	pag. 34
11. „ZIUA ALBINEI” ÎN SĂPTĂMÂNA VERDE 2023. Prof. Mitrescu Elena.....	pag. 36
12. ROLUL ACTIVITĂȚILOR TEMATICE ÎNTR-O ȘCOALĂ POZITIVĂ, Prof. Antal Liliana.....	pag. 38
13. ȘCOALA INCLUZIVĂ – O NECESITATE ÎN EDUCAȚIA ACTUALĂ, Prof. Goian Emilia.....	pag. 41
14. BEING AN EDUCATOR IN SIMULTANEOUS TEACHING, Prof. Dîngă Luminița-Melania.....	pag. 43
15.JURNAL DE MATELOT ÎN CĂUTAREA CHEII PALATULUI MAGIC, Prof. Oprea Elena .	pag 47
16. METODA ÎNVĂȚĂRII PE BAZĂ DE PROIECTE, Prof. Borș Adi- Luminița.....	pag. 49
17. EMOȚII DE BAZĂ. JOCURI DIDACTICE, Prof. Duman Mihaela Elena.....	pag. 57
18. CREATIVITY AND INOVATION, Prof. Murgilă Rita.....	pag. 61

19. MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL ÎN CONTEXTUL INCLUZIUNII SOCIALE, Prof. Stan Dorina.....	pag. 66
20. ȘCOALĂ PRIETENOASĂ ȘI DEMOCRATICĂ, Prof. Dobrin Paula Daniela.....	pag. 68
21. O GRĂDINIȚĂ PENTRU FIECARE, Prof. Motoș Cristina.....	pag. 70
22. INTERESUL PENTRU LECTURĂ LA ELEVII DIN CLASELE PRIMARE , Prof. Paven Gabriela.....	pag. 72
23. CE FEL DE SOCIETATE VREM SĂ FIM?, Prof. Sîngiorzan Sorina.....	pag. 75
24.„MENS SANA IN CORPORE SANO”- MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS, Prof. Bot Loredana.....	pag. 77
25. COMUNICAREA GRĂDINIȚĂ-FAMILIE, CHEIA INTEGRĂRII CU SUCCES A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE, Prof. Ionescu Margareta.....	pag. 80
26. EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ, Prof. Brîndușoni Ionela Alina.....	pag. 83
27. AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE INTERNETULUI, Prof. Vântu Ana Luminița.....	pag. 89
28. ORGANIZAREA SPAȚIULUI EDUCAȚIONAL DIN GRĂDINIȚĂ, Prof. Kovacs Alina/ Prof. Ardelean Marioara.....	pag. 91
29. PREOCUPĂRI PENTRU DEZVOLTAREA CULTURII GENERALE PRIN PREDAREA GEOGRAFIEI LA CICLUL PRIMAR, Prof. Turițoiu Elena-Cristina.....	pag. 95
30. EXPRESIVITATE ȘI CREATIVITATE LA PREȘCOLARI, Prof. Lorinț Florica/ Prof. Mocanu Georgeta.....	pag. 97
31. METODE INTERACTIVE DE PREDARE- ÎNVAȚARE-EVALUARE ÎN BIOLOGIE, Prof. Bunea Nicoleta.....	pag. 100
32. OBICEIURI ȘI TRADIȚII ÎN MARAMUREȘ, Prof. Dorca Laura.....	pag. 104
33. RELAȚIA OMULUI CU PĂDUREA, Prof. Toma Bianca Adina.....	pag. 107
34. EDUCAȚIA MULTICULTURALĂ ȘI INTERCULTURALĂ A PREȘCOLARILOR, Prof. Boba Cristina Elena.....	pag. 111
35. PROFILUL DE FORMARE AL ABSOLVENTULUI, Prof. David Andreea Elena.....	pag. 115
36. PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE, Prof. Petrescu Ana-Maria.....	pag. 118
37. SUPT DE CURS Opțional - „CREIONUL FERMECAT” – exerciții grafice, Prof. Ciuche Zenovia.....	pag. 124
38. EȘECUL ȘCOLAR, Prof. Breban Maria Oana.....	pag. 131
39. Cum să-ți ții părinții aproape, Prof. Ana-Sorana Scutelnicu.....	pag 134

Dragi cititori,

Paginile care se dezvăluie acum în fața dumneavoastră alcătuiesc o revistă școlară, creată din sufletele noastre pentru inimile voastre.

În paginile ei, am așternut visuri, bucurii și speranțe. Visuri despre lumea de mâine, bucurii trăite ieri și speranțe că veți fi încântați .

Vă rugăm să o răsfoiți cu atenție și să o citiți cu răbdare și îngăduință.

Noi, dascălii, suntem bucuroși pentru că asistăm permanent la zboruri care încep timid și devin din ce în ce mai îndrăznețe.

Vă invităm și pe dumneavoastră, cititorii revistei, să ne fiți alături în această minunată călătorie!

Vă dorim lectură plăcută!

ACTIVITĂȚI DE COLABORARE PRIN PROIECTE ETWINNING

Prof. Daniela Grecu, Școala Gimnazială "Sf. Dumitru" Craiova, Județul Dolj

Platforma eTwinning (<https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning>) este o inițiativă educațională europeană inovatoare care conectează școli și profesori din întreaga Europă, permițându-le să colaboreze, să învețe unii de la alții și să dezvolte proiecte comune inovatoare. Această platformă oferă oportunități valoroase de schimb de experiențe și bune practici în domeniul educației, facilitând comunicarea și colaborarea între elevi și profesori din diverse țări.

În anul școlar 2022-2023, am implementat alături de elevii clasei a VI-a de la Școala Gimnazială "Sf. Dumitru" din Craiova trei proiecte pe platforma eTwinning, proiecte ce au oferit acestora o experiență de învățare valoroasă și memorabilă și care au demonstrat puterea educației colaborative.

STEAM Coding Lab

Proiectul STEAM Coding Lab a explorat lumea fascinantă a științei, tehnologiei, ingineriei, artelor și matematicii (STEAM) prin intermediul codării. Elevii din diversele țări partenere au lucrat împreună pentru a face primii pași utilizarea limbajelor de programare și pentru a crea proiecte interactive, cum ar fi jocuri și animații, folosind platforme precum Scratch și Tinkercad.

Unul dintre aspectele cheie ale proiectului nostru a fost marcarea International Day of Women and Girls in Science prin crearea unui album colaborativ special. Am invitat elevii să se documenteze și să descopere contribuțiile semnificative ale femeilor în domeniul științei și să le prezinte într-un mod captivant. Rezultatul a fost un album colaborativ impresionant, care este

disponibil online, oferind astfel o oportunitate de învățare și inspirație pentru alți elevi din întreaga lume. Albumul poate fi accesat la următoarea adresă:

<https://www.ourboox.com/books/inspirational-women-in-science> .

Un alt aspect deosebit de reușit al proiectului nostru a fost reprezentat de întâlnirile online, desfășurate în cadrul orelor de școală. Am avut privilegiul de a participa la două astfel de întâlniri cu partenerii noștri din Italia (IC Laureana Galatro Feroletto-Laureana di Borrello) și Republica Moldova (Liceul Teoretic Gaudeamus). Aceste întâlniri au fost o oportunitate excelentă pentru elevii noștri de a-și împărtăși cunoștințele, ideile și experiențele și de a învăța unii de la alții.

Prin această colaborare interculturală, elevii au dezvoltat abilități de comunicare și colaborare, în timp ce își stimulau imaginația și creativitatea.

Partenerii au fost din următoarele țări: Turcia (9), Romania (5), Italia (3), Grecia (1), Republica Moldova (1) și Croația (1).

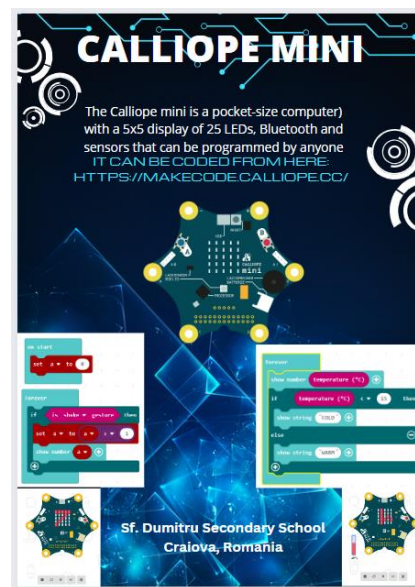
Robotics Tour

Proiectul Robotics Tour a explorat lumea fascinantă a roboților și a tehnologiei de ultimă generație. Participanții au asamblat și programat roboți, apoi au participat la provocări tehnice în cadrul acestui proiect. Elevii și-au dezvoltat abilitățile STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) și au învățat despre inovație și automatizare. Prin interacțiunea cu elevi din alte țări, aceștia au împărtășit cunoștințe și au construit relații durabile.

Prin intermediul acestui proiect, am prezentat elevilor diverse medii de programare, precum Scratch, MakeCode, mBlock și Open Roberta, și kituri robotizate, cum ar fi Ozobot, Edison, EV3, Micro:bit și Calliope Mini. Prin intermediul acestor resurse, elevii au învățat despre funcționarea senzorilor și motoarelor, au dobândit abilități de programare și au dezvoltat strategii pentru rezolvarea problemelor.

În plus, am integrat activitățile proiectului unor evenimente internaționale precum EU Code Week, Hour of Code și Safer Internet Day, pentru a aduce un plus de valoare experienței noastre educaționale și pentru a evidenția importanța competențelor digitale și a securității online.

Pentru a evidenția munca și progresul nostru în cadrul proiectului, am creat un site web dedicat, unde am adunat informații, imagini și exemple de activități. Pentru a explora mai multe

detalii și a vedea rezultatele noastre, vă invităm să vizitați site-ul nostru la adresa: <https://sites.google.com/view/roboticstour/>.

Partenerii au fost din următoarele țări: Grecia (4), Croatia (1), Romania (1), Spania (1), Turcia (1).

Our Schools, Beautiful, Sustainable, Together:

Proiectul Our Schools, Beautiful, Sustainable, Together a oferit elevilor noștri oportunități valoroase de înțelegere culturală, dezvoltare a cetățeniei, dezvoltare lingvistică, exprimare artistică și dezvoltare a abilităților practice, tehnologice și sociale într-un context educațional internațional și colaborativ. Proiectul a implicat schimburi de experiențe și soluții inovatoare pentru a crea spații

educaționale durabile. Un moment deosebit de apreciat de elevii noștri a fost participarea la întâlnirea online din luna mai 2023 alături de elevii din Italia. Această experiență de conectare în timp real cu elevi din altă țară le-a oferit elevilor noștri o perspectivă unică asupra diversității culturale și a relațiilor internaționale.

Unul dintre produsele proiectului este cartea colaborativă "LET'S TRY TRADITIONAL RECIPES ON WORLD FOOD DAY!" disponibilă la adresa: https://read.bookcreator.com/1hZKltqoscNNwZ0Hu6HpeTDABSR2/eC3YBFgCQMO_WX_uBl_iCwg/udERA3XDS26PQ5hb8r9ovw. Această carte digitală reunește rețete culinare ale partenerilor pregătite de către aceștia în echipă mixtă.

Alte produse create în echipe internaționale sunt următoarele:

- test în Kahoot cu ocazia Zilei Internaționale a Animalelor din 4 octombrie: <https://create.kahoot.it/share/game-october-4-world-animal-day/9a303639-dcbd-4cb2-be4b-945c3c38bd75>
- magazin digital Calameo cu ocazia Zilei Mondiale a Bunătății din 13 noiembrie: <https://www.calameo.com/read/007094970b3322637831b>

-carte digitală cu personalități de care suntem mândri:

<https://www.storyjumper.com/book/read/144841501/People-we-are-proud-of-from-our-countries#>

Partenerii au fost din următoarele țări: România(19), Turcia(7), Polonia(5), Spania(2), Lituania(2), Italia(1), Macedonia de Nord(1), Iordan(1), Germania(1), Albania(1), Republica Moldova(1), Grecia(1), Croatia(1)

Cele trei proiecte, demonstrează puterea platformei eTwinning de a aduce împreună comunități de învățare din întreaga Europă, permițându-le să colaboreze și să creeze schimbări pozitive în educație și în societate. Prin astfel de inițiative, eTwinning contribuie la construirea unui mediu educațional în care diversitatea, inovația și colaborarea sunt promovate și încurajate.

În încheiere, pot spune că proiectele eTwinning au un impact semnificativ asupra elevilor, aducând numeroase beneficii educaționale și sociale: dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare prin interacțiunea cu elevi din alte țări, îmbogățirea cunoștințelor și perspectivelor culturale elevii își largesc orizonturile și își dezvoltă empatia și toleranța față de culturi diferite, stimularea creativității și a gândirii critice prin participarea la activități creative și provocări complexe, îmbunătățirea competențelor digitale prin utilizarea tehnologiei și a platformelor digitale pentru comunicare și colaborare, creșterea încrederii în sine și a motivației prin implicarea activă, conștientizarea problemelor globale prin teme abordate precum mediul, sustenabilitatea, incluziunea socială sau drepturile omului. Aceste proiecte ajută elevii să devină cetățeni globali informați și conștienți de problemele majore ale lumii și să contribuie la găsirea soluțiilor.

Mobilitatea virtuală din școala mea

Prof. Adina Udrescu
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto, Baia Sprie

În anul școlar 2022-2023 am participat împreună cu elevi din clasele a V-a și a VI-a secția română și secția cu predare în limba maghiară la proiectul eTwinning ***We are valuable with values***, având ca parteneri profesori și elevi din România, Turcia, Bulgaria, Lituania, Polonia, Moldova și Grecia.

Suntem valoroși prin valorile noastre a promovat valorile similare sau apropiate ale tuturor celor care trăim în culturi diferite, am îmbinat valorile umane ca dreptatea, respectul, adevărul, prietenia, responsabilitatea cu activitățile culturale.

Am colaborat cu echipe creative și entuziaste, ne-am împărtășit cele mai bune idei, ne-am îmbunătățit abilitățile sociale și de comunicare și am înțeles că suntem apreciați conform valorilor noastre. În timpul activităților am fost încurajați să lucrăm în echipe, să colaborăm între noi și cu partenerii din alte țări, iar astfel ne-am îmbunătățit comunicarea în limba engleză și ne-am dezvoltat competențele digitale. Am utilizat diverse aplicații: Linolit, Calameo, Canva, Kahoot, Padlet, Wakelet, Story Jumper, Jigsawplanet, Canva, Power Point, Google Forms, Google Docs, Pixiz, Bookcreator.

Activitățile le-am realizat față în față, în Centrul de documentare și Informare din școală. Aici am avut la dispoziție calculatoare conectate la internet și am folosit diverse aplicații pentru a ne pune în valoare produsele realizate. Materialele realizate de noi au fost fotografiate și încărcate pe platforma eTwinning pentru a fi accesibile tuturor elevilor și profesorilor parteneri de proiect.

Activitățile la care am participat au cuprins mai multe teme: concursul de logo-uri; Ziua Europeană a limbilor; activitatea de Code Week; trimiterea felicitărilor de Anul Nou prin poștă; jucăria mea preferată; activități și protejarea sănătății în anotimpul toamna; pregătirea adăposturilor pentru prietenii noștri animalele; activități de 1 decembrie; fără violență - împărtășim dragoste; ne respectăm diferențele; cunoașterea strămoșilor care modelează viitorul țărilor; Ziua siguranței pe internet; Ziua Apei; realizarea cărților colaborative.

Elevii au avut un rol activ în acest proiect, s-au redescoperit, s-au dezvoltat personal, au interacționat armonios cu colegii, au luat decizii împreună și tot împreună au dobândit competențe specifice secolului al XXI-lea.

Twin space: <https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/we-are-valuable-values/twinspace>

Diseminarea proiectului:
<https://read.bookcreator.com/OMoy5yuhMuYRUhUT8bxNqJVSvVh1/jUdXFV7gRw2B0EcBVQmdtA>

MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ȘI FORMAREA COMPORTAMENTULUI CONȘTIENT AL ELEVULUI

Prof. inv. primar Mera Alina Ioana
Școala Gimnazială „Horea, Cloșca și Crișan”, Turda

Deși reacționăm din ce în ce mai sensibil la daunele mediului înconjurător, numărul problemelor este în creștere. Deoarece protecția mediului este un sistem de gândire și acțiune care pătrunde în aproape toate activitățile umane, toată lumea trebuie să învețe să-și trăiască viața cu o atenție specială față de mediul în care trăiește, trebuie să învețe să trăiască inteligent cu ea și în ea.

Dacă ați tăiat ultimul copac și ați otrăvit ultimul râu, ați prins ultimul pește, o să vă dați seama că banii nu sunt comestibili"- această zicală atribuită indienilor vechi este citată de

ecologiștii din întreaga lume de mai mulți ani, pentru a atrage atenția asupra problemelor de mediu. După cum avertizează proverbul antic indian, devine din ce în ce mai urgentă creșterea gradului de conștientizare asupra faptului că astăzi „suntem martorii daunelor ecologice, suferim de criza ecologică și că suntem jucători activi în poluarea mediului (Havas 1993: 3) În prezent, ne confruntăm cu probleme de mediu din ce în ce mai mari. Problema cea mai mare este activitatea dăunătoare a omenirii față de mediu, stilul de viață distructiv și utilizarea nerezonabilă a bunurilor aflate la dispoziție, astfel punând în pericol întregul Pământ..

În această educație, profesorul, școala, are o mare sarcină. Péter Havas afirmă că „la problemele de mediu care ne înconjoară, ca educatori putem răspunde doar cu educație pentru mediu.”(Havas, 1993: 5). Ca învățător simt că este și datoria mea să particip la această educație care se organizează în cadrul școlii și în afara ei, educație care pregătește generația viitoare pentru un stil de viață conștient față de mediu, ridică o nouă percepție publică, un comportament conștient și ecologic care ajută la prevenirea problemelor de mediu, care devin încet și probleme de supraviețuire.

Toate acestea necesită o pregătire bine planificată și aceste sarcini fac necesară nu numai dezvoltarea cunoștințelor și a competențelor specifice, ci și schimbarea întregii structuri a activității mentale a copilului mic. Trebuie să îi echipăm pe elevi cu abilități intelectuale care le permit ulterior să obțină nu numai rezultate științifice și tehnologice, ci și atitudini pozitive față de mediu, sentimente optimiste și personalitate multiplă pentru a deveni viitorii adulți sensibili la problemele de mediu.

Datorită stilului de viață accelerat, în societatea de astăzi, în formarea culturii noastre, pe lângă școală există și alți doi factori de bază: familia și mediul social. Familiile de astăzi, din nefericire, nu sunt altceva decât niște roboți orientați spre bani, robotizați, zi de zi, care se luptă cu problemele de fiecare zi și lucrează de dimineața până seara. Majoritatea părinților au din ce în ce mai puțin timp să se ocupe de proprii lor copii.

Prin urmare, este de înțeles că, în astfel de circumstanțe, avem o mare responsabilitate noi, profesorii în activitățile noastre școlare. Totodată educația pentru mediu, formarea unui comportament responsabil față de el, este și o mare oportunitate și o provocare pentru noi. Profesorul prin pregătirea lui profesională dar și prin omenia lui, poate oferi soluțiile potrivite acestor provocări.

Educația ecologică poate fi aplicată în fiecare etapă a educației. Numai atunci putem rezolva problemele de mediu dacă protejarea lui a fost conștientizată de noi toți. Dezvoltarea acestei abordări ar trebui să înceapă în grădiniță, continuând în clasele primare prin dezvoltarea practicilor de respect față de natură , precum și prin dezvoltarea în continuare a normelor interne, emoționale, estetice și morale ale elevilor.

În activitățile mele la clasă am intenționat să formez comportamentul conștient față de mediu, și dezvoltarea unei atitudini care are un impact direct asupra manifestării alfabetizării ecologice. În procesul de predare-învățare, este foarte importantă utilizarea și aplicarea unor forme de învățare diversificate, pentru trezirea și menținerea atenției deja atrase. Elevul, cu ajutorul educatorului, pornește de la necunoaștere spre cunoaștere , învață fapte concrete, le analizează, trage concluzii, le înregistrează și apoi le aplică. Pentru ca copiii noștri să nu fie doar observatori din afară, ci și să fie participanți activi la lecții sau la activitățile în afara clasei, profesorul trebuie să creeze o bază motivațională adecvată, să trezească curiozitatea, interesul și dorința de a învăța. Motivația astfel eliberată îi face să acționeze. Prin alternarea formelor organizaționale cu excursii, plimbări de studiu, activități de colectare, observații, concursuri, cercetare, putem evita ca elevii să se plictisească. Alinierea cu succes a acestor factori permite achiziționarea de cunoștințe, analiza, sinteza și compararea cunoștințelor . În acest fel, elevii învață funcționarea naturii, dezvoltă modele bune de comportament pentru mediul natural și social, învață să se orienteze în ea., „Ei își concentrează atenția asupra frumuseții naturii pentru a obține experiențe pozitive, deoarece acestea sunt necesare pentru a proteja mediul, pentru a educa comportamentul ecologic”.(Havas,2002:17.)

Jocul și creativitatea în cadrul orelor de științe ale naturii și orelor de științe. Orice activitate poate fi plăcută dacă se bazează pe joc , dacă pornește de la ea, deoarece dezvoltă și alte forme de acțiune. Trebuie să recunoaștem enormele posibilități pedagogice și psihologice ale jocului, deoarece pentru copil, jocul este o acțiune motivantă, care dă un sentiment plăcut de bucurie spontană. Aici se realizează autoexprimarea copilului, manifestările sale emoționale sunt exprimate și, ca rezultat, jocul are o putere mare de formare a personalității. Pentru copil, joaca reprezintă libertatea, creativitatea și bucuria. Într-o situație emoțională puternică, el acționează într-un mod incins, concentrându-se asupra capacității sale de a juca și a dorințelor sale. Este

situație pedagogică mai atractivă și mai adecvată în care putem modela abilitățile și atitudinile emoționale ale copiilor?

Pentru copiii din ciclul primar, jocul este una dintre cele mai importante activități, astfel încât educația lor ecologică ar trebui să fie în primul rând bazată pe joc. Deoarece natura însăși este perceptibilă, predarea cunoștințelor despre mediu începe cu recunoașterea trăsăturilor perceptibile. Numeroase jocuri pot fi organizate pentru a face acest obiectiv mai ușor și mai interesant. Acestea se numesc jocuri senzitiv-perceptive: jocuri tactile (atingând diferite suprafețe, obiecte), jocuri vizuale (filmare fără sunet, jocuri de mimică, imagini, cuvinte), jocuri de miros (mirosuri, detectarea mirosului cu ochi închisi, sniffing), jocuri acustice (recunoașterea sunetelor și a surselor cu ochii închisi, reproducerea sunetului, realizarea instrumentelor muzicale), jocuri de detectare a mișcării (acelație, detecție de rotație, leagăn, scări), precum și alte senzații ale corpului (observarea, senzațiile tactile ale organelor și funcționarea acestora).

Rolul muncii (colțul viu, terenul din curtea școlii, munca de teren)

Pornind de la faptul că toată lumea are grijă mai bine de munca proprie decât de munca altora, consider că este important ca copiii să se obișnuiască să lucreze, bineînțeles, adecvat vârstei și performanței lor fizice. Pot exista două tipuri de colțuri vii: a plantelor, care pot fi cultivate în ghivece și a animalelor din acvariu și terariu. Grijă pentru ei nu este o sarcină mică sau ușoară, dar copiii o fac cu plăcere, dacă descoperă succesul muncii lor în fiecare zi. Pe lângă îngrijirea colțului viu, mi se pare foarte util păstrarea curățeniei în școală și în curtea ei, nu numai pentru a educa pentru muncă, ci și pentru că munca are și o funcție psihopedagogică: îi educă pe elevi la disciplină, colaborare, implicare socială, responsabilitate, solidaritate, IUBIRE. Deoarece mediul uman este de natură socială, conștientizarea ecologică nu trebuie doar să transmită cunoștințe, ci și să modeleze și să formeze obiceiurile și comportamentele. Munca făcută în grup oferă această ocazie.

Rolul cercului ecologic

Cercul ecologic poate avea legătură cu oricare disciplină în care poate fi introdusă o formă de educație ecologică. Acesta poate ajuta, suplimenta, sistematiza cunoștințele din diferite surse, discipline și poate crea legături între aceste cunoștințe.

Obiectivul principal al oricărui program al disciplinei ar trebui să fie acela de a cunoaște mediul apropiat și de a desfășura activități de rezolvare a problemelor de conservare a naturii. Din punct de vedere educațional, este, de asemenea, important ca copiii să-și dea singuri seama asupra gravității problemelor care le afectează persoana, locul în care trăiesc, împrejurimile apropiate și consecințele neglijării acestora. Deci cunoscând problemele locale, problemele naționale și globale devin mai transparente. Activitățile din cadrul cercului de ecologie în clasele primare pot consta în principal din observații, experimente simple, rapoarte, plimbări, excursii și diverse colectări. Este foarte important să introducem și aici diferite forme a jocului, deoarece aceasta creează motivația pozitivă a copilului. **„Zidul Verde” sau „Peretele verde”** - ca forum educațional

În școli, **„Zidul Verde”** sau **„Peretele Verde”** poate fi un instrument excelent pentru răspândirea informațiilor, a propagandei într-un loc pe care îl cunoaște toată lumea. Iată câteva idei și teme pentru **„Zidul Verde”** sau **„Peretele Verde”** și împrejurimile sale: „Viețuitoarele anului”-cu caracteristicile lor cele mai importante. „Acum puteți vedea în natură” putem plasa imaginile copacilor și a arbuștilor sezonieri. Putem afișa păsările sezonului în fotografii colorate (sosiri, plecări, constante, oaspeți de iarnă). Cu inscripția „Prietenii noștri cu aripi” putem plasa și imagini ale unor păsări care supraviețuiesc în apropierea așezărilor umane. Este bine ca mulți copii să cunoască ciocănitoarea, ciocârlia, privighetoarea, pupăza etc. **„Zidul Verde”** sau **„Peretele Verde”** să informeze despre filmele despre natură ale televiziunii, cărți interesante, fotografii interesante despre natură, concursuri, vreme, evenimente de plantări ale unor copaci, activități de protejare a mediului. În această versiune a întâlnirii cu natura, pe lângă dezvoltarea personalității, elevii au și o experiență personală, pentru că și ei pot cauta diferite teme, care pot fi interesante pentru acest perete..

Rolul excursiilor și plimbărilor tematice în formarea comportamentului ecologic. În această versiune a întâlnirii cu natura, pe lângă dezvoltarea personalității, elevii au parte și de o experiență. Experiențele pozitive încurajează copilul să se angajeze în activitate, să repete metodele simple de cunoaștere și să le practice independent, iar experiența dobândită aici poate fi structurată și înregistrată. Pentru a reuși, profesorul trebuie să elaboreze, să pregătească și să organizeze sarcinile plimbărilor și vizitelor: pregătirea, planificarea vizitei, și evaluarea. Putem

evalua experiențele excursiilor: să deseneze experiențele, proiecte, în timpul discuțiilor să se citească fragmente literare. Concursurile , ca evenimente motivaționale.

Concursurile cuprind toate domeniile vieții, și sunt în primul rând activități orientate către rezultate. Ei au o motivație extrem de puternică și au o gamă largă de competențe de mobilizare. Este o activitate școlară sau extracurriculară care, pe lângă ceea ce s-a învățat la școală, mobilizează cunoștințele, și abilitățile dobândite în primul rând din liberă alegere. Competițiile pot fi organizate în domeniile tuturor ariilor curriculare. Din punctul de vedere al educației ecologice, concursurile sunt importante pentru a îmbina cunoștințele practice cu elementele de cunoaștere și comportamentale.

În concluzie, analizând informațiile despre problemele globale ale Pământului, putem spune că educația ecologică nu poate fi legată exclusiv de o disciplină și, prin urmare, are un aspect care este mai mult decât o disciplină, este un stil de viață. Acest proces necesită cunoașterea și însușirea unui volum considerabil de informații despre mediu, înțelegerea conexiunilor dintre mediul natural, mediul ambiant și mediul înconjurător. Educația ecologică fiind un proces complex nu poate fi integrată într-o singură arie de cunoaștere, necesită o abordare interdisciplinară. Datoria noastră este să dezvoltăm aceste deprinderi de ocrotire a naturii la elevi și trebuie să obținem ca să iubească Pământul, comoara noastră. Să-i învățăm pe copii, că nu spiritul competitiv este cel mai important, ci aprofundarea răspunderii față de natură. Toți avem puterea de a contribui la protejarea planetei și avem nevoie de implicarea tuturor. Fiecare poate să facă mici schimbări în rutina zilnică, fără ca acestea să le afecteze mult stilul de viață. Adunate, aceste mici schimbări pot fi de ajutor. Consumul alimentelor locale de sezon, reducerea risipei de apă, transformarea deșeurilor alimentare în compost sau cunoașterea mai îndeaproape a speciilor de animale și plante din zona noastră... dacă toată lumea ia câteva dintre aceste măsuri simple, vom reuși să păstrăm cu mult mai bine resursele naturale pentru generațiile viitoare, astfel Pământul va putea rămâne casă și pentru nepoții nepoților noștri.

Parteneriatele în actul educațional

Prof. Schiller Melinda-Diana,

Școala Gimnazială Găvojdia, Județul Timiș

Parteneriatele reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părți care acționează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune. În sistemul de învățământ există mai multe modalități de denumire a parteneriatului educațional: acord de parteneriat, acord-cadru de parteneriat pentru educație, parteneriat de colaborare, protocol de parteneriat, contract de parteneriat, proiect de parteneriat, etc.

Termenul de parteneriat este definit ca o asociere a doi sau mai mulți parteneri care decid să acționeze împreună pentru atingerea unui scop comun. Parteneriatul reprezintă o formă avansată a relației dintre două sau mai multe părți, cooperarea și coordonarea sunt formele intermediare, cele care facilitează stabilirea unui parteneriat, iar comunicarea este punctul de plecare în vederea realizării parteneriatului.

Un parteneriat reușit implică: identificarea scopurilor, intereselor comune, realizarea scopului propus, identificarea competențelor, combinarea eficientă a atitudinilor și tehnicilor ce se pot aplica diferitelor sarcini.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, coopereare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. Parteneriatul se desfășoară împreună cu actul educațional, presupunând o serie de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Parteneriatul educațional se adresează în principal profesorilor și părinților și se referă la a acționa în aceeași direcție. Se știe că educația presupune mai mulți factori: familia, școala și comunitatea. Aceste parteneriate întăresc relațiile dintre părinți, elevi, dascăli și comunitate. Creșterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaționali.

Activitatea prin parteneriat are avantaje și crează relații de colaborare. Cadrele didactice și părinții trebuie să lucreze împreună pentru a dezvolta o relație de cooperare în clasă. Centrul acestui parteneriat este copilul.

Parteneriatul grădiniță-familie se referă la construirea unor relații pozitive între familie, la o unificare a sistemului de valori care poate avea un efect benefic asupra copiilor. Când acest

parteneriat nu funcționează, apar dificultăți și bariere ce au un efect negativ cu privire la activitatea copilului.

Prin încheierea parteneriatelor cu părinții, aceștia sunt încurajați să ia parte la planificarea și derularea programelor educative pentru copii, ceea ce implică o responsabilizare. Procesul de colaborare cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Prin colaborarea părinților cu grădinița, aceștia pot completa, sprijini și dezvolta personalitatea copilului.

Familia este factorul educativ prioritar, acesta fiind modelul pe care copilul îl imită și-l urmează. Părinții sunt primii educatori deoarece ei sunt primii cu care interacționează copilul din prima zi de viață. O educație adevărată începe în familie și se continuă în grădiniță și școală. Pe de altă parte, tot ceea ce copilul învață în grădiniță se pierde dacă nu întăresc părinții.

Parteneriatul dintre grădiniță-familie poate duce la o educație solidă, fără pericol de eșec școlar mai târziu. Preșcolaritatea reprezintă piatra de temelie a personalității în formarea copilului, iar prezența familiei în cadrul grădiniței va fi legătura între copil și mediul necunoscut inițial.

Educatoarea are rolul de coordonator în cadrul relației de parteneriat cu familia, ea fiind cadrul didactic bine pregătit pentru realizarea sarcinilor educației preșcolare. Cadrele didactice au nevoie de sprijinul familiei, atât pentru a prelua și dezvolta direcțiile de acțiune formativ-educative pe care le antrenează instituțional, cât și de a găsi rezolvări concrete la necesitățile de diverse categorii.

Toate aceste motivații ducând către încheierea unui parteneriat real, activ, cu implicare susținută a familiei, iar programul educativ să fie cunoscut și înțeles de către părinți și realizat prin o colaborare strânsă între familie și grădiniță.

Parteneriatele cu părinții, indiferent de forma pe care o îmbracă, au darul de a asigura succesul fiecărui copil, de a ajuta copiii să se integreze mai ușor în comunitate de orice fel.

Dumitru L.E. "De ce nu ascultă copiii. Consiliere pentru părinți și educatori", Univers enciclopedic junior, București, 2014

Dumitrana Magdalena "Copilul, familia și grădinița", Editura Compania, București, 2000

Mislițchi V. "Parteneriatul educațional familie-grădiniță-școală", Pulsul Pieței, Chișinău, 2015

Neveanu P.P. "Studii psihopedagogice privind dezvoltarea copiilor între 3 și 7 ani", E.D.P., București, 1970

Oprescu V. "Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului", Scrisul românesc, Craiova, 1983

- Mateiaș Alexandra "Copiii preșcolari, educatoarele și părinții. Ghid de parteneriat și consiliere", E. D. P., București, 2003

Învățarea on-line- avantaje și dezavantaje

Prof. înv. Primar Mărgan Daniela Violeta
Școala Gimnazială Zăvoi, Județul Caraș Severin

Când deschidem un computer conectat la internet, o întreagă lume se deschide în fața noastră. Timpul petrecut online nu înseamnă doar divertisment și relaxare, ci poate fi timp dedicat creșterii și evoluției noastre, iar pentru copii acest lucru este adevărat cu atât mai mult cu cât tehnologia devine tot mai frecvent parte a experienței copiilor în mediul școlar. Așadar tehnologia este o parte a vieții de zi cu zi, iar copiii sunt atrași de tehnologie încă din primul an de viață, pe măsură ce cresc, experimentează expunerea la diverse device-uri smart. Pe măsură ce cresc, tehnologia este din ce în ce mai mult folosită pentru a se exprima, pentru a relaționa, a comunica etc. Pe de altă parte, școala reprezintă o provocare atât pentru copii, profesori, cât și pentru părinți. Însă învățarea online poate fi realizată cu succes și acasă, aducând cu ea o mulțime de avantaje și beneficii, iar copilul are nevoie să fie susținut în acest proces de învățare online.

Învățarea online este definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se poate asigura continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., cu ajutorul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Ca orice altă metodă de învățare și această instruire asistată pe calculator prezintă avantaje și dezavantaje. Ca **avantaje** putem aminti:

- ☐ Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- ☐ Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- ☐ Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;

- ☐ Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- ☐ Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- ☐ Asigură alegerea și folosirea strategiilor adecvate pentru rezolvarea diverselor aplicații;
- ☐ Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- ☐ Dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
- ☐ Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- ☐ Perspectiva relațională este îmbunătățită prin stabilirea unei relații umane și sociale între educat și educator.

Cu toate acestea avem și **dezavantaje**:

- ☐ Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității;
- ☐ Individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului profesor – elev;
- ☐ Utilizarea la întâmplare a calculatorului, fără un scop precis în timpul orelor poate provoca plictiseala, monotonie;
- ☐ Costurile ridicate ale tehnologiei de ultimă oră ceea ce constituie un impediment pentru o bună parte a populației României și este accesibilă persoanelor cu o situație financiară bună.
- ☐ Învățarea online rămâne, din perspectivă pedagogică, o formă alternativă la învățarea tradițională, implementată în situații de urgență, formă care cuprinde în nucleul său învățarea online, alături de alte forme complementare de instruire. Designul universal pentru învățare ar trebui să se axeze pe proiectarea de medii de învățare flexibile, incluzive și centrate pe elev, pentru a permite accesul la materiale, activități și sarcini de lucru pentru toți elevii / studenții în această perioadă grea pe care o traversăm cu toții, elevi, părinți, profesori, întreaga societate.

Bibliografie:

1. Yuval Noah Harari, *21 de lectii pentru secolul XXI*, Ed. Polirom, 2018
2. Gwang-Chol Chang, Satoko Yano, *How are countries addressing the Covid-19 challenges in education? A snapshot of policy measures*, 24 martie 2020

Inovație și creație în activitatea didactică

Prof. înv. Preșcolar Elena Vasilica Vlasie
Grădinița cu Program Prolungit nr. 2, Caransebeș, Județul Caraș Severin

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacității de a utiliza calculatorul ,de a folosi internetul este benefică elevilor,atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic,prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Promovarea sănătății și a stării de bine a elevului determina de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoțional, social și spiritual.

Este foarte important ca în formarea unui stil de viață sănătos pentru școlari să se pună accent pe :

- autocunoașterea și construirea unei imagini pozitive despre sine;
- comunicare și relaționare interpersonală;
- controlul stresului;
- dezvoltarea carierei profesionale ;
- prevenirea accidentelor și a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative față de sine și viață.

În abordarea creativității în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgescă perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică. Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”.

Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit.

Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit

oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere.

Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative și creative în diferite domenii de activitate.

Educația și formarea profesională sunt factori decisivi pentru realizarea acestui lucru. Activitățile ar trebui să se concentreze pe crearea unui mediu favorabil pentru creativitate și inovație și să stimuleze o strategie pe termen lung.

Ar trebui, de exemplu, să se pună accent pe o gamă largă de subiecte, precum matematica, știința și informația și alte tehnologii.

Noul mileniu aduce noi cerințe educaționale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanță majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerințe, o au cele trei forme ale educației și anume:

- educația formală însemnând învățare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituții specializate de către un personal specializat;
- educația nonformală constând în activități educative desfășurate în afara sistemului formal de învățământ de către diferite instituții educative;
- educația informală care se referă la experiențe de învățare spontană, cotidiană, existențială, desfășurate în medii culturale care nu au educația ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educației are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea și capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învățării continue.

Focalizată pe unitatea de învățare, evaluarea ar trebui să asigure evidențierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuși pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informație de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce știe sau ceea ce intuiește.

Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor școlare este însoțită de o autoevaluare a procesului pe care profesorul l-a desfășurat cu toți elevii și cu fiecare elev în parte. Astfel poate fi descris nivelul de formare a competențelor pentru fiecare elev și pot fi stabilite modalități prin care se pot regla, de la o etapă la alta, activități de învățare-formare a elevilor, în mod diferențiat.

De o importanță deosebită este realizarea unui echilibru dinamic între evaluarea scrisă și evaluarea orală; aceasta din urmă, deși presupune un volum mare de timp pentru aprecierea

tuturor elevilor și blocaje datorate emoției sau timidității, prezintă avantaje deosebite, precum: realizarea interacțiunii elev-profesor; demonstrarea stadiului de formare a unor competențe prin intervenția cu întrebări ajutătoare, demonstrarea comportamentului comunicativ și de interrelaționare al elevului etc;

De asemenea este necesară folosirea cu o mai mare frecvență a metodelor de autoevaluare și de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii își exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranță opiniile celorlalți, capacitatea de a-și susține și motiva propunerile etc.

Managementul clasei este un domeniu de cercetare în științele educației care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenției cadrului didactic în situații de criză micro-educatională și a evitării consecințelor negative ale acesteia.

Trebuie pus accent pe dimensiunile managementului clasei :

- dimensiunea ergonomică – se referă la dispunerea mobilierului, vizibilitatea, amenajarea sălii de clasă ;
- dimensiunea psihologică - se referă la cunoașterea, respectarea și exploatarea particularităților individuale ale elevilor ;
- dimensiunea sociala – se referă la clasă ca și grup social ;
- dimensiunea operațională - se referă la instrumentele operaționale care sunt recompensele și pedepsele;
- dimensiunea inovatoare – se referă la cunoașterea practicii educaționale la un moment dat, cunoașterea tendințelor și tradițiilor activităților educaționale vizate, cunoașterea orizonturilor de așteptare ale elevilor;
- dimensiunea normativă – se referă la norme,. ansambluri de reguli care reglementează desfășurarea unei activități educaționale.

O importanță deosebită în inovația și creația în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic :de planificare (planifică activitățile cu caracter instructiv - educativ) ;de organizare (organizează activitățile clasei) ;de comunicare (comunică idei, cunoștințe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabilește canalele de comunicare); de conducere (conduce activitățile cu elevii , desfășurate în clasa și în afara ei) ;de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului și formării

echipelor de lucru); de îndrumare (prin intervenții punctuale adaptate unor situații specifice, recomandări); de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale și non-verbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive); de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de școală); de control (în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor și nivelul de performanță); de evaluare (măsura în care scopurile și obiectivele au fost atinse).

Pentru a susține creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală.

În viziunea metodelor moderne, demersul didactic se centrează pe elev și are în vedere transformarea acestuia din “obiect” al procesului didactic în “subiect activ” al propriei deveniri.

Modelul de proiectare a activității didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conținut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică:

Ar trebui să se țină cont de toate formele de inovație socială și antreprenorială. De asemenea, ar trebui să se acorde atenție creației artistice și noilor abordări în domeniul culturii.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I.Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE-CERCURILE LITERARE

Autor: Profesor Grecu Cornelia Ana
Instituția: Colegiul Național „C.D.Loga” Caransebeș

Trăind în aceste vremuri agitate, în care timpul și-a pierdut răbdarea, trebuie să-i stimulăm pe elevi în actul învățării.

Instruirea diferențiată permite valorificarea potențialului fiecărui elev ca entitate umană distinctă și îngăduie identificarea mai multor tipuri de indivizi și stiluri de învățare.

Practica pedagogică ne-a demonstrat că stilul de învățare al elevilor este distinct, fiind categoric influențat de dominanta intelectuală pe care acesta o posedă. Stilul de învățare reprezintă modalitatea preferată de receptare, prelucrare, stocare și reactualizare a informațiilor. Elevul nu este o simplă mașină de învățat, el are nevoie de strategii cognitive de percepere, înțelegere și interpretare a lumii, corespunzător experienței dobândite. Astfel, instruirea diferențiată înseamnă crearea unor situații favorabile fiecărui elev pentru descoperirea intereselor, aptitudinilor și posibilităților de formare proprii.

Creativitatea este un fenomen general uman. Ea înseamnă îndrăzneală și poate fi privită ca un mijloc de captare și acroșare a interesului elevilor. Deși dezvoltarea însușirilor creative constituie o sarcină a învățământului românesc, nu există un obiect de studiu care să urmărească, cu predilecție, acest scop. Astfel, am apelat la *cercurile literare* ca activități extrașcolare, pentru a stimula interesul copiilor pentru școală, pentru actul creator, pentru a valorifica potențialul fiecăruia în parte.

Înființarea unui cerc presupune o susținută muncă prealabilă. Rolul profesorului este deosebit de important în această etapă, el având datoria să explice elevilor scopul, sarcina și modul de lucru al cercului. În unele cercuri predomină caracterul teoretic (de literatură), în altele însă, cunoștințele teoretice se îmbină cu activitățile practice. Planul de lucru al fiecărui cerc (pe an, semestru) se discută în colectivul cercului și este aprobat de direcțiunea școlii, el făcând parte integrantă din planul de activitate al școlii. Programul de lucru trebuie alcătuit în funcție de anumite cerințe (să fie accesibil copiilor, să pornească de la interesele lor, să îmbine teoria cu practica, să contribuie la educarea lor) și trebuie să prevadă numărul, data și durata ședințelor.

La prima ședință se alege președintele cercului și se stabilesc obligațiile acestuia.

Evidența activității cercului se asigură prin: jurnalul cercului, strângerea diferitelor materiale (referate, lucrări, dări de seamă etc.), dările de seamă periodice, expozițiile, seratele, culegerile etc., care oglindesc succesele cercului.

Munca în cercuri trebuie să aibă un caracter activ, să promoveze independența elevilor, să fie pătrunsă de un spirit creator și să le dezvolte acestora o serie de calități intelectuale și morale. Prin sarcinile pe care le primesc membrii cercului, prin organizarea colectivă a muncii și prin felul cum este îndrumată munca cercului, caracterul educativ al activității în cerc crește considerabil. Aceasta înseamnă că este o greșeală rămânerea numai la referate și la discuții sterile în cadrul cercului.

Acolo unde cercurile funcționează bine și sunt conduse cu pricepere, activitatea lor influențează pozitiv rezultatele elevilor la învățătură și disciplină, interesul pentru școală, precum și pregătirea lor pentru muncă și pentru alegerea profesiei.

Cercurile literar-artistice pe care le-am organizat sunt: cercul de literatură, cercul de creație (cenaclul școlar), cercul dramatic.

Cercul de literatură are drept scop lărgirea cunoștințelor elevilor în domeniul științei literaturii, dar și dezvoltarea priceperii de a interpreta fenomenele literare.

În funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor și, evident, de conținut, acest cerc se organizează în diverse forme: cerc de citire expresivă, recitare, povestire (cls.a V-a/ a VI-a), cerc literar propriu-zis, cercul tinerilor folcloristi.

Scopul general al cercului este educația estetică, prin orientarea lecturii elevilor și cultivarea dragostei pentru literatură. În acest scop, se folosește o variată gamă de activități: lectura, recitarea, povestirea, convorbirea, expunerea pe o temă, simpozionul, seara literară, șezătoarea literară, seara muzical-literară, concursurile literare, serata costumată, recenzia, audiții, audio-vizionări, vizionări de diafilme, filme, vizionarea de spectacole.

Cercul de creație sau cenaclul literar are ca scop descoperirea și cultivarea talentului fecăruia, a aptitudinilor literare la elevi.

Activitățile desfășurate în cadrul acestui cerc urmăresc să dezvolte aptitudinile și talentul literar al elevilor, să-i inițieze în tainele muncii de creație. Activitatea în cenaclu vizează depistarea talentelor, însușirea tehnicilor literare, pătrunderea actului de creație, dirijarea diferențiată a elevilor talentați.

Cercul dramatic. Urmărește să descopere elementele talentate în arta interpretării scenice, cultivarea aptitudinilor dramatice, formarea unor priceperi elementare de punere în scenă a unui spectacol și, implicit, lărgirea orizontului cultural- literar.

Tot în activitatea cercului literar intră și promovarea creațiilor personale ale elevilor. Munca de creație a elevilor trebuie privită cu bunăvoință, dar apreciată cu obiectivitate, spre a dezvolta în elevi exigența față de ei înșiși.

Activități desfășurate în cadrul cercurilor literare:

MICII PROZATORI

Magia Crăciunului

Era o seară liniștită de iarnă. Nimic nu părea să anunțe vreo schimbare. Familia Smith aștepta Crăciunul. Nu mai era mult, doar două zile și timpul parcă încremenise.

Fulgi greoi începură să cadă din slăvi ametoitoare, aducând, odată cu ei, magia Crăciunului într-o lume mai puțin veselă. Chipul tânăr și naiv al lui William, băiatul familiei Smith, căzuse într-o visare adâncă. El strângea la piept un îngerăș, punându-și o dorință. Deodată tresărise și privi pe geam, jocul fulgilor de nea era o minune! Acum știa că dorința i se va împlini. Trebuie!

Moleșit de căldura blândă a sobei, băiatul adoarme pe scaun. După câteva clipe părinții vin la el în cameră să vadă ce face. Încearcă să-l pună în pat și să-l acopere cu o plapumă pufoasă, albă. Băiatul adormi buștean!

În toiul nopții, William aude un zgomot repetat din bucătărie. Se duce să vadă ce se întâmplă. De fapt, zgomotul era de la ușă. Cineva a bătut. Se uită pe vizor să vadă cine este. Nu se putea observa nimic. Deschise ușa încet, cu o ușoară teamă! Pe preșul de la intrarea în casă se afla o cutie ambalată cu folie strălucitoare plină cu brăduți împodobiți, cu săniuțe, cu oameni de zăpadă, cu Moș Crăciun și strânsă cu o panglică roșu-aprins.[...]

(Elev:Moldovan –Brezoi Patricia)

MICII POETI...

Copilăria într-o secundă	Amurg de toamnă
Te mai aștept încă o seară, Să-mi dovedești că încă-s viu, Și-n existența funerară,	Pădurea doarme dusă-n ceață, Țesându-și visul ei pustiu... Un zâmbet rece se răsfață,

N-am învățat prezent să fiu. Revarsă-ți rochia ta cea neagră Peste valea cea străbună, Fă-mi sufletul să înțeleagă Că adevărul e minciună. Să știi că sunt închis în stele Și-mprăștiat în Univers, Iar partea vie-a vieții mele Zidește moartea într-un vers. Te-aștept, copilărie, acumă Să mai întinzi și tu, o mână, Dar de atâta așteptare, Ai devenit și tu, bătrână! (Elev: Cardaș-Răduța Dan Laurențiu)	Pe tot ce-a fost odată viu! Și-n moartea strălucirii de lună Atâta liniște-i acum... Pământul parcă-ar sta să spună, O taină...cerului de fum! Pe-un lac, se plimbă-ngălbenite Grămezi de flori ce bat spre mal Ca niște vise rătăcite, În calea lor spre ideal!.. (Elev: Rosocha Mădălina)
---	---

ÎNTÂLNIRE CU Scriitorul MIHAIL RĂDULESCU

IMPRESII DE COPIL

“Cărțile scrise de dânsul sunt deosebit de interesante pentru vârstele noastre. Eu am fost încântat că am participat la această întâlnire cu scriitorul Mihail Rădulescu și l-am aplaudat cu mult entuziasm.” (Veciunca Tomi)

“Această întâlnire a rămas vie în amintirea mea și am învățat că talentul apare dacă știm să prețuim tot ce avem în jurul nostru.” (Balint Lidia)

“Emoția mă cuprinde ca un fulger. Sentimentele mele față de Mihail Rădulescu sunt de respect,
mândrie și iubire. Această personalitate mi-a oferit un model de viață, mi-a demonstrat că aș

putea să fiu și eu o scriitoare renumită și o persoană ambițioasă.

N-o să uit niciodată acest eveniment special.“ (Rosocha Mădălina)

Bibliografie:

- Cerghit, I., 2001, „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică, București
- Cucoș, I., 1996, „Pedagogie”, Editura Polirom, Iași
- Drobot, Loredana; Prodan, Gianina, 2008, „Curriculum educațional. Demersuri teoretice și practice”, Editura Eftimie Murgu, Reșița

PROIECTE DE PARTENERIAT ETWINNING- Our Schools, Beautiful, Sustainable, Together 2022-2023

Prof. Moț Cornelia Alin
Școala Gimnazială Găvojdia, Județul Timiș

Scopul principal al acțiunii eTwinning este acela de a facilita comunicarea și colaborarea între școli din țările membre ale Uniunii Europene, implicând cadrele didactice și elevii în activități noi de învățare: crearea de diverse produse educaționale care implică utilizarea noilor tehnologii și în elaborarea cărora colaborează cu echipe din alte țări. Pe termen lung, se urmărește îmbunătățirea competențelor de utilizare a noilor tehnologii (atât în cazul cadrelor didactice cât și în cazul elevilor), îmbunătățirea comunicării în limbi străine (competență de bază în Uniunea Europeană - comunicarea în cel puțin două limbi străine), cunoașterea și dialogul intercultural. Proiectele eTwinning sunt, de fapt, parteneriate, prin urmare, ele înseamnă o permanentă ajustare la ceilalți implicați. Schimbul de experiență, de idei, de cunoaștere, în ansamblu, reprezintă un element central într-o comunitate profesională precum eTwinning. eTwinning nu este doar un portal, este o rețea profesională, care oferă numeroase resurse metodologice și în care profesorii învață unii de la alții. eTwinning încurajează performanța, nu și competiția.

Proiectul eTwinning " **Our Schools Beautiful Sustainable Together** " , derulat în anul școlar 2022-2023 la care au participat un număr de 43 membrii din România(19), Turcia(7), Polonia(5), Spania(2), Lituania(2), Italia(1), Macedonia de Nord (1), Iordania(1), Germania(1), Albania(1), Republica of Moldova(1), Grecia (1), Croația(1) a reprezentat o modalitate modernă, atractivă și eficientă de predare-învățare ce a vizat dezvoltarea empatiei și experimentarea bucuriei de a ajuta, manifestarea prieteniei, a toleranței, realizarea unor lucrări practice și artistico-plastice, crearea de logo-uri, crearea unor povești, postere, comunicarea cu partenerii de proiect. Pentru derularea acestui proiect au participat parteneri atât din țară, cât și din alte țări, limba proiectului fiind engleza. Ne-am propus realizarea unor activități inovative, distractive și creative.

Scopul principal al proiectului nostru a fost de a învăța să fim de ajutor, de a experimenta munca în echipe / pe grupe internaționale și interdisciplinare, de a determina copiii să se implice activ în realizarea tuturor sarcinilor; de asemenea, proiectul are un mare potențial de a lărgi orizonturile elevilor, de a sparge bariere, de a comunica și de a colabora, permițându-le să îmbunătățească toleranța la exerciții, să experimenteze diversitatea și să „învețe prin practică”, să își descopere și să dezvolte noi aptitudini, abilități și cunoștințe despre un stil de viață sănătos, despre cultura altor popoare, despre obiceiuri și tradiții.

Obiectivele principale ale proiectului au urmărit munca individuală, munca în echipă/pe grupe, activități de informare și documentare despre tradiții, obiceiuri, cultură, personalități din țările partenere, manifestarea prieteniei, a toleranței.

- Încurajarea elevilor să observe, să analizeze, să găsească soluții la probleme semnificative din viața reală
- Cunoașterea obiceiurilor, tradițiilor, culturii țărilor participante la proiect
- Dezvoltarea învățării P2P (peer-to-peer) prin activitățile propuse;
- Dezvoltarea și îmbunătățirea abilităților lingvistice, cognitive, sociale ale elevilor;
- Îmbunătățirea relațiilor de comunicare între membrii participanți

- Dezvoltarea competențelor TIC;
- Conștientizarea importanței utilizării instrumente TIC în scopuri educaționale

Activitățile acestui proiect au fost diverse, colaborative și interdisciplinare concretizându-se în produse finale create în echipe internaționale.. Produse create în echipe internaționale sunt următoarele:

The collaborative book Let's get to know each other!

<https://www.storyjumper.com/book/read/139093922>

World Animal Day Kahoot Game

<https://create.kahoot.it/share/game-october-4-world-animal-day/9a303639-dcbd-4cb2-be4b-945c3c38bd75>

Food Day collaborative book

https://read.bookcreator.com/1hZKltqoscNNwZ0Hu6HpeTDABSR2/eC3YBFgCQMO_WX_uBl_iCwg

Let's be better! – November 13 World Kindness Day

<https://docs.google.com/document/d/12eUKOosHRDMknE58evNpSAuPPVnKxWrdPxM5B7Xabr4/edit?usp=sharing>

People we are proud of from our countries

<https://www.storyjumper.com/book/read/144841501/People-we-are-proud-of-from-our-countries>

January 30 International Day of Nonviolence in School

<https://app.mural.co/invitation/mural/ourschoolsbeautiful7898/1670529676328?sender=u7e71140b131a76989f057314&key=2af5fc47-1456-4d8b-80d3-d044e6e5120d>

Online Safety - February 9 Internet Safety Day- Collaborative game

https://quizizz.com/admin/quiz/63dbc3ff1453a4001dedab7b?source=quiz_share

Spring activities and events – The beauty of the spring season

https://www.canva.com/design/DAFZobt4hEA/rIrs9PQyTNSOkDn4XQGYNw/edit?utm_content=DAFZobt4hEA&utm_campaign=designshare&utm_medium=link2&utm_source=sharebutton

International Women's Day - March 8

. <https://www.ourboox.com/books/inspirational-women/>

We protect WATER! - March 22 World Water Day

<https://www.storyjumper.com/book/read/148419801>

Our common Earth Day slogan

https://www.canva.com/design/DAFfVIOLbzU/mnMYIjfN8iCaTWlB-9PT6w/edit?utm_content=DAFfVIOLbzU&utm_campaign=designshare&utm_medium=link2&utm_source=sharebutton

În concluzie, pot spune că proiectele eTwinning au un impact semnificativ asupra elevilor, aducând numeroase beneficii educaționale și sociale: dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare prin interacțiunea cu elevi din alte țări, îmbogățirea cunoștințelor și perspectivelor culturale elevii își largesc orizonturile și își dezvoltă empatia și toleranța față de culturi diferite,

stimularea creativității și a gândirii critice prin participarea la activități creative și provocări complexe, îmbunătățirea competențelor digitale prin utilizarea tehnologiei și a platformelor digitale pentru comunicare și colaborare, creșterea încrederii în sine și a motivației prin implicarea activă.

EDUCAȚIA ESTE IMPORTANTĂ PENTRU TOȚI

PROFESOR-JIVULESCU CODRUȚA ADELINA
LICEUL TEORETIC IULIA HASDEU ,LUGOJ,JUD.TIMIȘ

Conceptul de educație incluzivă se poate defini prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de sex, apartenența etnică și socială, religie, naționalitate, rasă, limbă, infirmitate, situația materială a copilului, a părinților sau tutorilor săi.

Orice copil trebuie înțeles ca un participant activ la învățare pentru că fiecare aduce cu sine, în procesul complex al învățării și dezvoltării, o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un model de abordare, un context cultural căruia îi aparține, o valoare.

Incluziunea ar trebui reglementată prin lege și să se bucure de practici active și eficiente. Se întâmplă abuzuri și discriminări foarte des: o persoana nu este angajată pentru un handicap fizic. Un copil cu CES este marginalizat de restul copiilor și părinții acestora, chiar exclus prin acțiuni de strada, așezat singur sau în ultima bancă, iar exemplele pot continua. Concluzia ce se desprinde este că legea poate reglementa într-o anumită măsură problema incluziunii într-o societate, dar nu suficient.

Cel mai important rol în acest caz este al educației care dezvoltă conștiința individului pentru ca de mic să fie pregătit să accepte drepturile și valoarea individului cu diferite nevoi, indiferent de ce natură sunt acestea.

În acest sens, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă trebuie formată și dezvoltată învățându-i pe copii ca primirea copiilor “diferiti” alături de toți ceilalți trebuie făcută nu de dragul lor în primul rând și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de-a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară, pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-și exprima propriile capacități. Prin joc, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alți copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social.

Jocurile sociale sunt esențiale pentru copiii cu deficiențe, întrucât le oferă șansa de a se juca cu alți copii. În aceste jocuri sunt necesare minim doua persoane care se joacă și comentează situațiile de joc. În perioada de preșcolar se desfășoară mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea.

Din acest motiv, copiii cu deficiențe trebuie să fie înscriși la grădiniță, alături de copiii sănătoși. Copiii sunt curioși, dar practici, astfel că ei vor accepta ușor un copil cu deficiență fizică, care se deplasează în scaun cu roțile sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli și deschiși pentru a accepta ușor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preșcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu deficiențe. La această vârstă, socializarea se

realizează ușor prin intermediul jucăriilor și al echipamentelor de joc. Totuși, trebuie să fim atenți la unele probleme deosebite. Unii copii cu deficiențe au avut experiența neplăcută a spitalizării și a separării de părinți.

Este nevoie de educație incluzivă deoarece copiii, indiferent de disabilitatea sau dificultatea de învățare, au un rol de jucat în societate după terminarea școlii. Un început timpuriu în grupuri de joacă, urmat de educația în școli și colegii normale este cea mai bună pregătire pentru o viață integrată. Educația este o parte integrantă și nu separată de restul vieților. copiilor. Copiii cu dizabilitati pot si sunt educati in școli obisnuite cu un sprijin adecvat.

Predispozitia biologica nu este o sentință, iar mediul social este o șansă. Sentința produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziția biologică. Pornind de aici, trebuie să înțelegem faptul că trăim într-o lume a diversității umane, că școala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman și că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalității și atitudinii față de cerințele educative ale tuturor copiilor. Școala va reuși să răspundă cerințelor speciale de educație ale copiilor aflați în dificultate și nevoilor de educație ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne și cu sprijinul tuturor.

Bibliografie

Alois Ghemuț, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom 2016

Traian Vrasmas, Școala și educația pentru toți, Editura Miniped, 2004

Educația STEM în grădiniță

**Prof. Vulpeș Daniela, Grădinița cu Program Prelungit
"Floarea-Soarelui" Reșița, Jud. Caraș Severin**

Educația STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică) a devenit din ce în ce mai importantă în contextul dezvoltării tehnologice accelerate a societății noastre. Pentru a asigura o pregătire adecvată a copiilor noștri în fața provocărilor viitoare, este esențial să introducem abordări STEM în programele educaționale dintr-o etapă timpurie. Acest referat explorează importanța și beneficiile educației STEM în grădiniță.

Educația STEM în grădiniță se referă la integrarea activităților și experiențelor care promovează dezvoltarea competențelor din domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii în programul de învățare timpurie. Acest tip de educație nu se concentrează doar pe predarea cunoștințelor tehnice, ci încurajează explorarea, întrebările și gândirea critică prin activități practice și jocuri.

Importanța Educației STEM în Grădiniță

- Dezvoltarea gândirii critice și rezolvării problemelor: Educația STEM încurajează copiii să gândească independent, să exploreze și să găsească soluții creative pentru provocările tehnice și științifice.
- Dezvoltarea abilităților de colaborare și comunicare: Activitățile STEM desfășurate în grupuri îi învață pe copii să lucreze împreună, să împărtășească idei și să comunice eficient.
- Dezvoltarea abilităților tehnologice: Introducerea timpurie în tehnologie și conceptele tehnologice pregătește copiii pentru lumea digitală în continuă evoluție.
- Promovarea încrederii și a interesului pentru știință și matematică: Prin experimente practice și activități distractive, copiii dobândesc încredere în abilitățile lor și își dezvoltă pasiunea pentru știință și matematică.
- Prevenirea stereotipurilor de gen: Prin a sublinia că fetele și băieții pot excela în domeniile STEM, educația STEM în grădiniță ajută la eliminarea stereotipurilor de gen.

Exemple de Activități STEM în Grădiniță

- Construirea și testarea structurilor simple: Copiii pot construi turnuri din cuburi sau poduri din bețe de gheață și să învețe despre stabilitate și echilibru.
- Explorarea culorilor și a luminii: Prin amestecarea culorilor sau prin experimente cu lumină și umbră, copiii învață despre proprietățile fizice ale luminii.
- Observarea naturii: Plantele, insectele și alte elemente ale naturii pot fi folosite pentru a învăța despre ciclurile de viață, ecosisteme și observații științifice.
- Experimentele simple: De la reacțiile chimice simple la fenomenele fizice, experimentele îi fascinează pe copii și îi învață despre cauze și efecte.
- Programarea simplă: Folosind jocuri și jucării programabile, copiii pot învăța conceptele de bază ale programării și algoritmilor.

Educația STEM în grădiniță oferă copiilor oportunitatea de a explora și învăța într-un mod interactiv și captivant. Această abordare dezvoltă abilități esențiale pentru viitor, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor și abilitățile tehnologice, în timp ce le creează o bază solidă pentru a aborda provocările tehnologice și științifice ale lumii moderne.

„Ziua Albinei” în Săptămâna Verde 2023

Prof. înv. primar Mitrescu Elena
Liceul Teoretic, Comuna Filipeștii de Pădure
Județul Prahova

Motto- *“Dacă albinele ar dispărea de pe Pământ, omenirea ar mai exista încă patru ani”.*

(Albert Einstein)

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

În acest sens, Săptămâna Verde- similară ca structură cu Școala Altfel are, printre altele, scopul de a-i învăța pe cei mici despre importanța reciclării și protejarea mediului înconjurător.

După cum se precizează într-un ordin publicat în Monitorul Oficial, activitățile care se pot organiza în Săptămâna verde sunt următoarele: „lecții în natură, dezbateri, jocuri de rol, fotografie vorbită, exerciții de construcție participativă a unor scenarii de viitor, vizionări de documentare, experimente, biblioteci vii, teatru forum, teatru legislativ, proiecte de servicii în folosul comunității, voluntariat, expediții și excursii în parcuri naturale și arii protejate, fără a se limita la acestea”.

Una dintre activitățile pe care mi le-am propus pentru a fi desfășurate cu clasa mea în această săptămână- Săptămâna Verde- a fost dedicată albinelor. Nu toți suntem conștienți de importanța acestor mici insecte. Einstein“Dacă albinele ar dispărea de pe Pământ, omenirea ar mai exista încă patru ani”.

Obiectivele urmărite

- Descrierea rolului și importanței produselor apicole pentru familia de albine și pentru oameni (polen, lăptișor de matcă, tinctură de propolis, miere, păstură)
- Informarea cu privire la diferitele categorii de albine care fac parte din familia de albine și cu se hrănește fiecare categorie
- Prezentarea diferitelor categorii de miere
- Prezentarea rolului polenizării și de ce este atât de importantă.

La activitate am invitat un apicultor cu experiență. Acesta a venit pregătit cu o mulțime de informații, dar și cu echipamente și unelte specifice muncii de apicultor.

Copiii au urmărit scurte videoclipuri din viața și activitatea albinelor în stup, au pus întrebări, au primit răspunsuri avizate, au îmbrăcat elemente din costumul specific iar la finalul activității au gustat miere și bomboane cu propolis și miere.

Ca și activitate practică, elevii au primit o machetă de ipsos/ lemn a unei albinuțe, pe care au colorat-o. Nu puteam încheia această activitate fără să ne jucăm. Pentru acest moment de feedback am creat cu aplicația wordwall un joc apreciat de copii

<https://wordwall.net/ro/resource/54495718/albinu%c8%9ba-mili-potrive%c8%99te>

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale.

Bibliografie/ Resurse-

<https://wordwall.net/ro/resource/54495718/albinu%c8%9ba-mili-potrive%c8%99te>

https://www.google.com/search?q=filmulete+cu+albina&rlz=1C1GCEA_enRO935RO935&oq=filmulete+cu+albina&aqs=chrome..69i57j0i22i30j0i15i22i30.7695j0j4&sourceid=chrome&ie=UTF-8#fpstate=ive&vld=cid:ee7220e5,vid:QUx7YDphsmc

https://www.google.com/search?rlz=1C1GCEA_enRO935RO935&sxsrf=APwXEdfqlV7FdK0eVctF8_obAXInxX4erw:1685375941301&q=10+curiozit%C4%83%C8%9Bi+despre+albina&sa=X&ved=2ahUKEwjM46zS8pr_AhWp7rsIHazCBUsQ1QJ6BAgSEAE&biw=1229&bih=577&pr=1.56#fpstate=ive&vld=cid:eac95d83,vid:G8HVVWwy4W2Y

Rolul activităților tematice într-o școală pozitivă

**Prof. Antal Liliana ,
Liceul Teoretic David Voniga, Giroc, Jud. Timiș**

Evoluția rapidă a transformărilor ce apar în societatea contemporană aduce în fața sistemelor educaționale din țările UE cerința de adaptare imediată a practicilor și politicilor specifice acestui domeniu și, bineînțeles, nevoia de informare, cunoaștere și formare de-a lungul întregii vieți. La ora actuală, formarea continuă nu mai este înțeleasă ca o remediere a curențelor din formarea inițială, ci este concepută ca un proces de lungă durată, de învățare permanentă (Long Life Learning), iar conceptul de învățare permanentă a dobândit noi valențe.

Educația trebuie organizată în jurul a patru tipuri fundamentale de învățare, care pe parcursul vieții constituie pilonii cunoașterii: a învăța să știi (dobândirea instrumentelor cunoașterii), a învăța să faci (individul va intra în relație cu mediul înconjurător), a învăța să trăiești împreună cu alții (pentru a coopera cu alte persoane), a învăța să fii (se constituie ca un summum a primelor trei concepte). Sistemul de educație contemporan promovează valori precum:

Echitatea – asigurarea șansei la educație de calitate pentru tinerii din toate mediile.

Excelența – susținerea și motivarea excelenței în cadrul procesului educațional.

Integritatea – asigurarea de repere valorice și promovarea eticii în educație

Starea de bine – dezvoltarea holistică a triunghiului minte-corp-suflet, cu ajutorul consilierii și al măsurilor de sprijin.

Profesionalismul – menținerea de standarde ridicate în formarea cadrelor didactice.

Respectul – însușirea respectului pentru alte persoane, instituții, mediu și societate, ca partea formării.

Flexibilitatea – asigurarea unui parcurs educațional individualizat pentru fiecare elev.

Diversitatea – garantarea respectului pentru diversitate și a unui mediu tolerant în procesul educațional.

Asigurarea accesului universal la educație de calitate la nivelul învățământului obligatoriu presupune stabilirea unor obiective clare.

1. Dezvoltarea serviciilor de asistență educațională pentru copiii cu cerințe educaționale speciale, prin cuprinderea în învățământul special a tuturor copiilor care prezintă certificat de orientare școlară. Îmbunătățirea condițiilor de desfășurare a procesului de învățământ în școli prin implementarea unui program coerent de activități formale și nonformale, cu scopul de a crește interesul elevilor pentru educație. Se pot desfășura activități tematice pentru dezvoltarea competențelor de lectură la diverse discipline: limba și literatura română (Carte frumoasă, cînteai te-a scris!), matematica, științe, fizică, chimie, istorie, geografie, biologie. Este importantă și îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice de evaluare a rezultatelor școlare, în scopul orientării și optimizării procesului de învățare. Pentru educația nonformală se pot realiza ateliere tematice ce vizează terapia prin artă, îndemnarea, ludoterapia, meloterapia, terapia prin joc.

2. Compatibilizarea sistemului național de educație cu sistemele europene presupune promovarea la nivelul unităților de învățământ a unei educații propice valorizării diferențelor și a interculturalității. În acest scop, este necesară îmbunătățirea competențelor de elaborare/scriere de proiecte, implementarea de proiecte, în scopul accesării programelor europene cu finanțare nerambursabilă. Elevii pot fi implicați în acțiuni care vizează educarea în spiritul cunoașterii și conservării tradițiilor locale în contextul globalizării (Din lada de zestre a bunicii, Elemente de istorie și geografie locală, Despre flora și fauna locală). Realizarea unor parteneriate între școli, autorități locale, ONG-uri, firme private etc., în vederea elaborării/implementării unor proiecte prin programe europene. Utilizarea de resurse educaționale deschise, aplicații online, crearea și susținerea sesiunilor de învățare pe platforme educaționale înscrise pe platforme participative pot fi, de asemenea, elemente cheie în dezvoltarea unor competențe.

competențelor de abilitare socială ale elevilor. (Strategia Națională Acțiunea Comunitară/ SNAC)

Pentru a valoriza cu adevărat potențialul fiecărui copil într-o școală pozitivă, trebuie să reformulăm toate componentele educației:

- obiective/scopuri;
- curriculum;
- resurse procedurale, materiale, organizatorice;
- evaluare;
- relațiile între partenerii educației.

Modalitățile de eficientizare a comunicării profesorului cu elevii presupun: atitudine pozitivă în comunicarea activă, empatie, atenție din partea profesorilor la felul în care sunt percepuți de către elevii lor și crearea unui climat pozitiv cu clasa de elevi. Prin urmare, considerăm că avantajele educației prin literatură și teatru într-o școală pozitivă vizează trei aspecte ale personalității elevilor: social, individual și lingvistic. În contextul multiplelor influențe apărute odată cu noile tehnologii, educatorii pot veni în întâmpinarea diverselor provocări cărora elevii trebuie să le facă față, propunându-le activități în care – prin lectură și prin exersarea de tehnici teatrale – să-și poată optimiza comunicarea ca formă de cunoaștere și autocunoaștere.

Bibliografie

1. Blândul, Valentin, Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Editura Universității din Oradea, 2005.
2. Philips, Sarah, Drama with children, Oxford University Press, 1999.
3. Prelici, Viorel, A educa înseamnă a iubi, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.

Școala incluzivă - o necesitate în educația actuală

**Prof. Goian Emilia Sorina,
Școala Gimnazială Găvojdia, Jud. Timiș**

Educația este concepută ca o dezvoltare în, prin și pentru experiență. Așadar, disciplinele, programele școlare, modul de organizare și realizare a instrucției, trebuie să fie modificate în sensul arătat: tocmai într-un curriculum. Acesta este ansamblul experiențelor de predare-învățare-evaluare prin care elevii, prin intermediul acțiunii educaționale asimilează un ansamblu de cunoștințe, abilități, priceperi, comportamente și competențe pentru formarea unei personalități integrative, autonome și creative.

Așa cum știm, fiecare copil este unic. Particularitățile fiecăruia de dezvoltare nu este opiedică în educație, ci o resursă de învățare și dezvoltare pentru toți. În contextul social actual, tendința este de a adapta școala și educația la diversitatea tipurilor și a posibilităților de învățare, la interesele și abilitățile copiilor, fie că sunt copiii cu CES, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învățare.

Până nu demult, în unele țări printre care și România, se excludeau anumite categorii de copii din școlile de masă din motivul dizabilității, dificultăților/problemelor de învățare, vulnerabilității familiei sau din alte motive. S-au creat astfel școli și instituții speciale.

O nouă abordare începe să se contureze în învățământul românesc, aceea de democratizare și egalizare a șanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înființată școala incluzivă. Primul pas a fost integrarea elevilor cu nevoi speciale în educația generală, unde acesta se adapta practicilor și curriculum-urilor existente în grădinița/școala respectivă, în timp ce instituția în sine rămâne în mare parte neschimbată.

Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, punându-se accent pe învățarea centrată pe elev.

Profesorii trebuie să adopte metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei deficienți, să se autoperfecționeze în permanență. Știm că pedagogia nu este „o sumă de rețete” care trebuie administrate în anumite condiții precis determinate. Fiecare colectiv de elevi este diferit, iar un profesor eficient trebuie să pornească de la întrebările:

1. Care sunt problemele, constrângerile, barierele în învățare?

2. Care sunt competențele (obiectivele) de achiziție
3. Care sunt necesitățile individuale ale elevului?
4. Care este modul cel mai adecvat de învățare pentru elevul concret?
5. Ce acțiuni de sprijin necesită elevul?
6. Ce sarcini de lucru vor fi stabilite pentru elevul concret?
7. Care ar putea fi eventualele probleme în executarea sarcinilor de către elev?

Foarte important pentru profesor este cunoașterea structurii și valorilor familiei din care provine copilul. Elevii proveniți dintr-un mediu socio-economic modest sau grupuri etnice minoritare au tendința de a se subaprecia în raport cu ceilalți, devin anxioși, impulsivi, se izolează social. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-și accepte și să-și ajute colegii deficienți, fără a-i ridiculiza, sau exclude. În acest context cadrele didactice trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți și alți specialiști pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate.

Educația incluzivă presupune: tratarea tuturor elevilor ca parte integrantă a societății, valorizarea egală a tuturor elevilor, reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei etichetați ca având „nevoi educaționale speciale”, înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problemă ce trebuie depășită, formarea unei atitudini pozitive, conștiente față de învățatură, dezvoltarea abilităților de comunicare, creativității, relațiilor bazate pe respect, egalitate și prietenie, cultivarea unor relații de susținere reciprocă între școli și comunități, recunoașterea faptului că incluziunea în educație este un aspect al incluziunii în societate, etc.

Bibliografie:

1. A. Gherguț, Educația incluzivă și psihopedagogia incluzivă, Ed. Polirom, Iași, 2016;
2. E. Stan, Managementul clasei, Ed. Aramis, București, 2003.

Being an educator in simultaneous teaching

Prof. Dîngă Luminița-Melania
Școala Gimnazială Ghelari, jud. Hunedoara

Education with simultaneous teaching is specific to areas where the number of students is very small. Because of this, students learn in two simultaneous classes (I – III and II – IV) or even all students of grades I – IV in one class. Even if it seems simple, in reality teaching in simultaneous classes presents many difficulties, which can contribute to poor performance, to school failure of students if these difficulties are not overcome.

The teacher's ability and skill to masterfully combine independent and direct activity is the decisive element in achieving performance in such classes. By independent activity we mean the instructive-educational means, which consists in the activity of enriching knowledge, skills and abilities, without resorting to the help of other people and leading, under the guidance of the teacher, to the formation of the spirit of independence.

Independent work skills are formed in the classroom during lessons, laboratory activities according to the guidance given by the teacher, being strengthened by independently performing actions that we want to transform into skills. The attractiveness of the content of independent activity exercises able to capture students' attention, stimulate their creativity, thus managing to determine them to solve the tasks received without diverting their attention to other classroom activities, is precisely the secret of the success of the activity in classes with simultaneous teaching. The lessons carried out in the conditions of simultaneous teaching must take into account certain requirements:

Students of the smaller class, besides having a lower capacity to concentrate attention, do not have sufficient command of learning and time rationalization techniques. So the lesson will begin by direct activity in the younger class. While they work independently, the teacher's attention will also be focused on them, parallel to the activity carried out with the second class.

The content of independent work must have a clearly defined purpose chosen in such a way as to occupy all the time allocated to this activity. Full use will be made of differentiated and individualized treatment. Students will be grouped in desks for good supervision and guidance, without influencing each other.

When designing lessons in simultaneous classes, it should be taken into account that they must cover all stages of the respective type of lesson. Many times, due to lack of time, certain moments are skipped, such as checking knowledge or checking homework. In this case, the desired results will not be achieved. Each lesson must be well thought out and organized.

Failure to prepare lessons in advance will put the teacher in the position of not being able to train students in an effective independent activity.

By offering each time something new, attractive, requiring new methods of solving and practicing knowledge, we will stimulate students to actively and consciously participate in solving tasks, thus ensuring the formation and development of skills and abilities of independent work, skills that will be the basis of learning and implicitly will contribute to reducing the number of inattentive students in classes.

During independent work we must make special efforts to keep students focused as much as possible on what they have to do. To this end, if the classroom and furniture allow, we can try different schemes for arranging desks so that carrying out direct work disturbs the students working independently as little as possible. Another way is to educate students to respect each other when learning, speaking in low tones, calmly, working quietly.

One of the biggest "enemies" of simultaneous activity is time. Therefore, the teacher must be his most vigilant and demanding guardian. Every minute should be used with maximum efficiency for the benefit of the student. The differentiated and individualized activity aims precisely at making the most of students' time, but also at eliminating deficiencies, knowledge gap between students in order to prevent and eliminate school failure.

Working in simultaneous conditions is not an impediment to using active-participatory methods and procedures or interactive group methods. On the contrary, they must be used as in the case of other classes, adapting them to the specifics of simultaneous activities. Especially group activities will break the monotony of independent activities and will contribute to solving problems of relationship, communication, empowerment and mutual learning. Thus, the child is an active participant because he encounters problems, complex situations for his child's mind, but working in a group and managing to solve tasks he will feel satisfaction, he will be stimulated to participate actively and in the future, he will feel responsible and satisfied at the end of the lesson.

I will present below the stages of interactive group methods in teaching geometric figures. Students from both grades (I – III) can participate, differentiating and adapting tasks for each class.

1. Lotus technique – is an interactive way of group work that offers the possibility of establishing relationships between notions based on a main theme from which eight others derive.

Objectives: stimulating multiple intelligences and creative potential in individual and group activities on topics from different fields.

Stages:

1. Building the scheme of the working technique
2. Placing the main theme in the middle of the graphic scheme.
3. The group thinks about the contents/ideas/knowledge related to the main theme. These are passed into the drawn spaces (dials), from 1 to 8 thus surrounding the main theme clockwise).
4. Addressing the 8 main themes
5. Establishing new connections/relationships/connections for the 8 themes.
6. Presentation of the results of group work.

Benefits: Stimulates creative potential.

Develops capacities and abilities such as cognitive, networking, group leader, self-evaluation and self-assessment.

2. Learning in a circle

Theme : Geometric shapes

Station 1 Materials: geometric shapes cut from sandpaper or other porous material Objective: to recognize geometric shapes by practicing the sense of touch

Station 2 Drawing geometric shapes indicated by template

Station 3 Puzzle

Having as geometric material shapes of different colors and sizes cut into two or three parts, they must reconstruct different geometric shapes

Station 4 Building geometric shapes from chopsticks

Stations are placed in a certain order, being distant from each other. The students divided into groups will choose a station. Moving from one station to another is done according to the children's choice. Next to each station, there is an illustrated graph in which children write their

team name and tick off the task completed.

Circuit learning has three phases:

Beginning: divide children into groups. Each group chooses a station.

Continuation: after completing the task, the groups complete their table and choose another station; explain the tasks of the station they have opted for; The children complete the task and then continue to the other stations.

Upper phase: realization of a project (integrated character) for a longer duration.

The evaluation is carried out in a circle, each group presenting their products at the stations they worked at.

The final synthesis aims for all groups to appreciate individual or collective involvement in solving a task, sometimes vast, from which they have acquired new knowledge, have acquired new techniques of work and cooperation, have improved their learning pace.

As in the previous method, third grade students can play the game with the same theme but with more complex tasks or with a different theme, targeting another subject. The use of interactive group methods requires from the teacher more time, diversity of ideas, commitment to action, teaching responsibility, discovery of new values, creative capacity to apply them.

The methods involve a lot of pedagogical tact, the teacher having to adapt according to each child, finding for each one the appreciation he needs. Interactive group methods can be combined with each other or with traditional ones.

Bibliography

1. Brițchi, A., Sadovei, L.(2014), Învățământul simultan. Suport de curs pentru studenți, Chișinău
2. Cojocariu, Venera Mihaela (2004), Teoria și metodologia instruirii. București: Editura Didactică și Pedagogică.

-JURNAL DE MATELOT ÎN CĂUTAREA CHEII PALATULUI MAGIC-

Prof. Oprea Elena,

Școala Gimnazială Raci, Județul Dâmbovița

„Citind ... o vacanță pentru minte ...”, - Dave Barry

Astăzi, tehnologia câștigă din ce în ce mai mult teren, iar interesul pentru lectură în rândul școlarilor mici este din ce în ce mai scăzut, am încercat să caut metode cât mai atractive în vederea creșterii motivației elevilor de a citi o carte, de a merge la bibliotecă, de a cumpăra cărți.

Cum am început această mare provocare?

Nava Armonia și-a început călătoria plină de provocări pe Marea Cunoașterii către Insula Palatului Magic, unde vom ancora la sfârșitul expediției.

Toată această călătorie plină de surprize și provocări se va desfășura în cadrul parteneriatului educațional cu Biblioteca Publică Raci, alături de doamna bibliotecar Barbu Cateluța, cu care avem o colaborare frumoasă încă din clasa pregătitoare. Titlul parteneriatului este unul ce stârnește curiozitatea, interesul și dorința elevilor de a se arunca în marea învolburată a cuvintelor cu tâlc, a eroilor ce ne invită să le fim parteneri, să le vizităm tărâmurile fantastice „În căutarea cheii Palatului Magic”.

„Lectura îți permite să călătorești fără să faci un pas” (Jhumpa Lahiri), să îți creezi propria lume magică, să trăiești intens alături de eroii din povești, să fii regizorul propriului film. Citind, copiii își dezvoltă imaginația, își îmbogățesc vocabularul, vor găsi întotdeauna un prieten loial în carte, astfel vor fi distrași de la viața cotidiană în care tehnologia este nelipsită.

Formarea competențelor pentru lectură în vederea asigurării succesului școlar, stimularea interesului pentru lectură, a dragostei pentru carte, facilitarea accesului elevilor la bibliotecă constituie scopul acestui proiect. Rezultatele așteptate sunt multiple și constau în schimbarea mentalității și cultivarea pasiunii pentru lectură în rândul elevilor, perceperea bibliotecii ca un izvor de cultură și ca instrument de formare a unei personalități complete, colaborarea școlii cu reprezentanții comunității locale, îmbogățirea experiențelor de învățare, dezvoltarea deprinderilor de citire, recitare și analiză a unor texte literare, dezvoltarea deprinderilor de a lucra în echipă.

În buna desfășurare și organizare a activităților proiectului de parteneriat educațional, un rol foarte important îl au părinții, creându-le copiilor dumnealor un mediu stimulator, util și

funcțional, conștientizând faptul că pot contribui la formarea și dezvoltarea deprinderilor de citire, alături de învățător, căutând cele mai bune mijloace de apropiere a școlarilor de carte și de cuvântul scris.

Graficul activităților propuse este următorul:

-în luna septembrie a avut loc lansarea oficială a proiectului;

-„*Pe aripi de vânt*” este intitulat sugestiv atelierul de creație din luna octombrie, care s-a desfășurat la sediul bibliotecii, unde am sărbătorit toamna, cel mai iscusit pictor dintre cele patru fiice ale Bătrânului An. Elevii au creat o carte uriașă cu titlul activității. Fiecare copil din cei 13 elevi ai clasei mele a alcătuit o propoziție cu una dintre literele cuvintelor ce dau titlul activității, creând astfel poemul acrostih cu titlul „Pe aripi de vânt”. Pentru ca activitatea să fie mai interesantă, cei mici și-au pus talentul artistic în funcțiune redând prin desene foarte frumoase, propoziția alcătuită.

-„*De Crăciun, umpleți sufletul de bucurie!*” este activitatea lunii decembrie, lună plină de magie, de căldură, de inspirație. Sărbătorile de iarnă ne fac mai buni, mai umani, dau farmec acțiunilor noastre, parcă o baghetă magică lasă asupra noastră praf de stele, dând strălucire a tot ceea ce ne înconjoară. Activitatea a îmbrăcat hainele unui atelier de creație, în care elevii au luat locul spiridușilor lui Moș Crăciun și au creat cu mânuțele lor harnice cele mai frumoase felicitări.

-„*ZICI că citim împreună?*” a fost activitatea din luna februarie, activitate organizată de Ziua Internațională a Cititului Împreună. De data aceasta, doamna bibliotecar a urcat la bordul navei Armonia întrebându-ne pe fiecare în parte „Unde vrei să mergi?”(Mihaela Coșescu). Am citit, am ascultat, am desenat, ne-am amuzat, ne-am distrat....

-Primăvara este acel anotimp al anului în care natura ne permite să ieșim să citim în aer liber, activitatea purtând numele de „*Picnic de ... lectură*”. Consider că nu sunt bariere în activitatea de lectură, poți lua cu tine o carte oriunde, oricând. Din cauza faptului că vremea nu a ținut cu noi și a plouat, nu am putut organiza picnicul la iarbă verde, în natură, ne-am mobilizat și am transformat sala de clasă într-un parc de lectură. Ne-am întins păturile, ne-am scos merindele și ne-am pus cu „burta pe carte”.

-Am ajuns la finalul călătoriei noastre și am putut să „*Aruncăm ancora pe Insula Palatului Magic*”. Activitatea lunii iunie a încheiat și parteneriatul nostru cu biblioteca. A fost o acțiune amplă, ce a încununat efortul fiecărui membru al echipajului în călătoria plină de provocări și surprize pe Marea Cunoașterii..

Consider că nu contează locul unde poți „citi cu sufletul la gură” cartea preferată, important este să lași frâu liber imaginației, să trăiești intens alături de personajul preferat, să participi la acțiune, să devii detectiv, explorator, comandant de vas, oști sau rege peste tărâmurile fermecate.

Metoda învățării pe bază de proiecte

Prof. Borș Adi Luminița,

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui, Județul Vaslui

În pedagogia modernă se urmărește permanent dezvoltarea de metode, tehnici și instrumente de lucru care să ajute, să mobilizeze și să sprijine copilul în procesul de învățare.

Astfel, metodele tradiționale aplicate în activitatea didactică pot fi îmbinate și cu alte metode complementare.

Pe lângă metodele tradiționale de evaluare se mai pot aplica și alte metode cum ar fi: interviul, enunțurile incomplete, investigația, evaluarea cu ajutorul calculatorului, jocurile de rol,

dramatizările, jocurile didactice, competițiile, concursurile, chestionarele, expozițiile, activitățile casnice și gospodărești, îngrijirea unor animale, confecționarea de portofolii, pliante, postere, puzzle, albume și proiectul în sine

Proiectul poate deveni o metodă alternativă și complementară de învățare și evaluare, puternic motivantă pentru copii deoarece acesta vizează aspecte teoretice și practice din domenii variate, implică un volum sporit de activități permite respectarea particularităților de vârstă.

Prin această metodă aprecierea capacităților și a cunoștințelor copiilor este mai complexă, identificând de asemenea, calități individuale ale copiilor.

Evaluarea prin metoda proiectelor tematice poate fi folosită în toate formele ei: inițială, continuă și sumativă. Datorită perioadei mari de timp în care se derulează proiectul, acesta poate fi un bun instrument pentru evaluarea sumativă, implicând și multe elemente de autoevaluare. Astfel, proiectul poate fi aplicat atât în desfășurarea propriu-zisă a procesului învățării, cât și ca produs final al procesului de învățare.

Evaluarea prin metoda proiectelor poate asigura, de asemenea, calitatea predării și învățării deoarece se estimează progresele de învățare, capacitățile și competențele formate și identifica ceea ce copilul nu a înțeles sau nu și-a însușit.

Proiectul este considerat un proces și în același timp un produs, deoarece prin metoda proiectelor sunt evaluați atât cadrul didactic, prin portofoliu, harta, atragerea și implicarea în proiect a unor parteneri, cât și copiii cu rezultatele lor, prin întrebările pe care le pun pentru întocmirea inventarului de subiecte și care le descoperă interesul, care stabilesc cantitatea de cunoștințe și așteptările. Învățătorul nu fixează granițele până unde trebuie să știe copilul și ce trebuie să știe, ci copilul este acela care stabilește singur cât poate și cât vrea să învețe.

Prin metoda proiectelor tematice, evaluarea copiilor verifică formarea următoarelor lor capacități și cunoștințe:

- însușirea unor tehnici de investigație, căutare și utilizare a bibliografiei (dicționare ilustrate, atlase, albume, cărți pentru copii), a calculatorului, a unor aparate de laborator;
- găsirea de soluții de rezolvare, simple și originale a unor probleme;
- colectarea, sortarea, inventarierea, pregătirea, manipularea materialelor de lucru;
- implicarea în rezolvarea situațiilor apărute;
- aplicarea de soluții la situații noi;
- prezentarea concluziilor pe baza notițelor din timpul muncii de teren;

- capacitatea de a observa și a-și alege metoda de lucru cu echipa;
- capacitatea de a compara și măsura rezultatele la care ajunge el însuși, fata de cele inițiale (autoapreciere);
- capacitatea de a utiliza tehnici simple de muncă practică;

Pentru o evaluare cât mai corectă se stabilește strategia de evaluare, în funcție de natura activităților de învățare, astfel:

1. Ce evaluăm – lista de întrebări, proiectul, procesul de învățare, partenerii;
2. Cum evaluăm – formele de evaluare;
3. Rolul cadrului didactic – de partener, de ghid, de evaluator continuu și la sfârșit de proiect;
4. Stabilirea standardelor de evaluare.

Personalitatea educatoarei își pune amprenta asupra tuturor operațiilor evaluării, prin elaborarea instrumentelor de evaluare, prin capacitatea de a discerne esențialul și de a înțelege subiecții examinați. Obiectivitatea, corectitudinea și completitudinea evaluării depind de competența și formarea profesională a profesorului. Rezultatele obținute, așadar, se manifestă în viața de zi cu zi a copilului, în comportamentul, atitudinea și relațiile sale cu cei din jur și cu mediul înconjurător.

Pregătirea copilului pentru viitor, pentru a fi capabil să rezolve cu succes orice obstacol apărut în drumul său spre integrare și succes se impune astăzi, mai mult ca oricând. Supraviețuirea omului în viitor, a copilului în mod special, este condiționată de gradul de mobilitate în timp și spațiu, de capacitatea de a descoperi și elimina disfuncționalitățile, de capacitatea de a rezolva probleme, de responsabilitatea pentru actele personale, de independențe se deschiderea pentru interacțiunea se schimbul de idei, de interesul și entuziasmul pentru devenire și desăvârșire a propriei ființe.

Demersul educativ presupune pregătirea noii generații cu cât mai multe mijloace, abilități, care pot constitui premise ale succesului în viitor, elevul trebuind să fie capabil să facă față tuturor provocărilor cu care viața îl va confruntă.

Integrarea în societate și adaptarea elevului la cerințele viitorului presupune pregătirea copiilor stimulându-le capacitatea de a rezolva cu creativitate micile probleme pe care noi le propunem, astfel încât, peste ani, când vor trebui să facă față unor provocări reale, să dispună de acele resorturi creative care le pot ușura și chiar înfrumuseța viața.

Viitorul este incert, ritmul în care evoluează societatea, în toate domeniile, este alert, iar individul viitorului trebuie să fie pregătit pentru a face față oricăror provocări, cerințe și rigori. Competențele, ca finalități ale curriculumului școlar, oferă posibilitatea individului de a rezolva orice problemă pe baza cunoștințelor și deprinderilor dobândite, punând în practică și creativitatea.

Etapele realizării unui proiect:

- Precizarea temelor de proiect prin afișarea în loc vizibil (sala de clasă, laborator, avizier);
- Precizarea surselor de documentare și condițiilor de realizare;
- Constituirea grupelor de elevi;
- Împărțirea sarcinilor – fiecare membru al grupei își asumă o sarcină de lucru;
- Procesarea materialelor, comunicarea cu profesorul asupra conținutului;
- Realizarea formei finale;
- Prezentarea proiectelor în fața clasei;
- Monitorizare și evaluarea de către profesor;
- Feed-back de la profesor, colegi (aprecieri, întrebări, schimb de idei), autoevaluare.

Metoda proiectelor este una din căile care poate să ofere posibilitatea manifestării și concretizării creativității copilului, care prin varietatea tipurilor de activități pe care le presupune, implică școlarul în acțiuni ce presupun noi corelații, asocieri a cunoștințelor din diferite domenii.

Utilizând metoda menționată, efortul educațional poate da roadele așteptate, în măsura în care știm să ne construim demersul, folosind ca aliat potențialul intelectual, afectiv și creativ al copilului. Aceasta metodă aplicativă vizează formarea planului intern al acțiunii la elevii din ciclul primar, în vederea integrării cu succes în demersul educațional și a obținerii succesului școlar.

Succesul reprezintă o realitate școlară complexă ce include: cunoștințe însușite, capacități intelectuale formate, abilități de aplicare a cunoștințelor în rezolvarea problemelor teoretice și practice apărute pe drumul cunoașterii. Succesul/insuccesul școlar, adaptarea/ inadaptația la o treaptă de învățământ țin, în mare măsură, de nivelul de dezvoltare a capacității elevului de acțiune mental, de a concepe un plan de rezolvare a problemelor întâlnite.

Învățarea pe bază de proiect tematic este o strategie de abordare integrată a dezvoltării copilului care presupune integrarea diferitelor arii curriculare prin explorarea unei idei interesante care se leagă de mai multe domenii. În studierea și aprofundarea metodei proiectelor, prin abordarea principalelor aspecte privind proiectele tematice se pleacă de la premisa conform căreia o bună cunoaștere și identificare a principalelor caracteristici ale temei va determina o optimizare a

relațiilor dintre cadrul didactic și elevi, ducând la stimularea elevilor în dobândirea autonomiei și independenței în învățare dar și la dezvoltarea armonioasă a personalității acestora.

Elevul trebuie să învețe să acționeze după ce a gândit în prealabil și să ajungă la concluzia că o activitate proiectată se desfășoară mai rapid, iar greșelile pot fi evitate în mai mare măsură de la început, dacă efortul prealabil de gândire a fost mai mare și mai îndelungat. Analiza unor lucrări ale elevilor (de exemplu, “ciornele” pentru rezolvarea unor probleme) permite observarea a nenumărate încercări, retușări, reluări, greșeli etc., în care s-a investit o mare cantitate de muncă și de timp, tocmai pentru că a lipsit concentrarea asupra unui “plan” de acțiune prealabil. Proiectul are un rol extrem de mare în dezvoltarea intelectuală, iar elevii trebuie să fie instruiți să lucreze mai mult în faza proiectivă (pregătirea activităților) decât în faza acțională.

Metoda proiectelor este o strategie didactică bazată pe interese, necesitate și posibilități de dezvoltare. Ea presupune lucrul în echipă, interacțiunea directă, dar și brainstorming-ul, care devin mijloace de bază ale procesului educativ.

Prin metoda proiectului se lasă elevului mai multă libertate de exprimare și acțiune și se oferă ocazii reale de a lua decizii și de a-și asuma responsabilități. Toate acestea duc, implicit, la crearea unei motivații puternice și la o implicare deopotrivă efectivă și afectivă a elevilor. Simplul fapt că sunt consultați în alegerea temelor și se ține cont de părerea lor îi face pe elevi să aibă mai multă încredere în forțele proprii.

Lucrul pe baza proiectelor tematice are un caracter interdisciplinar și permite abordarea subiectelor propuse din mai multe unghiuri, dezvoltând multilateral personalitatea copilului. Proiectul poate fi utilizat atât ca metodă de evaluare, cât și ca strategie de învățare.

Avantajele metodei:

- Este o metodă alternativă de evaluare ce pune elevii în situația de a acționa și rezolva sarcini în grup, auto testându-ți capacitățile cognitive și practice;
- Oferă șansa de a analiza în ce măsură elevul folosește în mod adecvat cunoștințele, instrumentele și materialele disponibile în atingerea finalităților propuse;
- Se dezvoltă abilități de cooperare și comunicare între elevi;
- Creșterea responsabilizării elevului față de propria învățare și față de grup;
- Elevii învață unii de la alții

Metoda proiectelor, ca strategie de învățare și evaluare, reprezintă abordarea educațională propusă de programa școlară, în care lucrul în echipă și acțiunea directă a copilului cu mediul

sunt mijloacele de bază ale procesului de predare- învățare- evaluare. În centrul metodei proiectelor se află o temă, în a cărei abordare și soluționare vor fi implicate mai multe discipline.

Predarea prin proiecte, contribuie la învățarea unui mod de „gândire interdisciplinară” și a unui mod de abordare unitar, modul integrat. Maniera integrată presupune abordarea realității printr-un demers globalizat, în cadrul căruia tema se lasă investigată cu mijloacele diferitelor științe, dispărând granițele dintre variatele categorii. Metoda proiectului tematic presupune o abordare trans disciplinară a unei teme bine stabilite în raport cu cerințele programelor școlare, cu capacitățile intelectuale implicate, dar și cu interesele și abilitățile practice ale copiilor, fiind o formă de evaluare motivantă pentru ei, chiar dacă volumul de muncă este sporit. Această strategie didactică are efect asupra copiilor pe mai multe planuri.

Astfel, **în plan cognitiv**, copiii:

- primesc o abordare, o viziune unitară asupra lumii;
- căutând informații din mai multe surse, referitoare la aspecte variate conform hărții proiectului, ei își exersează puterea de analiză și sinteză.

În plan social:

- puși în situația de a colabora între ei, copiilor li se dezvoltă spiritul de cooperare, de apartenență la grup, se socializează;
- implicarea comunității locale în desfășurarea unor proiecte lărgeste sfera de integrare a copilului în social, îl ajută să cunoască și acele aspecte specifice unităților respective;
- în educația copiilor se manifestă o unitate de țeluri din partea școlii, a familiei, a comunității locale.

În plan afectiv:

- copiii capătă încredere în ei, li se dezvoltă simțul demnității și autoaprecierea, atunci când cele propuse de ei sunt luate în seamă de toată clasa și analizate;
- se formează conștiința de sine prin raportare la alții;
- trăiesc sentimente de solidaritate cu colegii de clasă, dar și pe cel de bucurie și satisfacție.

Folosirea acestei metode oferă în actul educativ și alte avantaje:

- dezvoltarea capacității de a opta și lua decizii;
- responsabilizarea copiilor;
- copiii sunt puși în situația de a cerceta, găsind singuri soluții;

- copiii simt interesul, afecțiunea și aprecierea părinților privitor la activitatea lor;
- se stimulează comunicarea dintre copii și adulți, dar și dintre copil-copil;

Toate acestea contribuie la dezvoltarea unei personalități armonioase a școlarilor. Este de preferat să se abordeze teme care sunt apropiate de mediul social al copilului dar și potrivit posibilităților și intereselor lui de cunoaștere. Realizarea temelor bazate pe interesul copiilor față de subiect prezintă o motivație și un interes crescut din partea acestora, reușita lor fiind garantată. De cele mai multe ori, tema proiectelor tematice poate fi dictată de situații concrete existente la un moment dat. În curriculum actual experiența directă prin contact cu mediul concret face posibilă înțelegerea informațiilor obținute prin toți analizatorii.

Se dezvoltă prin joc și activități atractive, capacitatea de a prelucra informații într-un fel unic, conform unicității personalității copilului.

- Copiii învață să sesizeze aspecte esențiale ale obiectelor, fenomenelor, proceselor din jurul lor, să se organizeze în spațiul limitat sau infinit pentru ei, învață să caute într-un mod nou, cooperând în grup.

- Explorează din proprie inițiativă sau conform unui algoritm stabilit, învață să-și verifice rezultatele.

- Găsesc soluții, răspunsuri la probleme.
- Își exprimă fără reținere ideile, emoțiile, trăirile.
- Intuiesc cum se va finaliza o acțiune, o plimbare, proiectul.
- Relaționează eficient pentru realizarea sarcinilor, pentru un scop comun.
- Combină inteligent materialele, ideile, realizând lucruri și idei noi.
- Vizualizează comportamente, relații diferite și învață să le clasifice.
- Copiii argumentează alegerile, faptele, dau explicații, concep strategii de învățare, își valorifică informațiile anterioare în situații noi de învățare, interpretează roluri, învață să unifice rezultatele pentru aflarea adevărului despre o situație.

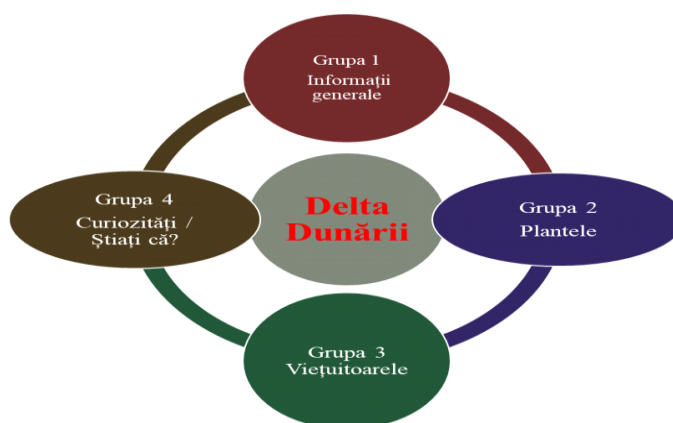
- Copiii demonstrează prin implicare, căutare, investigare, competențele individuale dar și competente de relaționare.

- Proiectele valorizează copiii.
- Proiectul oferă posibilitatea reflecției asupra rezultatelor, comportamentelor în timpul lucrului, asupra implicării, asupra produselor realizate, asupra consecințelor, iresponsabilității în respectarea regulilor, etapele proiectării. Lumea în care se nasc copiii de astăzi este într-o

permanentă schimbare, este complexă, iar aceștia trebuie pregătiți să înțeleagă și să accepte modificările, să devină ei înșiși factori ai schimbării viitoare. De aceea, nu contează cantitatea cunoștințelor, ci competențele psihic-sociale formate copiilor, capacitatea de luare a deciziilor, rezolvarea situațiilor problemă, gândirea creativă, empatia.

Dezavantajele metodei:

- Rezolvarea sarcinilor necesită resurse mai mari de timp și resurse materiale;
 - Facilitează erorile de învățare;
 - Unii membrii ai grupului nu-și realizează sarcinile, membrii grupului preluându-le pentru a finaliza proiectul;
 - Profesorul nu evaluează în întregime rezultatele.
- **Exemple de bune practici**

Bibliografie:

- V. Preda, M. Pletea, F. Grama, A. Cocos, D. Oprea, M. Călin, *Ghid pentru proiecte tematice: abordare în manieră integrată a activității din grădiniță*, București, Ed. Humanitas Educațional, 2005
- M. Ciobotaru, Șt. Antonovici, M. Popescu, D. Fenichiu, *Aplicații ale metodei proiectelor: ghid pentru educatoare*, București, Ed. CD PRESS, 2008
- Cerghit, I. „*Metode de învățământ*”, Editura Polirom, Iași, 2006
- DEX, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996
- Ionescu, M. „*Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect*,” Editura Humanitas, București, 2003

Emoții de bază. Jocuri didactice

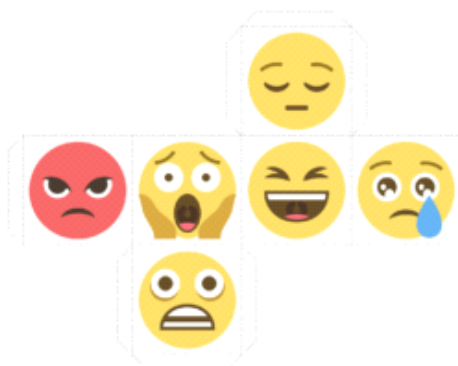
Prof. inv. primar Duman Mihaela Elena
Liceul Teoretic „Traian Lalescu” Hunedoara, Județul Hunedoara

Unul dintre obiectivele majore ale disciplinei dezvoltare personală în primii trei ani de școală este exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiunea cu copii și adulți cunoscuți. Pentru formarea competențelor de recunoaștere și exprimare adecvată a emoțiilor programa școlară oferă o serie de exemple de activități pe baza cărora am descris câteva jocuri didactice ce pot fi utilizate la clasă.

Verbalizarea poate fi precedată de exprimarea nonverbală și paraverbală (expresia facială și gestuală, ritmul, tonalitatea și intensitatea vocii). Jocurile prezentate mai jos urmăresc recunoașterea și exprimarea a unor emoții diferite, precum și mimarea expresiilor emoționale, însoțită de verbalizare. Jocurile au ca suport situații trăite, familiare, texte cunoscute, imagini, planșe.

Zarul emoțiilor

Jocul se poate desfășura frontal, în echipă sau în perechi. Sarcinile de lucru pot fi diverse: să recunoască și să denumească emoția exprimată pe fața zarului, să mimeze emoția respectivă (expresia facială), să descrie o situație trăită în care a simțit acea emoție și felul în care a gestionat-o, să redea prin tehnici art-creative emoția (desen, modelaj, etc.). O alternativă a zarului este ”roata emoțiilor”.

Puzzle-ul emoțiilor

Jocul constă în asocierea corectă a expresiei exprimate de ochi cu cea exprimată de gurițe, copiii observă că în expresia facială specifică unei emoții există conordanță între toate elementele (un zâmbet larg nu poate fi asociat cu o privire încruntată).

Ce nu se potrivește?

Pe o planșă cu imagini diferite, dar exprimând aceeași emoție, apare și o imagine care exprimă o altă emoție. Copiii au sarcina de a recunoaște emoțiile și de a identifica intrusul.

Să vorbim despre ce simt personajele!

Pentru acest joc pot fi folosite imagini cu personaje din povești a căror mimică exprimă emoții diferite:

Furnica – discutând cu greierele, are mâinile în șold și sprâncenele încruntate – e furioasă;

Mama – primind inimioara de turtă dulce de la fiul ei, zâmbește – e bucuroasă;

Șarpele – la judecată – îi e frică;

Cenușăreasa – adună boabele din cenușă – e tristă.

După ce a fost identificată emoția, se poate cere copiilor să arate caracteristicile feței după care au recunoscut (exemplu: "Îmi dau seama că Cenușăreasa este tristă pentru că are capul aplecat, colțurile buzelor lăsate în jos, ochii sunt lipsiți de strălucire, stă să plângă"), care este cauza fiecărei emoții pe care o trăiesc personajele.

Spune/arată ce emoții trăiesc personajele!

Se citesc fragmente din texte literare și după conținutul și intonația lecturii, copiii vor deduce emoțiile diferite ale personajelor și le vor numi:

a) " – Ia fata asta și du-o în adâncul pădurii, că nu rabd s-o mai văd în fața ochilor! Omoar-o!" (furie);

b) “ Biata copilă rămăsese singură-singurică în pădurea cea nesfârșită și era atât de înfricoșată, că privea la mulțimea frunzelor de pe copaci, ca și când de acolo ar fi putut să se ivească vreo primejdie și nu știa în ce chip și-ar putea găsi scăparea.” (frică);

c) “ Piticii îndreptară spre Albă ca Zăpada lumina celor șapte lumânările și rămaseră s-o privească.

– Doamne, Dumnezeu, apucară ei să strige, tare frumoasă mai e copila asta. Și atât de bucuroși erau, că nu se îndurară s-o trezească.” (încântarea);

d) “ Domnița deschise ochii și era din nou vie.

– Vai, Doamne, unde mă aflu? strigă ea nedumerită.

Cu ochii răsând de bucurie, feciorul de împărat se apropie de dânsa și îi spuse:

– Cu mine ești! Cu mine...!” (mirare, bucurie)

Spune mai departe!

Sarcina constă în completarea unor fraze lacunare cu emoții potrivite. Spre exemplu, pentru început, li se poate cere copiilor să completeze versurile ce au ca temă întâmplări petrecute la școală:

”Un copil ceva mai mare/M-a lovit; mă doare tare/Îl privesc neputincios,/Și simt că sunt.....(furios)”

”Când apa mi s-a vărsat/Peste planșa ce-am lucrat/ Nu m-am mai simțit artist.../ Ci am fost un pic cam.....(trist).”

”Un creion am răătăcit,/Un coleg mi l-a găsit, /Eu i-am mulțumit frumos/Și-am fost tare...(bucuros).”

Joc în trei

Câțiva copii vor imita, pe rând, diverse emoții discutate anterior. Se poate organiza un “joc în trei”: un elev spune la ureche ce emoție să fie prezentată de colegul lui, acesta mimează, clasa ghicește despre ce este vorba.

Arată ce s-ar fi întâmplat dacă...

Fiecare copil, pe rând, primește sarcina de a reda prin pantomimă o anumită expresie emoțională. Pornind de la situații trăite sau de la texte cunoscute, se creează o situație problemă, modificând evoluția cunoscută de copii. De exemplu:

– Ce ai fi simțit dacă nu ai fi primit un cadou de Crăciun? Mimează emoția.

– Ce ar fi simțit piticii dacă prințul nu ar fi salvat-o pe Albă ca Zăpada? Mimează emoția

acestora.

– Ce s-ar fi întâmplat dacă ursul ar fi prins pește? Mimează emoția lui în această situație.

Invitație la spectacol

Se împarte clasa în două grupe – doi câte doi, elevii vor susține un moment dintr-un spectacol imaginar, pe baza textelor în versuri memorate anterior, astfel: unul recită, celălalt spune același lucru prin semne; colegii aplaudă fiecare număr.

Micii actori

Activitatea constă în recitarea unei poezii cunoscute sau a unei strofe în diferite ipostaze: vesel, speriat, uimit, furios.

”La Polul Nord, la Polul Sud”

Se trasează o linie la mijlocul sălii de clasă reprezentând Ecuatorul, de o parte și de cealaltă a liniei fiind Polul Nord și Polul Sud. Elevii stau pe linie și se vor deplasa spre Polul Nord sau Polul Sud în funcție de enunțurile rostite de conducătorul de joc. Dacă enunțul este apreciat ca fiind pozitiv se vor deplasa spre Polul Nord sau spre Polul Sud, dacă îl percep ca fiind negativ (exemplu: Voi participa la un curs de pictură/ M-am mutat la altă școală/Am fost la dentist.) Conducătorul de joc poate solicita argumentarea fiecărei alegeri.

”Coșulețul cu emoții”

Într-un coșuleț vor fi puse bilețele pe care sunt descrise diverse situații-problemă pentru care copiii trebuie să găsească soluții (”Un coleg nu este primit în jocul celorlalți copii/ Un coleg mi-a vorbit urât și sunt furios/ Am primit un calificativ slab și mi-e teamă să le spun părinților, etc). Jocul se poate desfășura în echipe.

Fiecare joc poate fi completat de o activitate de creare a unor produse diverse, colorate, originale, care să valorifice imaginația și creativitatea elevilor. **Metodele și tehnicile art-creative** contribuie la înțelegerea și aprofundarea conținuturilor. Iată câteva exemple de activități:

- desen, modelaj, pictură
- confecționarea unor palete pe care sunt reprezentate chipuri exprimând diverse emoții. O idee simplă de confecționare a acestora a fi folosirea paletelor de la ”Jocul numerelor” pe care pot fi lipite chipurile desenate de copii.
- confecționarea unor măști care să exprime diverse stări emoționale, ulterior putând fi folosite în cadrul jocurilor de rol.

Clasele primare oferă elevului posibilitatea de a se compara cu ceilalți și de a lucra, de a învăța, de a se juca sub îndrumarea adulților din afara familiei. Rolul acestor adulți este acela de a oferi copiilor șansa de a experiența succesul, de a se simți bine cu propria lor persoană (image de sine reală) și de a le menține entuziasmul și creativitatea.

BIBLIOGRAFIE

Heckman & Rubinstein (2001): *The importance of non-cognitive skills. The American Economic Review*, 91, 145-149

www.selfkit.ro

www.unicef.ro

<http://looktv.ro/selfkit-cum-sa-dezvolti-emotiile-copiilor/>

<http://looktv.ro/cum-intelegem-emotiile-copiilor/>

<http://www.procariere.ro/copii/programe>

CREATIVITY AND INOVATION

Prof. înv. primar Murgila Rita Gabriela

Liceul Teoretic „David Voniga” Giroc, Timiș

Creativitatea elevilor depinde de mai mulți factori : educația, nivelul dezvoltării fizice și cognitive ale fiecăruia și nu în ultimul rând de experiența lor. Ar fi bine ca fiecare dascăl să-și accepte elevii așa cum sunt, dar să le creeze în același timp atmosfera propice pentru a-și exprima personalitatea și originalitatea.

Școala reprezintă principalul factor care poate contribui decisiv la valorificarea creativității potențiale ale elevilor, la stimularea inclinațiilor lor creative și la educarea creativității. Manifestările creative, maim ult sau mai puțin relevante, existente înaintea intrării copilului în vasta experiență a școlarității, sunt dirijate și valorificate într-o anumită măsură în familie și în grădiniță, urmând ca în școală să se accentueze procesul de depistare, stimulare și formare a aptitudinilor creatoare la elevi.

La nivelul copiilor din ciclul primar, orice rezolvare de situații problematice constituie în același timp o manifestare a creativității gândirii lor. Principala caracteristică a gândirii creative

la elevi e noutatea sau originalitatea soluției găsite, a ideii emise. Nu se poate vorbi în ciclul primar de existența unei creativități deosebite a gândirii școlarului, ci mai degrabă despre formarea unor premise pentru dezvoltarea ulterioară a creativității.

Având în vedere cele explicate mai sus, am găsit deosebit de utilă platforma codeweeek. Aceasta oferă posibilitatea realizării unor activități la care se pot dezvolta competențe digitale, dar și rezolvarea de probleme sau creări de situații problemă. O activitate foarte îndrăgită de copii mei a fost CodyRoby.

Această lecție introduce o activitate de codificare deconectată prin angajarea elevilor într-un joc competitiv/cooperativ care îi face să se familiarizeze cu principiile principale ale codării.

În cadrul acestei activități elevii vor:

- Experimentați cooperarea și competiția
- Înțelegeți separarea rolurilor dintre un codificator (Cody) și un robot (Roby)
- Familiarizați-vă cu conceptul de instrucție elementară și set de instrucțiuni
- Aflați că o secvență de instrucțiuni elementare poate rezolva o problemă
- Testați corectitudinea unui program dat prin simularea execuției acestuia
- Înțelegeți că codificarea implică mai mult raționament decât tehnologie

Profesorul oferă instrucțiuni, asistență și feedback atunci când este necesar.

Descrierea activității

Setul de instrucțiuni

Dacă este prima dată când utilizați carduri CodyRoby cu elevii dvs., asigurați-vă că toți sunt conștienți de semnificația fiecărei cărți și de modul în care pot fi aranjate în succesiune. În acest scop, jucați rolul lui Roby și rugați-vă elevii, la rândul lor, să vă dea instrucțiuni. Apoi executați instrucțiunile și cereți-le să explice semnificația fiecărei cărți. De asemenea, puteți face toți elevii să joace rolul lui Roby în timp ce oferiți instrucțiuni, pentru a-i vedea mișcându-se toți împreună.

Roluri și loc de joacă

Două echipe care se întrec pentru a ajuta un turist (fie profesorul, fie un elev) joacă fiecare meci. Atribuiți rolul de turist și formați cele două echipe. Turistul va executa instrucțiuni (ca Roby), în timp ce cele două echipe vor oferi instrucțiuni (ca Cody). Plasați turistul la un capăt al potecii, iar desenul unui monument pe cealaltă parte. Dacă poteca are mai multe brate, puteți așeza un desen la capatul fiecărei brate și îl puteți face pe turist să aleagă ce monument să viziteze. Așezați toate cărțile pe o masă la echidistanță de echipe.

Joc și reguli

Turistul cere indicații către monumentul ales.

Cele două echipe trebuie să se gândească la succesiunea corectă de instrucțiuni și apoi să se grăbească să le ridice (una pe rând, ca într-o cursă cu adevărat) pentru a forma secvența. Odată ce o echipă a finalizat secvența, o poate oferi turistului care o va testa sub supravegherea celeilalte echipe. Dacă secvența este corectă, echipa care a furnizat-o câștigă.

O altă modalitate de a facilita creativitatea elevilor sunt proiectele de avnengura interenațională . Proiectul eTwinning „ Creativity and Inovation’ , care, pe lângă contribuția adusă la dezvoltarea competenței de comunicare în limba engleză și a competenței digitale, prin utilizare creative, conștientă și critică a noilor tehnologii, are un impact pozitiv asupra creării unui mediu școlar prietenos și protector. Participarea elevilor la proiectele eTwinning a devenit un obicei în clasa noastră. Aceste proiecte îi învață pe elevi să învețe, dezvoltându-le inițiativa, perseverența, implicarea, gândirea critică, îi pune în situația de a-și organiza propria învățare, inclusive managementul timpului și al informației, conștientizând nevoile de învățare și identificând oportunitățile pe care le au prin colaborarea cu alți elevi din școlile partenere din strainatate, cu care atât elevii ,cât și profesorii pot face schimburi de bune practice.

Ideea generală a proiectului a plecat de la încercarea de a descoperi și pune în practică tot mai multe metode de dezvoltare a gândirii critice. În cadrul proiectului sunt implicate școli din Turcia, Macedonia de Nord, Polonia, Croația, Armania. Cu toate că elevii au vârste diferite, activitățile propuse sunt adaptate la nivelul de studiu și nivelul de dezvoltare psiho-intelectuală a elevilor.

Scopul proiectului este acela de a pune în valoare cei patru „ C „ Creativity and Innovation , Critical Thinking and Problem, Communication , Collaboration.

Învățarea activă a disciplinelor STEM/ STEAM, stimulează inovația, imaginația și creativitatea elevilor. Implicarea în proiectele interdisciplinare permite elevilor să gândească creativ și liber și să facă legături între diferite discipline. Participarea la activitățile STEM/ STEAM, îi pregătește mult mai bine pentru a face față provocărilor apărute în viața de zi cu zi. Elevii sunt încurajați să experimenteze cu obiecte din viața reală, să proiecteze și să reproiecteze produse noi.

Implicarea în acest proiect eTwinning oferă oportunități pentru înțelegerea culturală, elemente de cetățenie, dezvoltarea limbajului, artă și abilități practice, tehnologie și educație socială, toate

acestea într-un context al educației internaționale. Schimburile de materiale și de conținuturi create de elevi sunt esențiale pentru acest proiect care oferă oportunități de a dezvolta mai multe abilități vizate de curriculum, inclusiv aptitudinile sociale, încrederea în sine, lucru în echipă și învățarea independent. Toate activitățile se vor desfășura în paralel astfel încât la finalizarea timpului se va putea realiza o broșură intitulată „4C

Activitățile propuse sunt diferite și acoperă o mare parte din sfera de interes a elevilor.

Povesti/ machete/ teatru

Fiecare școală parteneră alege diferite texte sau povești pe baza cărora vor posta activități care stimulează gândirea critică însoțite de machete sau scene de teatru. Se va realiza o carte electronică cu materialele primite, astfel putem cunoaște mai bine cultura țărilor partenere.

Schimb cultural

Europa are o gamă largă și variată de material incorporate de tradiție, îmbogățită de

elementele importate din alte continente, muzică, artă și gastronomie. Această activitate de schimb cultural va ajuta elevii să se familiarizeze cu bogăția culturală a Europei și să sporească înțelegerea reciprocă între elevi cu diverse moșteniri etnice.

Experimente și desene/schițe.

Fiecare școală parteneră realizează unul sau mai multe experimente simple. Vor înregistra sau poza experimentul realizat și vor scrie un scurt ghid în care vor explica modul de realizare a experimentului. Ghidul poate conține două secțiuni, de exemplu: materiale necesare și instrucțiuni. Elevii din fiecare școală vor desena fiecare experiment. Apoi vor asocia desenele experimentelor descrise în ghid și vor crea un document. Astfel vom exersa împreună textul nonliterar.

Reciclarea.

Profesorul începe activitatea cu o discuție despre reciclare. Elevii vorbesc despre ce anume reciclează ei acasă și la școală. Se gândesc la eventuale produse care pot fi realizate din materiale reciclate. Discută apoi despre modul în care pot reutiliza într-un mod creativ deșeurile. Elevii vor aduce materiale reutilizabile la școală (sticle de plastic, borcane, cutii de lapte) din care pot crea lucruri noi și utile precum suveniruri și decorațiuni, suporturi sau penare pentru creioane, portofele, brățări etc.

Așadar, pe lângă obiectivele stabilite inițial, proiectul „4C” are un impact pozitiv deoarece dezvoltă la elevi un comportament responsabil, prin care aceștia demonstrează că apreciază securitatea personală și a celorlalți, că pot rezolva cu succes situații problematice reale de viață și lua decizii responsabile, că promovează diversitatea și incluziunea. Elevii au fost încurajați să dezvolte relații amicale cu toți membrii clasei/ grupului, atenția lor fiind îndreptată către acțiuni canalizate către valorile morale și civice/ cetățenești care stau la baza unei societăți sănătoase, lipsite de stereotipuri și prejudecăți.

Managementul educațional în contextul incluziunii sociale

**Prof. Stan Dorina ,
Școla Gimnazială Darova, Județul Timiș**

În contextul actual, unul dintre dezideratele școlii românești, este nevoia sa de adaptare la nevoilor copiilor, oricare ar fi aceste nevoi, pentru copiii cu cerințe educaționale speciale, pentru cei cu un ritm mult mai încet de învățare, refugiații sau copiii marginalizați. O soluție în acest sens o constituie școala incluzivă, o școală ce se axează pe includerea acestor copii. În cadrul claselor incluzive se pot îmbunătăți semnificativ performanța tuturor elevilor, prin utilizarea diverselor metode.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că activitatea de predare în cadrul diversității implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ținând cont de interesele fiecărui elev, de experiențele și idealurile sale se face un salt important în educația elevilor și integrarea lor în comunitatea incluzivă, respectiv în societate, după terminarea studiilor. Se poate afirma că diferențele dintre indivizi sunt mult mai evidente decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă față un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă nevoilor fiecărui elev în parte.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în domeniul managementului școlilor românești este aceea de democratizare și egalizare a șanselor fiecărui copil în parte. În acest sens a fost înființată și școala incluzivă, aceasta fiind un răspuns la redimensionarea educației. Scopul acestei școli este de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la ideea că diferențele dintre indivizi sunt firești și ele trebuie acceptate. Un rol esențial în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru generează managementul adaptării curriculumului și a metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

În cadrul școlii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru acești copii, este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind și cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Școala incluzivă presupune îmbunătățirea managementului sistemului educațional pentru toți elevii. Implică managementul schimbării în domeniul curriculumului, în modul de

predare al profesorilor, în modul de învățare al elevilor, precum și schimbări în modul cum interacționează copiii.

Ideea este că școlile, centre de învățare și educație, trebuie să se schimbe astfel încât să devină comunități educaționale în care nevoile tuturor elevilor și profesorilor să fie îndeplinite. Școlile incluzive nu mai asigură o educație obișnuită sau o educație specială, ci asigură o educație incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăța împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de școală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toți elevii să participe și să învețe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii și școlile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor. Educația incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învățare pentru toți elevii, chiar și pentru cei ce au fost anterior excluși.

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Școala are datoria de a asigura șanse egale tuturor elevilor, ceea ce înseamnă a asigura posibilități maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcție de aptitudinile și interesele sale. Educația incluzivă a devenit parte integrantă a educației pentru toți și constituie răspunsul școlii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduși elevii împreună într-o sală de clasă și într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, căutându-se maximizarea potențialului tuturor.

Noul tip de școală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerințe educaționale ale copiilor, să reacționeze adecvat la acestea, să asigure o educație de calitate pentru toți. Este vorba de o altă opțiune de management și politică a educației, pentru ca școlile să poată oferi răspunsuri adecvate cerințelor educației diferite ale copiilor.

Bibliografie:

Gherguț, A., (2001), Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrată, Editura Polirom, Iași.

Ungureanu, D., (2000), Educația integrată și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara.

Vrășmaș, T., (2001), Învățământul integrat și/sau inclusiv, Editura Aramis, București.

Școală prietenoasă și democratică

Prof. DOBRIN PAULA DANIELA
Școala Gimnazială « Ștefan cel Mare »
Alexandria, jud. Teleorman

O școală incluzivă este într-un proces continuu de căutare a celor mai potrivite moduri de a răspunde la diversitatea elevilor, a intereselor și a nevoilor lor diferite de învățare. Acest proces este abordat cu o atitudine pozitivă și se bazează pe o bună înțelegere a principiilor și a practicilor incluzive.

Felul în care se realizează comunicarea cu ceilalți semenii oferă indicii despre starea interioară a persoanei și despre năzuințele sale în relațiile pe care dorește să le aibă cu ceilalți.

David W. Merrill afirma că „adaptarea la stilul de comunicare al celuilalt este o dovadă de respect și profesionalism”, deci comunicarea se învață, fiind un proces prin care se trece de la simpla comunicare către comunicarea eficientă.

Îmbunătățirea abilităților de comunicare și interpersonale fundamentează succesul în multe aspecte ale vieții, asigură relații interpersonale mai bune cu colegii, prietenii, familia, permite conștientizarea emoțiilor personale și a celorlalți și dezvoltă capacitatea de gestionare a acestora.

Competența socială este abilitatea de a gestiona eficient relațiile cu ceilalți. În dezvoltarea socio-emoțională în adolescență un rol important revine contextelor familiale și educaționale în care se află adolescentul. Principalele schimbări socio-emoționale apar în patru arii distincte: cunoașterea de sine, cunoașterea socială, autocontrol și gestionarea relațiilor cu ceilalți (Steinberg & Morris, 2001).

Școala incluzivă este „o școală prietenoasă și democratică, care valorifică diversitatea socioetno-culturală, o școală în care toți copiii sunt respectați și integrați fără discriminare și fără excludere, generate de originea etnică sau de limba maternă, dizabilitate și/sau cerințe educaționale speciale, statutul socio-economic al familiilor, mediul de rezidență sau performanțele școlare ale beneficiarilor primari ai educației.”

În context școlar, diversitatea este considerată o bogăție, diferitele culturi reprezentate în școală și varietatea persoanelor fiind surse valoroase de învățare pentru toți elevii, astfel

asumarea diversității ca valoare se reflectă în cultura școlii.

Elevii liceeni cu dificultăți de învățare sunt acei elevi care au un nivel al achizițiilor neadecvat ciclului de învățământ pe care îl parcurg, dintr-o multitudine de cauze, cu toate că au un nivel de inteligență medie sau peste medie. Cauzele dificultăților de învățare pot include: probleme emoționale sau de relaționare, nivel insuficient de stăpânire a limbii de predare, absenteism ridicat, facilitare neadecvată a învățării, curriculum neadaptat. Acești elevi au capacitatea de a învăța la nivelul specific vârstei, cu condiția să beneficieze de sprijin adecvat și de un mod de facilitare a învățării fundamentat științific.

Elevii aparținând unor grupuri dezavantajate sunt elevii care provin din familii cu venituri mici, elevii discriminați pe baza identității/etniei (inclusiv romi), cei care trăiesc în zone rurale sau în alte zone în care nu există școli în proximitate, elevii având unul sau ambii părinți care lucrează în străinătate sau elevii care au cerințe educaționale speciale.

Educația incluzivă înseamnă, în esență, îmbunătățirea continuă a calității învățării fiecărui elev – și nu doar a celor privilegiați sau a celor mai capabili – pentru a-și atinge potențialul maxim, pentru a dobândi acele cunoștințe și abilități care îi vor permite să aibă o viață împlinită.

În școala incluzivă, leadership-ul este larg distribuit în rândul tuturor grupurilor și se regăsește în toate categoriile de grupuri existente în școală: în sala profesorală, în interiorul catedrelor, în clasa de elevi, în comitetul de părinți etc. El nu este echivalent cu responsabilitățile formale atribuite în școală; el se manifestă prin intermediul acelor persoane care își formează și își exprimă o părere referitor la inițiative, adoptă o poziție fermă și prin această luare de poziție permit altora să se ralieze în jurul lor sau – chiar dacă aceștia din urmă nu fac acest lucru în mod vizibil – să adopte punctul de vedere exprimat de lideri. În măsura în care liderii formali reușesc să capitalizeze abilitățile și expertiza liderilor informal, acestea vor avea impact asupra direcției de dezvoltare a școlii, inclusiv – în ceea ce ne privește – asupra accesului la învățare al tuturor elevilor.

Schimbul de practici între colegi este un mod foarte eficient de a încuraja dezvoltarea profesională. Profesorii au nevoie de încurajare pentru a colabora cu colegii, pentru a reflecta asupra practicilor lor și a le analiza împreună, pentru a construi astfel un set de cunoștințe și abilități de echipă.

Incluziunea este o călătorie, nu o destinație. Este un proces continuu de căutare, de explorare, de expunere la incertitudini, de experimentare a celor mai potrivite moduri de a

răspunde la diversitatea elevilor, a intereselor și a nevoilor lor de învățare.

Bibliografie

- 1.Ghid clasele IX-XII - Educatie Incluziva Liceu.pdf - UNITATEA DE MANAGEMENT AL PROIECTELOR CU FINANȚARE EXTERNĂ BUCUREȘTI 2020
- 2.https://www.rose-edu.ro/wp-content/uploads/2023/01/Dezvoltare-personala-si-coaching_ghid-pentru-universitati_TIPAR.pdf

O grădiniță pentru fiecare

**Prof. Motoș Cristina,
Grădinița cu PN. Darova, Județul Timiș**

Educația asigurată încă de la grădiniță pornește de la ideea că orice copil merită și are dreptul să se dezvolte armonios indiferent de abilitățile, capacitățile sau nevoile sale speciale. Aceasta implică crearea unui mediu sigur și prietenos în care toți copiii să se simtă acceptați și încurajați să-și dezvolte potențialul maxim. Parcursul educativ încă de la vârste mici este decisiv pentru viitorul adult, iar grădinița reprezintă prima formă de educație formală, fiind un moment important pentru evoluția copiilor. Prin educația incluzivă în grădiniță, copiii cu nevoi speciale au șansa de a învăța și de a-și dezvolta abilitățile alături de ceilalți copii. În cadrul educației incluzive în grădiniță, se pune accent pe colaborarea dintre educatori, părinți și specialiști, pentru a putea dezvolta strategii și intervenții personalizate care să faciliteze învățarea și dezvoltarea optimă a fiecărui copil.

Unul dintre principalele beneficii ale incluziunii socio-educative este acela că, preșcolarii cu nevoi speciale au oportunitatea de a interacționa cu ceilalți copii și de a dezvolta abilități sociale și de comunicare. Cu ajutorul intervențiilor și sprijinului adecvat, aceștia pot învăța să se integreze în grup, să comunice și să relaționeze cu ceilalți copii, să își dezvolte încrederea și stima de sine. Interacționând cu alți copii, fără nevoi speciale, pot învăța și pot beneficia de modelele lor de comportament și de dezvoltare.

Un alt câștig important este acela că, incluziunea socio-educativă permite copiilor cu

nevoi speciale să se dezvolte și să învețe într-un mediu divers și stimulant. Copiii cu CES pot să-și consolideze abilitățile academice, dar și să-și dezvolte abilități de gândire critică, de rezolvare a problemelor și de colaborare.

Includerea copiilor cu nevoi speciale în educația timpurie aduce plus valoare și celorlalți copii din grupă. Aceștia au oportunitatea de a învăța despre diversitate și de a dezvolta empatie și toleranță față de persoanele cu nevoi speciale. Copiii învață astfel să colaboreze și să interacționeze cu persoane diferite de ei. De asemenea, învață să fie mai conștienți de propria dezvoltare și de abilitățile lor, valorizându-le și apreciindu-le.

Așa cum am descris mai sus, educația incluzivă în grădiniță promovează, printre altele, colaborarea și interacțiunea între copii. Se creează o atmosferă de toleranță, în care copiii învață unii de la alții, se respectă și se ajută reciproc. Astfel, copiii acceptă și apreciază diferențele, iar relațiile de prietenie și solidaritate se dezvoltă în mod natural. Aceste valori sunt esențiale în societatea noastră, iar educația incluzivă îi poate ajuta pe copii să le înțeleagă și să le aplice încă de la o vârstă fragedă.

Pentru ca preșcolarii cu CES să-și mențină participarea activă la un nivel optim, pe parcursul activităților, și să nu intervină plictiseala, cadrul didactic trebuie să identifice în permanență cele mai bune metode pentru a stimula interesul copiilor, prin modificarea gradată a conținuturilor învățării. Pentru ca activitățile să fie de folos tuturor preșcolarilor, cadrul didactic trebuie să găsească o cale de mijloc potrivită și diferențiată, adaptată particularităților deficiențelor copiilor cu CES, participanți la procesul educativ. Relaționarea dascălului cu fiecare copil în parte este de asemenea importantă, mai ales că preșcolarii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relații afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calitățile etice și morale ale cadrului didactic.

Așadar, incluziunea socio-educatională a copiilor cu nevoi speciale în educația timpurie aduce numeroase beneficii pentru toți copiii implicați și pentru întreaga comunitate școlară. Această abordare promovează diversitatea, dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare, iar copiii cu nevoi speciale primesc oportunitatea de a se dezvolta armonios, de a învăța și de a se integra în societate. Prin intermediul incluziunii, copiii învață să se accepte și să se respecte reciproc, valorizând fiecare contribuție și fiecare abilitate. Grădinița reprezintă un prim mediu organizațional cu care se confruntă copilul și care exercită o influență profundă, menită să îl pregătească pentru viitoarele experiențe sociale. Prin integrarea copilului într-un grup social, el

dobândește abilități în a se raporta la ceilalți membri ai grupului, cu care învață să stabilească relații eficiente și este ajutat să devină autonom, prin dezvoltarea capacităților de autoservire, ceea ce îi conferă o altă libertate de acțiune. În cadrul programului instructiv- educativ din grădiniță, copilul este cooptat într-un proces de formare a unui comportament care să-i permită afirmarea eului prin descoperirea competențelor sale ori prin constatarea dificultăților pe care le are de învins. Viziunea globală a educației din ziua de azi are ca ideal conturarea unor oameni responsabili, cărora să le pese de ceea ce se petrece în jurul lor. Drep pentru care, educatorii trebuie să-i învețe pe copii să-și dezvolte competențe sociale, emoționale, atitudini și valori.

Interesul pentru lectură la elevii din clasele primare

Prof.înv.primar PAVEN GABRIELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ DAROVA, JUD. .TIMIȘ

Lectura e o activitate care dezvoltă comunicarea dintre oameni, capacitatea de gândire și limbaj. Ea contribuie la lărgirea orizontului de cunoaștere al elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat, la o exprimare aleasă, corectă, literară, la educarea sentimentelor estetice.

Trezirea interesului elevilor pentru lectură în general este unul dintre obiectivele finale ale activității desfășurate de cadrele didactice cu elevii claselor primare.

Lectura este determinată de o serie de factori: particularitățile de vârstă, preferințele copiilor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate sau nu. Pasiunea pentru citit nu vine de la sine, ci se formează prin muncă, răbdare, perseverență, voință. Orizontul cunoștințelor primite în clasă la orele de literatură română e largit de lectura în afara clasei. E foarte important ca învățătorul să cunoască formele de îndrumare ale acestora. Forma cea mai des folosită în această activitate este povestirea în ajutorul careia vin formarea bibliotecii din clasă și a celei personale.

La vârsta preșcolară, atât familia cât și grădinița depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această muncă dificilă este trecută la nivel superior în primele clase ale școlii. Lectura propriu-zisă începe după ce copilul reușește singursă

descifreze cu ușurință ideile ascunse în spatele semnelor grafice.

Încă de la venirea copilului în școală, trebuie să căutăm să-l facem să iubească cartea. Se vor citi povești, poezii în așa fel încât, în urma celor ascultate să simtă și ei nevoia să citească.

Interesul elevilor pentru lectură se amplifică începând cu clasa a III-a. Vocabularul estemai activ și nu mai solicită explicații la tot pasul. La clasa a IV-a copiii și-au însușit deja tehnicacititului și încep să se descurce singuri în lectură.

Școala dirijează după principii științifice lectura, supraveghează efectuarea ei, dar deprinderea lecturii se formează nu numai la școală, ci și în familie. Povestirea de către adult a conținutului unei cărți, nu neapărat în întregime, comentarea cu mijloace modeste, fără pretenții critice, în mediul familial, reprezintă un mijloc foarte bun de stimulare și dezvoltare a gustului copilului pentru lectură. Prin lectură, elevii sunt conduși să-și formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conținuturi și forme ale realității exprimate printr-o multitudine de modalități, să-și extindă aria cunoașterii. Pătrunzând în diversitatea textelor literare, elevii vor parcurge căi specifice de expresie, asocierea cu altele, ceea ce le permite trecerea de la cunoașterea concretă la cea abstractă, de la intuiție la reprezentare și fantezie, ajungând în posesia unor instrumente utile descoperirii realității înconjurătoare.

Bibliografie:

Șerdean, Ioan, (1981), Metodica predării și învățării limbii române la clasele I-IV, E.D.P., București.

Wald, H.,(1972), Supremația lecturii, E.D.P.,București

Ce fel de societate vrem să fim?

**PROF. SÎNGIORZAN SORINA
GRĂDINIȚA P.N. HODOȘ, COM. DAROVA, JUD. TIMIȘ**

Privind aceste imagini ne putem da seama cât de importantă este o educație pozitivă, incluzivă pentru viitorul societății umane. Educația nu doar reflectă societatea, ci influențează și dezvoltarea acesteia. Copiii și tinerii își petrec o perioadă considerabilă din viață în școală; prin urmare, cercetarea și politica educațională au recunoscut necesitatea ca școala să devină un loc în care toți elevii să aibă aceleași șanse și să se simtă incluși. Numai printr-o educare tolerantă a tinerei generații se poate ajunge ca fiecare om, indiferent de culoare, religie, etnie, gen, să își găsească un loc demn în această lume. Bunăstarea este legată de stima de sine, de fericire și de alte rezultate sociale, emoționale și psihologice care sunt indicatori importanți pentru incluziune. Incluziunea socială reprezintă modul în care diferite persoane și grupuri sunt recunoscute pentru cine și ce sunt. Deși educația nu poate avea singură responsabilitatea pentru promovarea competențelor pentru diversitate și combaterea rasismului, totuși are o contribuție foarte importantă de adus în facilitarea schimbărilor către incluziunea socială.

Ideea de incluziune, în sensul accesului participativ la oportunitățile educaționale, este larg recunoscută și implementată în cadrul discursului pedagogic. Cu toate acestea, asigurarea participării sociale a tuturor elevilor la situații de învățare continuă să fie o provocare și sunt necesare eforturi suplimentare privind cerințele pentru o școală incluzivă. UNESCO și ONU au îndemnat factorii de decizie politică să încurajeze incluziunea tuturor elevilor în școlile de masă. Elevii consideră că faptul de a fi respectați, de a fi ascultați, precum și de a avea un cuvânt de spus sunt legate de starea de bine școlară. Aceste componente care promit o incluziune de succes trebuie să fie definite de toate persoanele implicate în sistemul școlar. În afară de profesori, elevii și părinții acestora trebuie să fie implicați pentru a oferi o perspectivă cuprinzătoare care va permite proiectarea unei școli care să răspundă tuturor nevoilor.

În ceea ce privește cerințele educaționale ale incluziunii, rolul profesorilor pare a fi foarte important - se așteaptă ca aceștia să promoveze oportunități individuale de învățare și un

tratament corect pentru toți elevii, să asigure condiții de învățare de înaltă calitate (de exemplu, crearea unui mediu de învățare emoțional și social de succes). Înțelegerea și recunoașterea individualității fiecărei persoane și promovarea unui mediu în care elevii să se simtă valorizați și incluși este un element-cheie în acest tip de educație. Educația incluzivă sporește oportunitățile de interacțiune între colegi și de formarea de prietenii strânse între elevii care ce duce la un sentiment de apartenență și un comportament pozitiv. Cea mai mare parte a elevilor educați în medii incluzive pot avea performanțe academice și, mai apoi, locuri de muncă mai bine plătite. Procesul de incluziune socială a diverselor comunități poate fi îmbunătățit prin promovarea accesului la educație și încurajarea înțelegerii interculturale între toate grupurile care trăiesc în același loc. Modelul de dezvoltare școlară pozitivă și incluzivă se bazează pe drepturile omului, pe învățarea multiculturală și pe consolidarea competențelor democratice ale profesorilor și elevilor pentru a trăi într-o societate diversă. Atunci când persoanele sau grupurile sunt integrate în societate, acestea se bucură de niveluri de bază de bunăstare, obțin acces deplin și echitabil la resursele și activitățile colective, au dreptul la participare socială activă și beneficiază de șanse egale.

Copilăria și tinerețea sunt etapele vieții în care tinerii fac tranziția de la dependența de familie la autonomie în cadrul societății mai largi, în condiții de evoluție rapidă. Aceasta are o semnificație deosebită pentru acei tineri care provin din medii defavorizate și care trăiesc în condiții precare. Pentru aceștia, incluziunea socială înseamnă depășirea unei multitudini de bariere pentru a-și dobândi drepturile sociale ca membri cu drepturi depline ai societății. Incluziunea socială este multidimensională și afectează diferite domenii ale vieții: economic, politic, cultural, social. Procesele de integrare nu acționează independent unul de celălalt. Trecerea cu succes a tinerilor prin sistemul educațional le oferă acestora avantaje deosebite și resurse importante, cum ar fi cunoștințe, abilități și atitudini, pentru incluziunea lor socială în alte domenii ale vieții. Sărăcia, pe de altă parte, concentrează dezavantajele sociale în grupul Drepturile omului sunt universale, cuprinzând toate grupurile etnice, naționalitățile și religiile. O abordare a incluziunii sociale bazată pe drepturile omului garantează tuturor elevilor drepturi egale la educație, indiferent de mediul lor social sau cultural. O abordare bazată pe drepturile omului plasează accentul pe valorile democratice și pe principiile comune, mai degrabă decât pe diferențe. Aceasta pune accentul pe demnitățile și drepturile egale ale tuturor ființelor umane și, în special, dreptul fiecărui individ la educație, la nediscriminare și la incluziune în societate. Ea pune accentul pe dreptul la educație pentru toți. O abordare bazată pe drepturi include, de

asemenea, o abordare participativă și presupune ca elevii, familiile și comunitățile să fie implicate în viața școlii și în politicile acesteia.

O abordare pozitivă față de „celălalt” ar trebui să fie un element central element în educația tuturor elevilor. Chiar dacă o școală nu se confruntă direct cu diverse grupuri de elevisau probleme de tensiuni inter-grup, elevii ar trebui să dobândească cunoștințe despre complexitatea societății lor și provocările care decurg din diversitate. Profesorii pot contribui la educația pentru respect și înțelegerea reciprocă în multe feluri. Ei pot crea oportunități de învățare, cum ar fi lecții bazate pe astfel de subiecte, proiecte inter-curriculare, întâlniri, excursii școlare sau rapoarte care învață despre diversitate și, de asemenea, cresc conștientizarea provocărilor sociale. Profesorii pot oferi spațiu pentru dezvoltarea gândirii critice sau își pot implica elevii în activități sociale precum mentorat de la egal la egal sau sprijinul după școală pentru copiii defavorizați; de asemenea, se pot organiza evenimente sportive, excursii, cluburi de artă, spectacolele de teatru, activități comune cu părinții

O societate incluzivă din punct de vedere social este definită ca una în care toți oamenii se simt apreciați, recunoscuți, acceptați , trăiesc în demnitate și au un sentiment de apartenență. Incluziunea socială este atât un rezultat, cât și un proces de îmbunătățire a condițiilor pentru a permite grupurilor și indivizilor de a participa în societate. Este un proces care vizează combaterea discriminării, reducerea la minimum a disparităților sociale, evitarea excluderii și marginalizării și asigurarea bunăstării tuturor membrilor unei societăți, indiferent de originea lor etnică, culturală sau religioasă.

BIBLIOGRAFIE

[https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/feduc.2022.773230/fullhttps://dera.ioe.ac.uk/id/eprint/70_60/7/download_id=17162&filename=ecm-leading-under-pressure-literature-review_Redacted.pdf](https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/feduc.2022.773230/fullhttps://dera.ioe.ac.uk/id/eprint/70_60/7/download_id=17162&filename=ecm-leading-under-pressure-literature-review_Redacted.pdf_file:///C:/Users/User/Downloads/14-Article%20Text-207-1-10-20210120%20(1).pdf) [file:///C:/Users/User/Downloads/14-Article%20Text-207-1-10-20210120%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/14-Article%20Text-207-1-10-20210120%20(1).pdf) https://www.european-agency.org/sites/default/files/evidence-final-summary_en.pdf <https://www.coe.int/documents/3843514/13597853/Guidelines-for-teachers-En.pdf/23d76fe4-66d2-4aae-8437-cfcec6d64d5b>

„Mens sana in corpore sano”- Minte sănătoasă în corp sănătos

**Profesor Bot Loredana-Marcela
Grădinița cu Program Normal Fădimac, Județul Timiș**

Predarea la preșcolari - Educație pentru sănătate, reprezintă o verigă a educației pentru societate. Încă de la vârste fragede trebuie imprimare deprinderi elementare de igienă pentru a pătrunde zi de zi mai adânc în modul de viață al acestora.

Educația pentru sănătate se află într-o strânsă interdependență cu:

- educația pentru mediu, care își propune dezvoltarea conștiinței, a simțului responsabilității finite umane în raport cu mediul și problemele sale;
- educația pentru pace, care presupune cultivarea unor atitudini superioare, formarea oamenilor pentru evitarea conflictelor;
- educația pentru timpul liber, care include componente axiologice de natură culturală, artistică, turistică, socială, sportive, care ținesc un mod util și formativ de petrecere a timpului liber.
- educația nutrițională, întâlnită ca disciplină de învățământ sau ca activitate extrașcolară vizând cunoașterea alimentelor sau a substanțelor nutritive, producerea și conservarea acestora;

Dacă vorbim despre educația nutrițională și de rolul ei în dezvoltarea și creșterea armonioasă a copilului putem spune că aici suntem cam ”deficitari”. Știm cu toții că micuții noștri sunt atrași de tot ce este dulce și nu de multe ori părinții nu reușesc să se impună în fața copiilor, cedând.

Consider că o educație privind stilul de viață sănătos în perioada copilăriei creează premisele câștigării unor deprinderi sanoge, care vor fi practicate pe toată durata vieții persoanei, favorizând menținerea unei bune stări de sănătate pentru o perioadă cât mai lungă de timp.

Copiii care învață de mici să consume zilnic la micul dejun, să mănânce fructe și legume, să facă mișcare, să își prețuiască starea de sănătate, vor practica aceste deprinderi și în viața de

adult și își vor educa, la rândul lor, copiii pe baza acestor principii. În acest fel, investiția în educația pentru sănătate a copiilor are efecte peste generații, contribuind la dezvoltarea durabilă a națiunii.

Înlocuirea gustărilor nesănătoase și a alimentelor hipercalorice cu fructe și legume contribuie la prevenirea și tratamentul obezității, mai ales că forma și culoarea acestora poate stimula consumul prin inițierea intervențiilor adecvate .

Familia are un rol esențial în crearea deprinderilor sănătoase ale copilului. Cu toate acestea, ne confruntăm în etapa actuală cu numeroase provocări socio-economice (părinți foarte ocupați, care petrec puțin timp cu copilul, părinți plecați în străinătate, tentații foarte mari legate de disponibilitatea, de aspectul, de prețul alimentelor înalt procesate și de publicitatea realizată acestora).

Un reper important pentru educația copilului îl reprezintă pe lângă familie și grădinița prin activitățile desfășurate.

Grădinița reprezintă un bun mediu pentru a face educație pentru sănătate. Este modalitatea cu cel mai bun raport cost-eficacitate de a ne adresa copiilor, deoarece ei petrec o mare parte din zi în grădiniță, iar intervențiile se pot desfășura pe grupuri.

Vârsta preșcolară este o etapă importantă în care se stabilesc obiceiuri și atitudini față de un stil de viață sănătos. În grădinițe, copiii sunt învățați toate principiile necesare, totuși, o astfel de pregătire pleacă de acasă .

Stilul de viață sănătos stă la baza dezvoltării armonioase a unui copil, iar cu cât obiceiurile și rutinele sănătoase încep să fie insuflăte mai devreme unei persoane, cu atât devine mai eficient. . Perioada de vârstă preșcolară este cu adevărat unică: o persoană nu experimentează niciodată o astfel de dezvoltare intensivă - în 7 ani, formarea sa atinge înălțimi incredibile, ceea ce devine posibil datorită potențialului special de dezvoltare al copiilor - mental și fizic. La vârsta preșcolară, se formează concepte de viață de bază, inclusiv conceptul de sănătate și comportament sănătos adecvat. Ideile primite la această vârstă sunt uneori neobișnuit de persistente și formează baza dezvoltării ulterioare a unei persoane. Componentele unui stil de viață sănătos pentru un copil preșcolar sunt aproape identice cu cele pentru un stil de viață de orice altă vârstă, totuși, desigur, există anumite nuanțe care sunt specifice vârstei de 2-7 ani.

De regulă, la grădiniță, un stil de viață sănătos se realizează, în special, prin activitate fizică regulată. Exercițiile zilnice, educația fizică și dansul, jocurile în aer liber sunt obligatorii în aproape orice instituție preșcolară. Weekend-urile nu ar trebui să fie o excepție. Este inacceptabil să lăsați un copil acasă toată ziua în fața tabletei, telefonului sau televizorului- acest lucru este plin nu numai de probleme de sănătate, ci și de dezvoltarea unui stereotip patologic, în care un preșcolar își formează o idee de odihnă. tocmai ca pasiv „minciuna” și „a nu face nimic”. Încercați să organizați excursii pe teren, să vizitați împreună săli de sport și stadioane, iar la vârsta de 5-6 ani este destul de posibil să începeți să practicați sport. Pe lângă dezvoltarea activă a scheletului osos și a mușchilor, activitatea fizică rațională învață un preșcolar să simtă și să-și controleze corpul, în plus, mișcarea activează apetitul, îmbunătățește metabolismul și procesele digestive, antrenează voința și caracterul și îi oferă copilului emoțiilor pozitive.

Bibliografie:

1. Ivan Aureel, 1993, „Medicina omului sănătos”, Ed. Medicală, București
2. Dr. Loti Popescu, 2010, Ghidul de educație pentru sănătate, ”Stil de viață sănătos”, Editura Muntenia
3. www.wikipedia.ro/
4. www.edu.ro

COMUNICAREA GRĂDINIȚĂ-FAMILIE, CHEIA INTEGRĂRII CU SUCCES A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. înv. preșc. Ionescu Margareta
Grădinița cu Program Prelungit nr.4, structură G.P.N.Nr.2
Lugoj, jud. Timiș

Ca ființă socială, omul este dependent de ceilalți oameni. Această dependență înseamnă, de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica și coopera. Acest lucru dă naștere la sentimentul de apartenență și solidaritate umană, precum și la sentimentul de securitate a individului. Din categoria copiilor cu CES fac parte atât copiii cu deficiențe propriu-zise la care, cerințele speciale sunt multiple, inclusiv educative, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele instituției de învățământ.

Terminologia educației speciale, ca și cea a domeniului mai larg al problematicii deficienței, constituie un câmp semantic complex și evidentă schimbare. Putem preciza câteva noțiuni de bază care vor reflecta concepția despre aceasta: aspectul medical, aspectul funcțional și aspectul social.

Sintagma „cerințe educative speciale” este în opinia lui T.Vrasmas „o formulă aparent ambiguă”, ea reprezentând mai mult o manieră terminologică mai relevant în plan psihopedagogic, pentru că este destinată fixării demersului educațional, precum și a analizei cauzelor eșecului școlar. Această stare de deficiență se poate manifesta atunci când este provocată de unele capacități sau dereglări temporare, mai ales în prezența unor condiții defavorabile de mediu social cum ar fi: familii dezorganizate și lipsite de potențial educogen; instituții de educație și ocrotire cu caracter închis și o slabă organizare, care izolează copiii; situație materială precară care obstrucționează motivația pentru școală a copiilor. Această sintagmă cuprinde o serie de copii care întâmpină greutăți la învățătură, tulburări de conduită școlară, dificultăți de adaptare. Tot în această categorie sunt incluși și cei care întâmpină dificultăți obișnuite la un obiect de învățare, dar mai ales care devin stigmatizați din cauza disciplinei în activitate. Toți acești copii trebuie ajutați, însă modalitatea prin care se face aceasta suportă diferențieri: abordare diferențială, abordare individualizată. Identificarea și evaluarea corectă a copiilor cu cerințe educative speciale este piatra de hotar care poate determina evoluția

în timp a dezvoltării armonioase a personalității copiilor și trebuie făcută numai de serviciile specializate pentru a corecta orientarea școlară și o recomandare calificată asupra intervențiilor de care ar putea beneficia copilul pentru realizarea dezideratului „egalizarea șanselor tuturor copiilor”. Identificarea cerințelor educative speciale și intervenția de sprijin, au8 ca scop final evitarea insucceselor școlare care pot avea influențe nefaste în dezvoltarea armonioasă a personalității. Eficiența procesului de învățământ presupune raportarea randamentului (a performanțelor școlare) la solicitările obiective. Succesul sau insuccesul școlar presupune raportarea concomitentă atât la exigențele externe, cât și la posibilitățile interne ale copilului. Un insucces școlar permanent determină efecte negative asupra copilului în cauză, atât în plan psihologic individual, respectiv o alterare a imaginii de sine și pierdere a încrederii în forțele proprii, cât și în plan social pentru permantizarea insuccesului.

Copilul diferit se adaptează greu la relațiile interpersonale, de aceea părinții trebuie să joace rolul de tampon, de mediator între copil și persoanele străine. Uneori părinții pot dramatiza excesiv reacțiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenție într-un gest oricât de neutru. În alte situații, ei neagă tot ceea ce copilul observă în jurul său sau legat de propria deficiență, insistă pe răutatea și ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivând la copil convingerea că lumea în care trăiește este rea. Pe de altă parte unii părinți refuză să țină cont de dificultățile sociale determinate de deficiență. Datorită acestui rol de mediator, reacțiile părinților în fața unui copil cu deficiență capătă o importanță majoră. Părinții reacționează prin supra- protecție, acceptare, negare sau respingere. Aceste reacții au împărțit părinții în mai multe categorii: părinți echilibrați, părinți indiferenți, părinți exagerați, părinți autoritari, rigizi, părinți inconsecvenți. Copilul cu deficiență trebuie să se regăsească pe același plan afectiv cu frații și surorile sale. El nu trebuie să monopolizeze dragostea părinților, chiar dacă are nevoie de o atenție și de o îngrijire suplimentară. În familiile echilibrate, acest copil este egal cu frații și surorile sale, dar în același timp este îngrijit corespunzător. În acest context copilul se dezvoltă armonios cu cei din anturajul său, care-i acceptă dificultățile. Familia impune copilului unele restricții, încurajează activitățile gospodărești și mai ales pe cele de autoîngrijire, stimulează abilitățile fizice și sociale ale copilului. O persoană cu deficiență are nevoie de a fi recunoscută pentru ceea ce este și așa cum este. Atmosfera familială va fi caldă doar atunci când fiecare membru își ocupă locul care îi aparține. În ceea ce privește suprasolicitarea copilului aceasta intervine atunci când părinții nu țin seama de posibilitățile reale ale acestuia.

Școala este un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu CES pot fi următoarele: clase diferențiate, integrate în structurile școlii obișnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienți incluși în clasele obișnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleași clase obișnuite. Integrarea școlară exprimă: atitudinea favorabilă a elevului față de școala/ grădinița pe care o frecventează; condiția psihică în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondența totală între solicitările formulate de școală și grădinița și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau cerințele școlare. În colectivitate, de obicei, copilul cu cerințe educative speciale aparține grupului de elevi slabi sau indisciplinați, el încălcând deseori regulamentul școlar și normele social-morale, fiind mereu respins de către mediul școlar. Ca urmare, acest tip de copii intră în relații cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale și trăiește în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Privind din perspectiva instituției de învățământ, aceasta reprezintă locul unde are schimb intercultural al valorilor, într-o manieră activă, caracterizată prin participare și implicare, o realitate care impune organizarea instituției după modelul diversității. În acest sens, școala pentru diversitate are trei direcții principale: asigurarea dreptului la educație, asigurarea accesului real la educație și egalizarea șanselor tuturor educabililor.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Albu, A., Albu, C. „Asistența psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic”, Polirom, Iași, 2000
- 2.Ionescu, S. „Adaptarea socioprofesională a deficienților mintal”, Editura Academiei P.S.R., București, 1975
- 3.Miftode, V. „Dimensiuni ale asistenței sociale: forme și strategii de protecție grupurilor defavorizate”, Eidos, Botoșani, 1995
- 4.Popescu, G., Plesa, O.(coord.) „Handicap, readaptare, integrare”, Prohumanitate, București, 1998
- 5.Verza, E., Paun, E., „Educația integrate a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ

Prof. Brândușoni Ionela Alina
Grădinița P.P.Nr.4 Lugoj, Județul Timiș

Toate ființele umane se nasc libere și egale în drepturi

Problematica lumii contemporane a generat în sfera culturii, politicii și educației un număr de imperative: apărarea păcii, salvarea mediului etc. Acestea se regăsesc sub formă de recomandări și rezoluții adoptate de ONU, Consiliul Europei, de diverse ONG-uri.

În acest context va avea loc și o transformare a învățământului. Despre acesta Alvin Toffler spunea ca: „Se va învăța mai mult decât acum în afara clasei și mai puțin în clasă. În ciuda opoziției sindicatelor, durata studiilor obligatorii se va scurta. În locul unei rigide segregări de vârstă, tinereții și vârstniciei se vor amesteca. Învățământul se va întrepătrunde și împleti mai strâns cu munca și se va repartiza mai echitabil pe parcursul vieții.”

Problematica lumii contemporane este prezentă în noile tipuri de educații sau „**noile educații**”. Aceste „noi educații” corespund unor trebuințe socio-pedagogice. În programele UNESCO figurează 11 exemple de „noi educații” între care: educația relativă la mediu, educația pentru comunicare și pentru mass-media, educația în materie de preocupare pentru o nouă ordine economică internațională, educația pentru schimbare și dezvoltare, educația nutrițională, educația economică și casnică, modernă, educația pentru timpul liber, **educația interculturală**, educația pentru pace, educația pentru democrație și tolerantă.

Diversitatea culturală nu mai este un prejudiciu, ci o realitate care trebuie fructificată în mediul școlar. Pluralitatea culturală pune nu numai problema apărării diferențelor, ci a dialogului cultural, care recunoaște că fiecare trebuie să contribuie la îmbogățirea experienței umane și că fiecare dintre ele este un efort de universalizare a unei experiențe particulare.

Multiculturalitatea înseamnă înțelegerea, acceptarea și recunoașterea diferențelor dintre indivizi din culturi diferite care interacționează unii cu alții și în ultima instanță trăiesc în același spațiu. detrimentul celuilalt conform reflexelor identitare, sau mai precis spus, a acelor

reflexe identitare care ar atenta la libertățile celui alt de o altă cultură și identitate decât a noastră.

O definiție atotcuprinzătoare asupra multiculturalității sau interculturalității ne oferă Micheline Ray: „Cine spune intercultural, spune în mod necesar, plecând de la sensul plinar al prefixului **inter-**: interacțiune, schimb, deschidere, reciprocitate, solidaritate obiectivă.” Importanța prefixelor din noțiunile de multiculturalism, comunicare interculturală și raporturi transnaționale este analizată de Christian Giordano, care observă că „prefixele **multi-**, **inter-** și **trans-** posedă între ele evidente afinități, dar și subtile diferențe de conotație”. Prefixul **multi-** accentuează diferența, chiar separarea dintre culturi, prefixul **inter-** presupune că întâlnirea dintre culturi este mai dinamică, indivizii au capacitatea de a defini, de a plasa și negocia propria apartenență și propria identitate culturală. Prefixul **trans-** indică capacitatea personală sau colectivă de a transcede granițele culturale și frontierele naționale și de a trece de la o apartenență și de la o identitate la alta cu ușurință.

Multiculturalitatea nu este adversarul universalismului european, ci o alta forma a lui. Ceea ce unifică **multiculturalismul** cu **universalismul european** este voința comună de a plasa o cultura mai presus de puterea statului sau de interesele unui grup social. Diferite grupuri socio-culturale trăiesc într-un spațiu fizic comun fără a-și propune în mod explicit să comunice și să coopereze. **Societățile multiculturale** sunt realități date, existente în care oamenii aparținând unor grupuri diferite intra în contact întâmplător atunci când situații concrete de viață o impun. Pluralismul moral și religios nu exclude existența unui set comun de valori și principii care să întemeieze identitatea civică în spațiul fizico-social respectiv. Toleranța reciproc dezvoltată de grupurile implicate este una de tip pasiv. Rezultă că mai multe culturi existente în același spațiu, același mediu, fără a avea conflicte, dar și fără a dezvolta relații permanente și consistente.

Educația interculturală constituie o opțiune ideologică în societățile democratice și vizează viitorii cetățeni să facă cea mai bună alegere și să se orienteze în contextul schimbărilor intervenite în sistemele de valori. Ea trebuie să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice și să-și pună amprenta asupra programelor școlare și materiilor de învățământ, asupra priorităților educative, asupra criteriilor de evaluare a competențelor și comportamentelor, asupra relațiilor cu părinții și comunitatea, permițând formarea comportamentelor creative în comunicare, cooperare și încredere în cadrul grupului; respect reciproc, toleranța față de opinii diferite.

Delimitări conceptuale

EDUCAȚIE - Ansamblu de măsuri aplicate în mod sistematic în vederea formării și dezvoltării

însușirilor intelectuale, morale și fizice a copiilor în special;

INTER - element de compunere cu sensul, „între”

CULTURAL - privitor la cultură, la totalitatea valorilor materiale și spirituale create de societatea omenească de-a lungul istoriei, totalitatea cunoștințelor pe care le are cineva.

Educația interculturală își propune să pregătească indivizii și societățile pentru o mai atentă deschidere spre dimensiunea culturală a existenței lor. În condițiile sporirii contactelor, interacțiunilor posibile, se pot decela două mari seturi de obiective ale școlii interculturale: - păstrarea și apărarea diversității culturale a populației școlare. Școala, ca instanță de transmitere a valorilor, se va centra pe pluralitatea culturilor pe care mediul multicultural îl presupune. Trebuie evitată instituirea primatului unei culturi asupra alteia. Acest obiectiv presupune două aspecte: pe de o parte, vizează adaptarea educatului la mediul propriu, al regiunii, orașului, culturii sale particulare, cu toate trăsăturile, iar pe de altă parte, acest tip de școală îi propune să asigure adaptarea educatului la mediu în condițiile coexistenței mai multor grupuri culturale. Se cer a fi vizate atât culturile familiale, cât și cele înconjurătoare, ambientale. Trebuie vegheat ca școlara să nu defavorizeze o cultură sau alta în numele unor relativisme explicite.

Educația interculturală trebuie să țină cont de diferitele stiluri de viață, să se adapteze la nevoile și interesele fiecăruia dar să și fie elaborată și configurată pe principiul participării egale a tuturor celor implicați în procesul educativ. În acest scop, trebuie să existe spații în care imigranții și oamenii cu diferite culturi să aibă posibilitatea de a se implica.

Interculturalismul implica înțelegerea, aprecierea și valorizarea culturii proprii la care se adaugă respectul bazat pe o informare autentică și pe construirea curiozității față de cultura etnică a celuilalt. **Interculturalitatea** este un proces ce se produce la intersecția dintre culturi, nefiind un scop în sine, dar care poate deveni o finalitate atunci când sunt sesizate transformările nefirești sau comportamentele nefaste la acest nivel de intersectare a culturilor.

Etapile educației cu copiii și tinerii sunt:

- a) a-i ajuta să câștige capacitatea de a recunoaște inegalitatea, injustiția, rasismul, stereotipurile și prejudecățile.
- b) a le da cunoștințe și abilități care să-i ajute să infrunte și să schimbe aceste mecanisme aberante care mai apar și azi în societățile mozaicate în care trăim.

Educația interculturală are ca element cheie interculturalismul, ale cărui niveluri principale de acțiune sunt:

-la nivel internațional : conlucrarea între diferite țări , culturi pentru cooperare internațională;
-la nivel de colaborare dintre diferite segmente de cultură și etnice , ale unor comunități în vederea formării tuturor membrilor, indiferent de etnie (respectarea și valorificarea specificității etnice și culturale ale minorităților).

Egalitatea diferențelor trebuie să fie baza educației interculturale. Pentru a acorda oportunități și posibilități egale tuturor culturilor, pentru dezvoltarea fiecărei culturi și identități educația interculturală trebuie să respecte diferențele și să promoveze egalitatea. Acest lucru contribuie la depășirea inegalităților sociale. Programa trebuie să conțină o abordare interculturală, bazată pe valori ca solidaritatea, egalitatea și respectul față de diversitate. Din acest punct de vedere, educația interculturală trebuie să constituie baza luptei împotriva rasismului.

Educația interculturală promovează atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raportului „eu-celălalt” și a noțiunii de străin, recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni și nu prin aplicarea polarității superior-inferior. De asemenea presupune promovarea unor politici școlare care să permită egalizarea șanselor în educație și a unor strategii de valorificare a diferențelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice.

Școala este principalul spațiu al învățării pluralității culturale prin prețuirea diversității, a notei distincte aduse de cultura fiecărui actor social participant. Ea trebuie să formeze deprinderea prețuirii valorilor pluriculturale, nu există valori superioare și inferioare, ci există valori specifice care trebuie judecate. În școală este necesară „modelarea” orgoliului etnic al majorității și întărirea încrederii în sine a minorității.

Educația interculturală nu trebuie să se limiteze în mod exclusiv la transmiterea unor conținuturi specifice în cadrul unei discipline particulare, consolidarea abordării sale interdisciplinare este fundamentală; nu poate fi concepută doar pentru mediul școlar, ci și în legătură cu extrașcolarul (familie, grupuri sociale, instituții, comunități, mass-media). Se remarcă și o schimbare a rolului profesorului, care depășește funcția de a comunica modele și programe, acesta trebuind să acorde o mai mare atenție spiritului de inițiativă și creativității, centrarea întregii acțiuni fiind pe elev. Vor fi urmărite obiective specifice ,precum:

a) achiziționarea de cunoștințe socio-umane (teorii și concepții despre stereotipuri, prejudecăți, etnocentrism, etc, caracteristici ale elevilor din diferite etnii, rase, spații culturale, grupuri și clase sociale);

- b) strategii de predare diferențiată în funcție de capitalul cultural al educatorului;
- c) clarificarea propriei identități culturale (să aibă o înțelegere clară a moștenirii sale culturale și să înțeleagă cum experimentele sale pot interacționa cu cele ale unor grupuri de altă proveniență culturală);
- d) atitudini intergrupale și interetnice pozitive;
- e) aptitudini: de a lua o decizie instrucțională pozitivă, de a rezolva conflicte intergrupale de a formula strategii de predare și activități care vor facilita reușita școlară a elevilor din diferite etnii, culturi, grupuri și clase sociale.

Educația interculturală nu este o educație compensatorie pentru străini și nici o nouă disciplină școlară; ea refuză „modelul deficienței” în favoarea „modelului diferenței”, nevizând o extindere a programei prin „predarea culturală” sau o „folclorizare”.

Impunerea pe plan educativ a unor strategii eficiente de realizare a educației interculturale se poate realiza începând cu nivelul „zero”, acela al creării unui curriculum intercultural. Iată câteva direcții pe care acesta se poate axa:

- pătrunderea diversității etnice și culturale în tot mediul înconjurător;
- prețuirea diversității;
- întărirea și afirmarea propriei identități;
- introducerea conținuturilor etnice și a diferențelor culturale în toate formele de învățământ;
- recunoașterea sărbătorilor și a festivităților specifice grupurilor etnice ;
- folosirea în învățare a experiențelor diferite;
- recunoașterea succeselor și a contribuțiilor membrilor unui grup;
- valorificarea în curriculum a resurselor comunității locale;
- antrenarea tuturor copiilor în studiul continuu al comunității locale;
- interpretarea succeselor și a performanțelor unor copii din perspectiva valorilor unui grup;

Realizarea unor activități interculturale vizează formarea unor conduite interculturale:

- deschiderea spre altul, spre străin, spre neobișnuit;
- aptitudinea de a percepe ceea ce ne este străin;
- acceptarea celui alt ca fiind „altul”;
- trairea situațiilor ambigue, ambivalente;
- aptitudinea favorabilă de a experimenta;
- alungarea fricii față de „altul”;

- capacitatea de a pune in chestiune propriile norme;
- neacceptarea utopiei,, discursului comunicational egalitar'', discuții pana la proiect comun;
- capacitatea de a recunoaște și de a realiza repere etno și sociocentriste;
- aptitudinea de a asuma conflicte (cu calm, constructiv);
- performanța de a cuceri identități mai largi.

Strategiile și formele de realizare a educației interculturale urmăresc firul dimensiunilor educației interculturale:

- mișcarea interculturala-egalizarea șanselor, echitate între grupuri socio-culturale;
- abordarea interculturală a curriculum-ului
- procesul de educație interculturală
- angajamentul intercultural(combaterrea rasismului, a formelor de discriminare).

Interculturalitatea este înainte de orice respectul diferențelor. Cadrele didactice sunt garanții acestor rigori ale spiritului care veghează asupra diferențelor, pentru a învăța, a cunoaște și a înțelege ceea ce ne leagă, ceea ce ne face asemănători, ceea ce ne apropie. Suntem diferiți, dar nu înseamnă că unul este mai bun decât celălalt, cu toții avem un potențial valoric egal. Toți avem o cultură asemănătoare dar în același timp și culturi diferite. Acestea țin de religiile noastre, de grupul nostru etnic, de valorile politice, sociale, de familiile noastre. Unica posibilitate ca oamenii să devină solidari este recunoașterea și estimarea acestor diferențe și similitudini.

Educația interculturală și noul curriculum educațional

Pentru a obține o cât mai mare reprezentare și eficiență a activităților inter-culturale în școală se recomandă o strategie care să urmărească structura noului curriculum național, pe cele trei dimensiuni:

- Curriculum nucleu
- Curriculum la decizia școlii
- Activitățile extracurriculare

Fiind un domeniu nou, este greu a stabili locul educației interculturale în curriculum oficial, motiv pentru care se acordă o atenție mai mare activităților extracurriculare ale căror obiective și probe de evaluare pot fi direcționate către sentimente, atitudini, lucruri mai puțin palpabile.

Avantajul **activităților extracurriculare**, care se apropie mai mult de educația interculturală informală, este că oferă un cadru flexibil, propice pentru apropiere și intercunoaștere.

Educația interculturală **la nivelul curriculum-ului la decizia școlii** are în vedere propunerea

unor discipline opționale care să promoveze valorile interculturale sau extinderea unor teme din curriculum-ul nucleu care permit tratări din perspectivă interculturală. Exemplific: „Cum comunicăm ca să nu ne mai certăm”, „Tradiții și obiceiuri locale”, „Colegii mei - prietenii mei”, „Jocuri de copii”, „Dansuri tradiționale”(activități opționale).

Educația interculturală **la nivelul curriculum-ului nucleu** urmărește identificarea unor programe de trunchi comun, obiective și conținuturi care să promoveze interculturalitatea, interdisciplinaritatea, strategii didactice *de învățare prin cooperare*, etc.

Nu este de neglijat grupa de copii, ca **resursă în procesul didactic**, a cărei diversități culturale trebuie valorificată. Trebuie să învățăm să ne respectăm unii pe alții, să comunicăm, să ne tolerăm, să cooperăm cu ceilalți, deoarece doar așa nu vor mai exista diferențe între noi care suntem diferiți, dar totuși egali. Și pentru că toți copiii au drepturi egale la educație, este necesară identificarea, valorificarea și stimularea tuturor capacităților și disponibilităților existente la fiecare, indiferent de etnie, în scopul unei educații eficiente.

BIBLIOGRAFIE:

- Ciolan, Lucian, *Pași către școala interculturală*, Colecția Sanse Egale, Ed. Corint, 2000;
- Cucos, Constantin, *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*, Ed. Polirom, Iași, 2000;
- Hofstede, Geert, *Managementul structurilor multiculturale*, București, Ed. Economică, 1996;
- Malița, Mircea, *Zece mii de culturi, o singură civilizație*, București, Editura Nemira, 1998;
- *** *O nouă provocare pentru educație – Interculturalitatea*, Editura Polirom, 2001

Avantajele și dezavantajele internetului

Prof. Vântu Ana Luminița,

Liceul Tehnologic Trandafir Cocârlă Caransebeș, Jud. Caraș Severin

Trăim într-o societate aflată în continuă schimbare, în care tehnologia digitală transformă fiecare aspect al vieții umane, în vreme ce biotehnologia poate schimba însăși viața într-o singură zi. În România, învățământul trece printr-o perioadă de mari schimbări reformiste, iar Internetul este o parte majoră a acestor transformări.

Existența conexiunilor la Internet deschide larg porțile de pregătire și perfecționare în orice domeniu, pentru orice nivel și la orice vârstă. Comunicarea reprezintă atât un avantaj, cât și un dezavantaj deoarece facilitarea comunicării prin intermediul Social Media și a diferitelor platforme de mesagerie, are ca efect negativ distanțarea oamenilor de offline.

Ușurința cu care putem contacta alte persoane a împins multe persoane la a se izola total de orice contact fizic. Acestea preferă să țină legătura cu prietenii și familia doar din spatele unui monitor, fapt ce duce la o distanțare între aceștia și nu mai putem vorbi de relații autentice. Există anumite dezavantaje ale internetului care pot fi reale pericole.

Categoria de vârstă cea mai predispusă la astfel de pericole sunt copiii deoarece există persoane pe internet care se dau drept copii de aceeași vârstă cu scopul de a obține informații în vederea furtului de identitate sau cu alte scopuri.

Un pericol semnificativ îl reprezintă exploatarea lipsei de experiență a copiilor care pot fi ademiniți în stabilirea de „prietenii” cu persoane care urmăresc comiterea de abuzuri sau infracțiuni (abuzuri sexuale, fizice la adresa copilului sau membrilor familiei acestuia, furturi etc.). Agresorii pot trece drept prieteni, confesori sau pot induce copiilor suficientă încredere încât să le fie oferite apoi date de contact, fotografii sau alte informații personale. Copiii pot fi îndemnați să participe la conversații sexuale și chiar să accepte întâlniri în lumea reală cu agresorii. Rolul părinților, din acest punct de vedere, este esențial, nu atât în sensul blocării accesului la Internet al copiilor, cât mai ales în stabilirea, prin dialog, a unor reguli consimțite de către copii. Ideal este ca un copil să folosească internetul cu un filtru antivirus pentru minori pentru a fi cât mai protejat și să i se facă acestuia o educație de bază despre pericolele internetului. Utilizarea internetului a câștigat teren în toate sferile vieții noastre. Indiferent dacă vorbim de petrecerea timpului liber și divertisment sau de modul în care relațiile sociale sunt stabilite, internetul constituie o sursă de informații reală.

Cei mai mulți adolescenți de astăzi sunt considerați „nativi digitali”, care au crescut în era tehnologiei digitale, prin internet, jocuri video, telefonie mobilă și un set variat de gadgeturi. Nimeni nu poate nega faptul că tinerii din această generație sunt mai tehnologizați, mai interactivi decât generațiile anterioare. Ei folosesc tehnologia și profită de ea mai ales atunci când deschide posibilități de socializare (chat, e-mail, bloguri).

Perceperea de către tineri a riscurilor este, în general, strâns legată de abilitățile lor digitale și vârsta lor. Odată cu vârsta, au dobândit o mai bună cunoaștere a mediului digital și,

uneori, sunt în măsură să distingă între diferitele riscuri, cu toate că acest lucru nu garantează capacitatea lor de a scăpa de ele. Gestionarea situațiilor online problematice are un aspect preventiv și unul reactiv. De multe ori, tinerii au învățat din experiențele anterioare și au început să adopte măsuri preventive în urma confruntării cu o situație neplăcută. Măsurile preventive sunt strâns legate de gradul de conștientizare a situațiilor online problematice. Această conștientizare a situațiilor online potențial problematice motivează tinerii să se gândească la modalități de a evita experiențele negative și le înlesnește luarea unor decizii informate asupra măsurilor de precauție și de prevenire pe care să le adopte. Dat fiind faptul că gradul de conștientizare a situațiilor online problematice informează alegerile și practicile pe care le adoptă pentru a preveni astfel de situații, modul în care tinerii înțeleg diferitele riscuri specifice are implicații relevante de politică: este important ca în demersul de creare a unui cadru care urmărește atât dezvoltarea abilităților lor digitale cât și conștientizarea riscurilor și a consecințelor, să se cunoască și să se pornească de la modul în care problematizează ei situațiile online, iar unul din obiectivele principale să vizeze dezvoltarea capacității lor de a-și lua măsuri preventive eficiente.

De fapt în toată lumea învățământul trece prin transformări importante iar Internetul este o parte majoră a acestor transformări. Transformările au loc acum în școli, care încep să utilizeze Internetul ca un mijloc de documentare și de expresie.

Organizarea spațiului educațional din grădiniță

Prof. Kovacs Alina
Grădinița P.N . Găvojdia, Jud. Timiș
Prof. Ardelean Marioara
Grădinița P.P. Nr. 4, Lugoj, Jud. Timiș

”Copiii învață mai bine atunci când sunt într-un climat socio-afectiv sigur, când relaționează plăcut cu părinții, cu educatorii și cu ceilalți din jurul lor”.

John Bennet, UNESCO, 2004

Mediul educațional trebuie să stimuleze copilul, să-l ajute să se descopere, să relaționeze cu ceilalți, să coopereze, să se orienteze în spațiu, să-l invite la acțiune și la rezolvarea de

probleme etc.

Criteriul principal care stă la baza amenajării unei săli de grupă este spiritul critic al copilului. Acesta trebuie să exploreze posibilitatea rămânerii în sală pentru mai mult timp, precum și a revenirii în spațiul educațional. Ochiul critic al copilului vede, explorează, analizează și interpretează încă din primele secunde spațiul în care urmează să fie primit și își exprimă acordul sau dezacordul de a intra în sală prin intenția de a face sau nu primii pași. Pe lângă o educatoare prietenoasă, zâmbitoare și primitoare, existența altor copii cu care se poate interacționa, face posibilă dorința copiilor de a rămâne la grădiniță. Însă toate aceste lucruri nu sunt de ajuns dacă preșcolarul nu găsește o sală amenajată pe placul său, adică în concordanță cu particularitățile vârstei sale.

În interiorul grădiniței, copilul are nevoie atât de spații largi, cât și de spații restrânse, relativ izolate. Este necesară existența unor arii de activitate/centre de interes/centre de activitate bine organizate și dotate cu material bogat și diversificat, pentru a fi cât mai atractive pentru copii. Spațiul clasei va fi organizat pe centre de interes/activitate: *Bibliotecă, Știință, Artă, Nisip și apă, Jocuri de rol, Construcții, Jocuri de masă*, care să favorizeze dezvoltarea și stimularea capacităților intelectuale ale preșcolarilor, sub îndrumarea directă a educatoarei - care are rol de ghid, de sursă de informație, de partener de joc/activitate etc.

Prin organizarea spațiului grupei pe centre de interes/activitate, procesul de învățare este unul activ, de socializare, în care copiii interacționează direct cu materialele, cu alți copii, cu adulții, individual, în perechi sau în grupuri mici. Acest tip de organizare permite dezvoltarea liberă a copilului și stimularea simultană a acestuia, din perspectiva fiecărui domeniu de dezvoltare.

Astfel, dacă este vorba de activități desfășurate în sala de grupă, educatoarea va acorda o atenție deosebită organizării spațiului în centre ca: *Biblioteca, Colțul căsuței/Joc de rol, Construcții, Știință, Arte, Nisip și apă, Jocuri de masă*. Organizarea acestor centre se va face ținând cont de resursele materiale, de spațiu și de nivelul de vârstă al copiilor. În funcție de spațiul disponibil, sectorizarea sălii de grupă poate cuprinde toate centrele sau cel puțin două dintre ele în care cadrul didactic pregătește zilnic „oferta” pentru copii, astfel încât aceștia să aibă posibilitatea **să aleagă** locul de învățare și joc, în funcție de disponibilitate și nevoi.

Materialele care se vor regăsi zilnic în zonele/centrele/colțurile deschise nu trebuie să fie aleatorii, ci atent alese, în strânsă corelare cu tema săptămânii sau cu tema proiectului aflat în

derulare. Ele vor fi ordonate, ținute în locuri fixe și la îndemâna copiilor, precum și etichetate, în prezența copiilor și corespunzător vârstei acestora.

Trebuie ținut seama ca în dotarea centrelor respective să existe jucării și alte materiale, respectând nivelul de vârstă al copiilor. Astfel, la grupele mici se recomandă jucării de format mai mare (păpuși, mașini, puzzle cu piese mari, lego etc.) și în cantități suficiente, deoarece este bine cunoscută tendința copiilor mici de a acapara jucăriile și uneori chiar locul de joacă. Pe măsură ce înaintează în vârstă și deprinderile de comportare în colectivitate sunt însușite, dimensiunile jucăriilor se micșorează, însă nu trebuie pierdut din vedere faptul că centrele de activitate trebuie dotate corespunzător. Criteriul adecvării la vârstă este unul care nu trebuie să dispară din mintea echipei de educatoare.

În aceste centre se organizează jocuri și activități liber - alese, precum și activități tematice/activități pe domenii experiențiale, care sprijină manifestarea comportamentelor dobândite.

Dacă dorim să sprijinim cu adevărat copilul, să se simtă bine, să trăiască bucurii alături și împreună cu ceilalți asemenea lui, să se poată dezvolta plener și armonios, este necesar să gândim permanent nu doar ceea ce învață și cu ce scop, ci și contextul în care se joacă și învață, mijloacele de care se prevalează și modul în care e construit **mediul educațional**.

În acest context, nu este lipsită de importanță opinia mai multor specialiști în domeniul educației timpurii care atenționează privitor la excesul de materiale și elemente decorative care îi pot crea disconfort copilului în sala de grupă. Studiile au arătat că, pentru copiii de nivel preșcolar, un mediu încărcat poate perturba atenția acestora, le distrage atenția și îi determină să obțină rezultate mai slabe. De fapt, tot ceea ce postăm pe pereți trebuie să fie în acord cu nevoile copilului și pentru stimularea dezvoltării acestuia. Mai mult, dacă un profesor ajunge la finalul anului școlar la concluzia că nu a folosit niciodată informațiile sau materialele afișate, nu a făcut referire la ele, înseamnă că ele nu au avut nici o valoare pedagogică pentru elevii săi. Unii practicieni sunt chiar de părere că nu este bine să afișezi nimic înainte ca aceste materiale să fi fost explorate sau create de copii/cu copii.

Când gândim amenajarea spațiului educațional, trebuie să rezervăm și un loc pentru centrul tematic. Acesta poate fi plasat la intrarea în clasă, pentru a putea fi văzut atât de copii, cât și depărinți. El este un spațiu de afișare și dezbateri deschis tuturor. Așadar, putem amenaja un panou, o etajeră, o măsuță unde vom expune elemente ce sugerează tema de studiu/tema

proiectului. Aici, pe parcursul parcurgerii temei respective, educatoarea, copiii și părinții vor aduce/plasa (în urma confecționării) o serie de materiale corespunzătoare acestora: cărți, atlase, albume, imagini, obiecte finisate sau din natură, lucrări ale copiilor etc. Tot aici putem așeza *Cutiuța cu întrebări*, pe care copiii le pun în legătură cu tema propusă și la care urmează să găsească răspunsuri împreună cu colegii, educatoarea, frații mai mari, părinții.

În afara centrelor de activitate, fiecare grupă trebuie să dispună și de o serie de alte instrumente de lucru (de exemplu, cele folosite zilnic în timpul întâlnirii de dimineață - panou de prezență, calendarul naturii, ceas, jurnalul grupei, tabela/panoul responsabilităților/aniversărilor/evenimentelor speciale etc.).

Pentru etapa jocurilor și a activităților alese desfășurate în curte, o atenție specială va fi acordată atât organizării și amenajării curții de joc, cât și siguranței pe care o oferă copiilor spațiul respectiv și dotările existente.

Necesitatea copiilor de a se deplasa în spații largi, conduce la amenajarea curții grădinițelor în așa fel încât copiii să aibă loc de joacă în care să se găsească suprafețe asfaltate și suprafețe cu iarbă, gropi cu nisip, pietriș, dotări fixe tridimensionale pentru cățărare, scări etc. Este foarte bine dacă se asigură și jucării sportive sau alte materiale ușoare necesare desfășurării unei activități cât mai diversificate în aer liber. Dacă grădinița nu are curte (cazuri destul de rare), se recomandă folosirea spațiilor libere din parcurile cele mai apropiate.

Așadar, se poate concluziona faptul că amenajarea corespunzătoare a sălii de grupă reprezintă o condiție necesară pentru ca un preșcolar să aibă curaj să pășească pentru prima dată într-o sală de grupă, iar cadrul didactic are obligația de a respecta particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, tocmai pentru ca educația timpurie să se poată desfășura în condiții optime și pentru ca personalitatea copiilor să se poată forma încă de la cea mai fragedă vârstă. Deci, se poate afirma că, dintre dimensiunile managementului clasei de elevi, dimensiunea ergonomică nu este lipsită de importanță, ci ocupă un loc frontal pentru succesul profesional al cadrului didactic.

Bibliografie:

Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie, 2019

Curriculum pentru educația timpurie, 2019

Preocupări pentru dezvoltarea culturii generale prin predarea geografiei la ciclul primar

**Prof. Turițoiu Elena-Cristina
Liceul Teoretic-Filipeștii de Pădure
Jud. Prahova**

Forma superioară a organizării educației este cea instituțională, în cadrul acesteia, școala reprezentând principala instituție în care se desfășoară acest proces.

În zilele noastre, viața socială impune ca omul să aibă o cultură generală, adică să posede cunoștințe și tehnici de muncă fundamentale din mai multe domenii, să fie orientat în ansamblu asupra tuturor valorilor create de omenire în trecut.

Din perspectivă pedagogică, cultura generală include un sistem de cunoștințe și capacități asimilate și formate în cadrul acțiunii educaționale care îi oferă individului posibilitatea elaborării unei viziuni de ansamblu asupra lumii și de a răspunde condițiilor și cerințelor fundamentale ale existenței și integrării sale sociale.

Cultura generală se formează sistematic și organizat în școală în cadrul procesului de învățământ. Bazele ei se pun de la vârste fragede.

Împletindu-se în chip intim cu științele naturii și cu cele ale societății, geografia este un vast domeniu de îmbinare și interferență interdisciplinară. Datorită acestei însușiri, geografia are un rol central între obiectele de învățământ și un loc primordial în formarea culturii generale a elevilor.

Geografia studiază obiectele și fenomenele răspândite pe întreaga suprafață a Pământului, aflate la distanțe atât de mari încât elevii nu au posibilitatea să le vadă – în cele mai multe cazuri – niciodată. Totuși trebuie avut în vedere că un sprijin prețios în însușirea acestora îl are studiul geografiei locale, care poate da o imagine generală asupra obiectelor și fenomenelor geografice de pe întreaga suprafață a Terrei. Înțelegerea geografiei fizice poate fi ușurată dacă ținutul înconjurător este apreciat ca un adevărat „laborator”, cu rol de introducere în înțelegerea obiectelor și fenomenelor geografice situate în alte regiuni ale globului. Aceasta înseamnă cunoașterea naturii.

O altă modalitate de formare a culturii generale o constituie cunoașterea resurselor din punct de vedere geografic. Cunoașterea naturii, a mediului înconjurător cu toate fenomenele sale

biotice și abiotice precum și modul în care omul le poate valorifica, este necesară pentru formarea unor noțiuni, idei, convingeri, raționamente și cunoștințe despre lumea înconjurătoare. Acestea integrează copilul în mediul său de viață, îi trezesc curiozitatea, spiritul de observație și dragostea de natură.

Despre om și activitățile sale elevii află în cadrul lecțiilor de geografie unde sunt introduse noțiuni precum: populație, sat, comună, oraș, agricultură, industrie ș.a.

Pentru a proteja natura, încă din clasele primare, elevii învață despre ecosisteme, lanțurile trofice care s-au format, modul lor de funcționare și cum pot fi ele perturbate. Dezvoltarea armonioasă fizică și intelectuală este posibilă numai într-un mediu natural curat, lipsit de poluare, în care natura și societatea sunt în deplină armonie. Vicierea mediului de viață prin poluare, zgomot, substanțe toxice etc., reprezintă tot atâtea cauze de creștere a frecvenței unor boli. Așadar cultura generală se realizează și prin educație ecologică.

Geografia fizică apelează și la cunoștințe de biologie, chimie, zoologie, botanică, matematică. Geografia economică are legături strânse cu disciplinele din grupa științelor sociale: istorie, economie ș.a. Geografia descrie condițiile pe care le oferă mediul geografic iar științele naturii arată particularitățile și cerințele diferitelor plante și animale față de condițiile de mediu. Legătura dintre geografie și matematică se realizează în lecțiile în care sunt necesare măsurători, lucrări cu planul, harta dar și în lecțiile de matematică unde elevii au de rezolvat probleme cu un conținut geografic. Legătura geografiei cu istoria este evidentă. Românii au obținut multe victorii în lupte fiind ajutați de condițiile naturale existente: mlaștină, ceață, strâmtori. La orele de limba și literatura română, în clasele primare elevii realizează compuneri în care descriu fenomene ale naturii, un colț din natură, realizează calendare ale naturii sau descriu călătorii geografice. Chiar și unele lecții de muzică, educație plastică, abilități practice apelează la cunoștințe de geografie.

Este de amintit faptul că în ciclul primar cunoștințele de geografie predate au legătură cu geologia, chimia, fizica, astrologia, zoologia, botanica, discipline care nu sunt incluse în programele analitice ale acestor clase.

Concluzionând, geografia contribuie la educația intelectuală, morală, estetică, fizică, profesională a elevilor, adică la formarea culturii generale.

Tot despre această știință, Vintilă Mihăilescu spunea că este „o știință de sinteză a sistemului terestru,, . Camille Vallaux spunea că este „ o răspântie a științelor,, iar Emanuel Martone că „are tendințe enciclopedice,, .

Bibliografie:

- *Cerghit, Ioan- „Perfecționarea lecției în școala modernă” ,Editura Didactică și Padagogică, București, 1983
- *Cucoș, Constantin- „Pedagogie” , Editura Polirom, Iași, 2000
- *Mihăilescu, Vintilă- „Geografia teoretică”, Editura Academiei , București
- *Nicola Ioan și Farcaș Domnica- „ Pedagogie generală” , Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995

Expresivitate și creativitate la preșcolari

Prof. Lorinț Florica
Prof. Mocanu Georgeta
Grădinița PP Nr. 5 Lugoj, Județul Timiș

Expresivitatea și creativitatea ca valori formative esențiale, ocupă un loc foarte important în dezvoltarea personalității copilului. Preșcolaritatea este apreciată ca fiind vârsta ce cuprinde cea mai importantă experiență educațională. Creativitatea este un fenomen complex, cu multiple fețe și implică calități de cunoaștere afective, evoluționale și de personalitate.

Preșcolarii creativi se diferențiază de obicei de restul grupei prin diferite componente specifice și dacă li se permite acest lucru, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Ei sunt foarte curioși, cu idei originale, au inițiativă și un spirit de observație foarte bine dezvoltat, văd conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, pun întrebări adevărate, caută alternative și explorează noi posibilități. Manipulează și controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie foarte bună și au o imaginație vie. Copiii sunt sensibili la frumos de la vârste foarte mici, manifestă interes și plăcere pentru a desena sau modela, pentru a aranja frumos obiectele din jur într-un mod propriu, după criterii, de multe ori, doar de ei știute.

Activitatea artistico plastică oferă copilului veritabile limbaje de exprimare a trăirilor și

impulsurilor puternice provocate de realitatea înconjurătoare. Artă reprezintă astfel un mijloc prețios de comunicare la o vârstă la care abilitățile verbale sunt încă limitate.

Educația artistico-plastică în grădiniță trebuie să înceapă de la experiențe de observare a formelor, culorilor și mișcării. Este important ca activitatea în sine să se desfășoare într-un mediu stimulativ, care să invite la observarea, aprecierea, redarea creativă a realului, la acumularea de impresii privind realitatea înconjurătoare, la dezvoltarea sesibilității față de variatele ei forme de obiectivitate.

Pentru reușita acestor activități am lăsat copiilor deplină libertate de exprimare. Am avut grijă să le pun la dispoziție diverse materiale și să-i învăț cum să le folosească, stimulându-i, sugerându-le, dar nu impunându-le.

Plăcerea cu care desenează copiii provine din trăirea unor stări de echilibru sau, din contră, din trăirea unei tensiuni care se cere exprimată. Pornind de la această înțelegere am asociat exprimarea plastică prin linii și culori cu ascultarea unui gen de muzică, care a contribuit la producerea unor stări de plăcere-neplăcere, de confort sau disconfort, urmărind același scop, acela de a-i ajuta pe copii să înțeleagă faptul că desenul, pictura, artele plastice - în general sunt forme de comunicare a unor stări sufletești.

Educatorul trebuie să cunoască și să folosească adecvat metode și tehnici de predare-învățare, menite să stimuleze activismul și creativitatea copiilor săi. Educatorii care respectă ideile copiilor îi ajută să gândească și să-și rezolve problemele singuri. Este bine să se dea copiilor timp să se joace, să experimenteze, timp să facă greșeli, timp să încerce toate posibilitățile într-o situație și timp să exploreze propria lor lume imaginară. Tot acest timp îi va ajuta să devină mai creativi în rezolvarea problemelor. Educatorii înțelepți oferă activitate cu multiple oportunități pentru comportamentul creativ. Ei își propun obiective prin care cu muncă originală, învățare independentă, proprie inițiativă și exprimare stimulează creativitatea copiilor. Ei pun la dispoziție materiale care permit o învățare progresivă, prin experimentare diferită și activități care îi fac pe copii să gândească creativ.

Pentru a stimula creativitatea copiilor am folosit ca ustensile de lucru obiecte și materiale variate și simple, ca de exemplu: ștampile din cartofi, din plută, din gume de șters, șabloane decupate, ața și amprenta degetelor sau ale mâinilor copiilor. Aceste tehnici de lucru le folosim în funcție de particularitățile de vârstă a copiilor, astfel la grupele mici și mijlocii copiii pot folosi hârtia creponată prin rupere și mototolire realizând diferite colaje; se mai poate folosi chiar și

amprenta degetelor sau a mâinilor.

Copilul știe să sugereze și să emoționeze în același timp, iar desenele sale sunt departe de acel efort către frumusețe, către perfecțiune, caracteristic artistului. Pe măsură ce copilul înaintază în vârstă i se dezvoltă și mai mult creativitatea, i se dezvoltă gustul pentru frumos, culoare, armonie, compoziție, simetrie, spirit de ordine și acuratețe. De aceea am căutat să îmbogățim în grădiniță gama posibilităților de decorarea a unor suprafețe cu elemente decorative obișnuite cu tehnici individuale.

Tehnica ștampilelor din cartofi - se folosesc în realizarea modelelor de tapet, realizează jetoane și pot alcătui chiar peisaje.

Tehnica ștampilelor din plută - cu ajutorul ștampilelor din plută, prin repetare, alternare se pot crea motive noi, care dezvoltă orientarea în spațiu a copiilor –aproape, departe, sus, deasupra, lângă, în față, în spate, la dreapta, la stânga. Materialul decorativ realizat se poate folosi la confecționarea unor obiecte și jucării, mici atenții pentru diferite ocazii.

Tehnica ștampilelor din gume de șters –se pot realiza motive mai pretențioase ca animale sau plante stilizate, cifre, figuri geometrice.

Tehnica tamponului din cârpe –cu ajutorul tamponului umezit de acuarelă, vopsea prin tamponare repetată se obțin efecte sub formă de peisaje sau decorațiuni, tapete, covoare etc.

Tehnica amprentei vârfurilor degetelor- tehnică simplă și importantă pentru dezvoltarea abilității degetelor copiilor. Fiecare deget are o altă amprentă mai mare, mai mică sau mijlocie. Multe amprente aplicate laolaltă rezultă un tablou reușit.

Pictura cu palma- se unge palma cu un strat de vopsea mai concentrată și aplicând-o apoi apăsând pe suprafața de decorat, se obține o pată care sugerează un model oarecare.

Pentru conștientizarea și formarea capacității de a înțelege armonia culorilor, se pot propune copiilor așa zisele ”Jocuri de culori”. Se aplică pete de diferite culori până la jumătatea unei foi de desen, sugerând copiilor să deseneze contururi în jurul acestor pete se obțin fel de fel de siluete fantastice cu fluturași, broscuțe.

Forma, utilizarea spațiului, bogăția detaliilor, dispoziția diferitelor elemente unele în raport cu altele, ne permit să facem o apreciere asupra capacității de atenție, de execuție, a reacției în fața sarcinii date spre efectuare. Desenul e cercetat sub aspectul remarcabilei sale originalități și al forței creativității copilului, dar mai ales de faptul că vârsta preșcolară e corespunzătoare fazei puternic subiective a desenului infantil, datorită mobilității spirituale, în

care realul se împletește cu imaginarul.

Copiii trebuie încurajați, stimulați, ajutați, nu trebuie oprite fanteziile copilului ca fiind „aiureli” „prostii” „copilării” pentru că într-o secundă bucuria, avântul, interesul și plăcerea pot să dispară.

Un educator care va reuși să elimine din calea copiilor săi aceste blocaje, să se deschidă odată cu ei spre creativitate, ieșind din tiparele învățământului formal, va avea cea mai mare satisfacție sufletească atunci când peste ani își va revedea „copiii” la a căror formare a contribuit, că sunt oameni echilibrați, stăpâni pe ei, inteligenți și creativi în ceea ce fac.

Bibliografie

- Bouillertceb.Carree –Cum să ne dezvoltăm creativitatea -Editura Polirom Iași 2002

METODE INTERACTIVE DE PREDARE- ÎNVAȚARE-EVALUARE ÎN BIOLOGIE

Prof. BUNEA NICOLETA
Școala Gimnazială „N.Tomovici- Plopșor”
Comuna Plopșoru, Jud.Gorj

Comportamentul manifestat față de elevi se subordonează valorilor pe care le-am achiziționat din propriile experiențe. Astfel, suntem exigenți cu elevii, nu vrem să fim contraziși, menținem distanța față de elevi sau, dimpotrivă, suntem deschiși dialogului, lucrăm alături de elevi.

Metodologia tradițională (expunerea, prelegerea, dictarea) este izvorâtă din ideea că elevii sunt ca niște depozite în care profesorul pune la păstrare cunoștințele predate, iar la sfârșitul anului va cere depunerile, plus o dobândă substanțială. Predarea este centrată pe profesor, care tinde să-și păstreze imaginea de atotștiutor care nu lasă loc contrazicerilor sau dialogului.

Metodele interactive nu mai sunt o noutate și totuși sunt destul de puțin aplicate. Sunt utile pentru că elevul și nu numai, învață mai bine dacă este angajat cu toate forțele într-o acțiune. Statisticile sunt destul de precise în acest sens: reținem 20% din ceea ce auzim, 30% din

ceea ce vedem, 50% din ceea ce auzim și vedem în același timp, 80% din ceea ce spunem și 90% din ceea ce spunem în timp ce facem un lucru. Prin implicarea elevilor și cointeresarea lor, ei devin mai motivați, iar șansa de a obține schimbări comportamentale, cognitive, crește. Cele învățate nu sunt pur și simplu înregistrate, ci vor forma, în plan mental, asocieri creative, link-uri către alte informații stocate, care fac memorarea mai eficientă. Lucrul alături și împreună cu ceilalți este un exercițiu de formare a priceperilor și deprinderilor, mai ales în biologie, de stimulare a lucrului în echipă, de formare abilităților de comunicare. Educatorul nu mai este un simplu emițător de informație, iar elevul nu mai este un simplu receptor pasiv, cei doi devin parteneri într-un demers didactic în care elevul capătă calități deosebite, uneori chiar de coordonator al unei activități.

Dintre metodele interactive de predare-învățare care se pot aplica cu succes la biologie sunt: brainstorming, brainwriting, fiecare învață pe fiecare, metoda predării/învățării reciproce, metoda cubului, jocul de rol, etcetera. Dintre toate aceste metode am să exemplific câteva, mai des folosite și mai ușor de aplicat.

FIERĂSTRĂUL

Este o metodă utilizată pentru a stimula participarea unui număr cât mai mare de elevi. Dezvoltă capacitatea de cooperare, de comunicare, de sinteză și analiză. Presupune împărțirea clasei pe grupe, fiecare grupă primește o sarcină specifică, subordonată obiectivelor lecției.

Exemplificare

Lecția Rădăcina –clasa a Va

Sarcinile distribuite grupelor pot fi următoarele:

- Observarea și descrierea mai multor tipuri de rădăcini naturale
- Observarea și descrierea imaginilor de rădăcini de pe planșe
- Realizarea unor desene și mulaje de rădăcini din plastilină, după materiale naturale
- Realizarea unui rezumat al lecției din carte
- Formularea unor întrebări

Grupele își îndeplinesc sarcinile, își prezintă activitatea și rezultatele, elevii din alte grupe își pot completa informațiile cu cele din alte grupe. La final, profesorul, împreună cu elevii corelează datele și emit concluziile.

BRAINSTORMING

Este o metodă de stimulare liberă a creativității și imaginației care se poate aplica cu

succes la lecțiile de biologie. Se generează rapid foarte multe idei pe o anumită temă , indiferent dacă sunt absurde, greșite sau mai puțin originale, fără a fi criticate. Se desfășoară în limită de timp, iar creativitatea este stimulată și prin faptul că elevii sunt influențați de soluțiile celorlalți.

Exemplificare

La o lecție de biologie predată în limba română și engleză , având ca temă *Copacii* , elevii sunt rugați să expună toate ideile legate de acest subiect, totul fiind scris pe tablă în conturul unui arbore. Bineînțeles că ideile au fost multe și interesante, iar elevii au fost entuziasmați să dea frâu liber imaginației. La sfârșit, profesorul, împreună cu elevii, elimină ideile care nu corespund planului general al lecției și vor păstra ideile valabile.

BRAINWRITING (6/3/5)

Este o metodă foarte simplă de stimulare a creativității, asemănătoare cu brainstorming, diferența constând în faptul că se lucrează pe grupe mici sau individual.

Exemplificare

La lecția Reciclarea deșeurilor , despre care au fost și discuții anterioare cu alte prilejuri, se procedează astfel:

- 6 elevi notează 3 idei în 5 minute(6/3/5)
- Foile se rotesc până când fiecare foaie a trecut pe la fiecare elev
- Fiecare elev va nota trei, două sau doar o idee, care vor trebui să fie diferite de cele notate până atunci.
- La final are loc selectarea ideilor, clasificarea lor și emiterea concluziilor

METODA CUBULUI

Este o metodă prin care sunt stimulate gândirea creativă și imaginația , prin faptul că o anumită temă poate fi studiată din mai multe perspective, ca și cum am privi toate fețele unui cub.

Exemplificare

La lecția Frunza,clasa a Va , se poate aplica această metodă, utilizând un cub cu diferite cerințe pe fiecare față și material biologic natural individual:

- Descrie –cum arată frunza?
- Compară-cu ce se aseamănă, dintre lucrurile cunoscute?
- Asociază-la ce te face să te gândești?
- Analizează-care sunt părțile componente?

- Aplică-care pot fi utilizările frunzelor?
- Argumentează pro-contră-este un component util sau nefolositor și de ce?
- La final , elevii emit propriile concluzii

PREDAREA ÎN SISTEM AeL

Este poate una dintre cele mai interactive metode, care face din disciplina biologie o materie mai atractivă. Elevii sunt participanți direcți la procesul de predare-învățare-evaluare, pot ei înșiși să provoace simulări ale unor procese și fenomene biologice greu de reprodus în laborator.

Dintre metodele de evaluare creativă, la cunoașterea mediului se pot aplica cu rezultate bune două dintre ele :

PROIECTUL

Este o metodă care stimulează formarea deprinderilor de a căuta informații, de a le sintetiza, de a conduce un proiect de cercetare și a depista metode de rezolvare a unor ipoteze în mod creativ.

Profesorul stabilește de la început reguli de realizare, obiectivele urmărite , criteriile de evaluare, dar modul de realizare și conducere a activității este la libera alegere. Profesorul va monitoriza permanent activitatea elevilor.

Exemplificare

Investigarea unui mediu terestru sau acvatic, depistarea surselor de poluare și elaborarea unor metode de reducere a poluării.

PORTOFOLIUL

Este o colecție a lucrărilor elevilor pe o perioadă mai mare de timp și poate înregistra progresul făcut. Se realizează o selecție a celor mai bune produse ale elevilor, iar pentru a realiza cel mai bun portofoliu , cu lucrări originale, aceștia vor face uz de creativitatea fiecăruia.

Se poate aplica la toate clasele, dar cu mai mare eficiență se aplică la elevii clasei a IV- a , care pot realiza un portofoliu care să cuprindă: colecții de rădăcini, de tulpini, de frunze , floarea etalată, tipuri de fructe, colecție de semințe etc.

CONCLUZII

Folosirea unor metode moderne, interactive, de stimulare a creativității, se subordonează nevoii permanente de schimbare din învățământul românesc.

Individualizarea și personalizarea fiecărui elev, valorizarea fiecăruia, posibilitatea

profesorului de a cunoaște capacitatea fiecărui elev, obținerea de schimbări în plan cognitiv și atitudinal, stimularea lucrului în echipă sau individual, sunt avantajele multiple ale metodelor interactive , creative și le recomandă a fi folosite cât mai des.

OBICEIURI ȘI TRADIȚII ÎN MARAMUREȘ

Prof.înv.preșc. Dorca Laura
Grădinița P.P.Nr.25 Baia Mare, Maramureș

Tradițiile românilor sunt comori ce nu ar trebui uitate sau parșite niciodată. Ele sunt ale noastre, ne caracterizează, ne definesc și prin ele ne simțim mai bogați, mai aleși, mai altfel decât alții. Maramureșul înglobează toată viața rurală, neschimbată obiceiurile țaranului român și modul lor de viață.

În Maramureș, oamenii și-au păstrat vorba, portul, obiceiurile gastronomice și preocupările lor, dar mai ales ospitalitatea. Tradițiile de sărbători sunt însoțite de obiceiuri și ritualuri care umplu sufletul de bucurie. Mirosul cozonacilor, al cârnaților afumați, a tobei și a sarmalelor ne vestesc sărbătoarea Crăciunului. Plină de parfum divin, minunata sărbătoare a Nașterii Domnului (Crăciunul) revine iar ca prilej de bucurie. Cei mici își luminează copilăria acestor zile deosebite semănând bucurie prin vestea colindelor, recompensați fiind cu daruri creștinește dăruite. Maramureșul îmbracă sfânta haină a acestor sărbători poate mai deosebit ca nicideunde în lume. Colindele, asemeni unor rugi înălțate spre ceruri deschid ușile inimilor și a caselor de maramureșeni vrednici, cu frică și respect pentru Dumnezeu, bucurându-i deopotrivă.

În noaptea de Crăciun, satele răsună de glasul urătorilor, iar gospodăriile maramureșene se transformă în tărâmurile credinței populare. Crăciunul este sărbătorit cum se cuvine în Maramureș, cu colinde, mâncăruri tradiționale, horincă și voie bună.

Pregătirile de Crăciun sunt obligatorii în Maramureș, iar țărăncile folosesc acest prilej ca să își scoată la iveală zestrea lor sau ale fetelor de măritat. Ștergare frumos țesute, perne

îmbrăcate în fețe brodate cu migală, pleduri colorate sunt scoase din dulapuri și așezate în încăperi, mai ales în cea în care sunt primiți colindătorii. Din case nu lipsește nici bradul, împodobit altădată cu nuci, mere ori șiraguri de boabe de fasole alba în loc de beteală. Cel mai important este că de Crăciun casa să fie curată și împodobită de sărbătoare, iar masa să fie plină, pentru ca adunarea membrilor familiei în jurul mesei și al bradului este elementul cel mai bine conservat.

Se crede că în noaptea de Crăciun nu e voie să se stingă focul în sobă, astfel încât bărbatul casei obișnuia să pună pe foc o buturugă mare. Se crede că nu e bine să muncești decât pe lângă casă în ajunul Crăciunului, că nu e bine să ceri sau să dai împrumut și că rufele spălate în ajun aduc boli asupra familiei. Se mai crede că acela care plânge în ajunul Crăciunului va plânge tot anul care urmează. Nu e bine ca în Ajunul Crăciunului să fie pus pe masă mai întâi rachiul, pentru că nu el are întâietate în această seară, ci bucatele. Dacă visezi grâu verde în postul Crăciunului e semn bun că anul care vine are să fie mănos în toate.

În Ajunul Crăciunului se leagă pomii cu paie, apoi se ung cu uruială de făină de grâu, ca să fie în vară încărcăți de roade. În Ziua de Craciun nu se matura în casa.

În seara de Crăciun, de frica copiilor care umblă cu colindul, dracii stau ascunși. Ca să se înmulțească vitele, li se dau din toate mâncărurile din Ajun. E bine ca în cele trei zile de după Crăciun să se strângă apa în care se spală vasele. Cu apa aceea se înconjoară stupii și se stropesc, anume ca să nu-i poată nimeni deochea. Nu se dă cu mătura de Crăciun, nu se spală rufe și nu se dă nimic cu împrumut. Se dă de mâncare pe săturate animalelor din gospodărie, inclusiv câte o bucătică de aluat dospit, pentru a le feri de boli. Mai există și credința că acei care plâng în Ajun vor plânge tot anul care vine, iar în dimineața de Crăciun este bine să te speli pe față cu apă de izvor în care se pune un bănuț de argint.

În Maramures un loc important, pe lângă colindat, îl ocupă jocul moșilor, la originea căruia se pare că au stat ceremoniile cu măști din nopțile de priveghi – ritual strămoșesc de cinstirea morților. Masca propriu-zisă de moș maramureșan executată din blană de cornute, deși amintește de animalul originar se deosebește de alte măști prin faptul că nu au coarne. Jocul moșilor este un moment aparte și se remarcă prin ingeniozitatea celor care se deghizează și bat la ușile gazdelor să le sperie și să le ureze fericire și sănătate.

O altă tradiție întâlnită aici de Craciun este Viflaimul. Viflaimul este punctul culminant al Crăciunului, când se adună tot satul și își arată fiecare devotamentul față de cele sfinte. Chiar și

după sute de ani, acest obicei este respectat cu strictețe de maramureșeni. După sfârșitul Liturghiei din 25 decembrie, bărbații trebuie să joace Viflaimul. Este o piesă de teatru popular ce reprezintă primele zile din viața lui Iisus. În piesă apar toate personajele care au legătură cu momentul Nașterii Domnului. În fața bisericii, fiecare trebuie să-și cunoască bine rolul.

Din Ajunul Crăciunului și până la sfârșitul zilelor de Crăciun sau, în unele zone până mai târziu, se umblă cu steaua. În special copiii sunt cei care poartă vestea Nașterii Domnului, fiind astfel asemeni Magilor care au fost călăuziți de o stea pentru a ajunge la Bethleem, locul nașterii lui Iisus. Stelarii, care sunt copii mai mici sau mai mari, poartă steaua îmbrăcați în costume populare sau în costume albe cu panglici multicolore, purtând coifuri cu numele personajelor biblice. Steaua cu care umblă copiii este împodobită cu hârtie colorată, iar în centru are o icoană de hârtie care simbolizează o scenă biblică. Ajunși la casa gazdei, stelarii cântă la poartă sau în casă, iar apoi sunt răsplătiți cu colaci, mere, nuci și, mai recent, cu bani.

În prezent, în satele din Maramureș se practică și jocul caprei cu acompaniament muzical sau jocul caprei inclus într-un spectacol popular complex. La fel ca și la alte jocuri cu măști practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, și la jocul „caprei” apar, pe lângă măștile clasice (capra, ciobanul, țiganul), măștile de „draci” sau „moși” care strigă, chiuiesc și fac spectacol prin mișcările lor caraghioase. Personajele care fac parte din scenetă merg din casă în casă și strigă „Primiți cu capra?”. Apoi, jocul „caprei” se desfășoară sub forma unei scenete comice care reprezintă târguiala dintre vânzător și cumpărător. Persoana care joacă rolul caprei este acoperită cu o țesătură peste care sunt cusute năframe sau panglici de mătase. Pe un fundal zgomotos, susținut de lăutarii care însoțesc grupul, capra saltă, se smucește, se rotește și se apleacă, clămpănind ritmic din fălcile de lemn. Atmosfera este veselă, buna dispoziție fiind creată de prestația participanților, dar și de costumația acestora. La final, grupul primește din partea gazdei cozonac, mere, covrigi, țuică fiartă sau chiar bani.

Obiceiurile specifice sărbătorilor de iarnă au la bază superstițiile maramureșenilor și practicile cu origini străvechi. Odată realizate, acestea aduc oamenilor sănătate, fericire, prosperitate, armonie în casă și recolte bogate.

RELATIA OMULUI CU PADUREA

Prof. înv.primar Toma Bianca Adina
Liceul Teoretic "Traian Lalescu" Hunedoara, Județul Hunedoara

Ca sistem ecologic complex, pădurea îndeplinește pe de o parte un rol de protecție și de ameliorare a mediului înconjurător, iar pe de altă parte are capacitatea de creare a unui mediu propriu. Ea reprezintă un factor esențial de echilibru și continuitate în natură, precum și de funcționalitate multiplă, în sensul că aceeași suprafață de pădure exercită mai multe funcții simultan. Pădurea îndeplinește un rol de importanță deosebită în viața omenirii atât ca resursă regenerabilă de lemn și de alte produse vegetale și animale, cât și ca parte de neînlocuit a mediului de viață. Pădurea este un ecosistem complex și că are un rol deosebit în menținerea echilibrului natural datorită multiplelor sale funcții: împiedică inundațiile și alunecările de teren, eroziunea solului; micșorează puterea vânturilor, menține umiditatea și moderează temperaturile extreme din timpul verii și iernii; îmbogățește atmosfera cu oxigen; oferă hrană și adăpost animalelor; funcție productivă (lemn, latex, rășini, fructe, semințe); funcție recreativă și terapeutică.

Cândva, atunci când omul era culegător de fructe și plante și apoi vânător, agresivitatea lui asupra naturii era redusă, lipsindu-i mijloacele necesare de distrugere. Ulterior, omul a devenit producător de unelte mai perfecționate și, ca atare, consumator de materii prime, extinzându-și tot mai mult exploatarea asupra naturii. Atâta vreme însă cât intervenția lui asupra naturii nu a depășit anumite limite, nu a existat nici un pericol care să tulbure puternic, relațiile dintre om și mediul înconjurător, în ultimele două secole relațiile om-natură s-au deteriorat, ajungându-se în momentul de față, în unele părți ale Terței, la conturarea unei crize ecologice manifestată prin distrugeri masive de păduri, dispariții de specii de plante și animale, poluarea apei și a aerului, dezechilibre înregistrate în „balanța” oxigenului, toate ducând în cele din urmă la afectarea gravă a calității vieții. Impactul asupra mediului înconjurător se situează în afara legilor ecologice, adoptate în ultima vreme în urma acordurilor la care s-a ajuns pe plan internațional. Dintre ecosistemele terestre, cel mai mult au avut de suferit ecosistemele forestiere, care s-au confruntat cu tendința omului de a le distruge sau a le înlocui cu alte ecosisteme mai puțin persistente, în numele principiului rentabilității și al profitului maxim. Ca urmare, din timpurile străvechi până în zilele noastre au dispărut aproape jumătate din pădurile lumii, iar cele rămase au fost treptat degradate din

cauza exploatărilor abuzive, a incendiilor, pășunatului abuziv. Acțiunile nefaste ale omului au favorizat dezlănțuirea unor factori naturali, cu consecințe cu atât mai grave, cu cât biocenozele forestiere erau mai fragile și factorii externi mai agresivi. Asistăm astăzi la modificări ale mediului fizico-geografic, fapt pe care oamenii de știință îl pun la unison pe seama degradărilor.

Pădurea are, la rândul ei, nevoie de ocrotire din partea omului. Într-o privire de ansamblu susținută de afirmația că la începuturi pe suprafața uscatului 50% era ocupată de păduri, este ușor de constatat ce pondere au ele în existența vieții pe Pământ. La rândul lor, solurile, datorită potențialului lor de fertilitate, au făcut posibilă perpetuarea diverselor asociații vegetale. Litiera însă, sursă principală de restituire către sol a substanțelor nutritive, precum și mediu prielnic de dezvoltare a milioane de microorganisme, insecte, viermi ș.a., treptat, o transformă în humus, supranumit și „cămara pădurii”.

Pentru a demonstra cele susținute, dar și pentru a atrage atenția cât de important este de menținut echilibrul ecologic al pădurii, enumă „locuitorii, contribuabili” unei rețele trofice dintr-o pădure care întreține nutriția mixtă - știut fiind că țara noastră beneficiază de mai multe soiuri de păduri -, astfel: musca, iepurele, gândacul molidului, cinteza, forfecuța, veverița, șoarecele de pădure, căprioara/cerbul, vulpea, salamandra, carabidul, buhaiul de baltă, șopârla de câmp, șarpele neveninos (colubrid), sturzul gulerat, ciocănitoarea neagră, vipera, lupul, râsul, pisica sălbatică, ursul. La acestea se adaugă, desigur, viețuitoarele - plante și animale - de pe înălțimile munților, parte dintre ele fiind declarate monumente ale naturii, altele crescând numai într-o anumită regiune. În pădure corpul uman are echilibru termic, pulsul și tensiunea se reduc, iar ambianța influențează pozitiv starea psihică a omului. Însușirile igienico-sanitare sunt numeroase. De exemplu, pădurile și spațiile verzi reprezintă adevărate ecrane acustice, sub influența luminii pădurea emite electroni cu care ionizează atmosfera cu ioni negativi, apa de pădure este deosebită față de cea din conducte.

Plasându-ne „în mijlocul pădurii”, se consideră că un minimum de cunoștințe despre aceasta trebuie neapărat să facă parte integrantă din cultura generală a fiecărui om. Deci, tinerele generații, începând cu elevii, trebuie educate în spiritul dragostei de natură.

În acest sens, de un real folos se dovedesc activitățile susținute la disciplinele școlare: științe, geografie, limba română, educație ecologică, educație plastică, respectiv educație muzicală, care ne dau ocazia să nu fragmentăm „spectacolul naturii” pe care dorim să-l cunoaștem, ci să putem captiva „spectatorii” elevii printr-un scenariu real, așa cum există el în realitate.

Dascălii sunt cei care pot forma, în primul rând deprinderi de protejare a mediului și de

comportament ecocivc elevilor prin unele activități concrete, cum ar fi:

- Organizarea unor excursii la munte cu observarea sistematică a pădurii și continuarea în sala de clasă cu concursuri de desene, eseuri, expoziții având ca temă „Pădurea - plămânu verde al Terre”;

- Selectarea din textele studiate la limba română a celor care au drept conținut descrierea unor aspecte din natură sau a modului de viață a unor viețuitoare (exemple de texte: “Ciobănilă de Vasile Voiculescu”, “Zdreanță”, “Tâlhăru pedepsit” de Tudor Arghezi, “Cățelușul șchiop”, “Gândăcelul” de Elena Farago, “Fiind băiet păduri cutreieram”, “Revedere”, “Somnoroase păsărele”, “Ce te legeni...”, “Freamăt de codru” de Mihai Eminescu etc);

- Ilustrarea conținutului unor texte studiate în creații plastice;

- Alcătuirea unor minialbume cu animale și plante protejate de lege care trăiesc pe teritoriul țării noastre;

- Albume în care să fie ilustrate rezervațiile naturale din țară;

- Crearea de către elevi a unor îndemnuri de protejare a pădurilor, însoțite de fotografii sau desene sugestive(exemple: să nu rupem și să nu distrugem florile și pomii!

să nu rupem bobocii și să ne bucurăm de frumusețea florilor!

să nu culegem florile din pădure, pentru că sunt foarte

delicate și nu rezistă pentru mult timp într-o vază

să nu smulgem plante sau copaci cu tot, cu rădăcină!

să nu ne scriem numele pe copaci! Să nu le rupem crengile!

să nu ucidem animalele pădurilor, pentru că astfel distrugem balanța și biodiversitatea ecosistemelor! Să conservăm natura așa cum este!

să protejăm păsările! Ele îi asigură pădurii o protecție sanitară de neînlocuit.

să respectăm căile de acces pe teritoriul rezervațiilor naturale!

să nu omoram insectele! Dacă vedem un mușuroi de furnici, să îl marcăm, pentru ca nimeni să nu îl calce din neatenție!

să nu facem foc în pădure în loc nepermis!

să nu perturbăm liniștea locuitorilor pădurii! Pădurea este casa lor și ei se simt în siguranță în ea).

- Învățarea unor imnuri ale naturii, a unor cântece despre natură și viețuitoare

- Creații literare, având ca temă natura, lumea micilor viețuitoare, povestiri din viața plantelor, crearea unor dialoguri imaginare între om și plante sau animale;
- Vizionarea unor filme cu caracter ecologic;
- Experimente în laboratorul de biologie cum ar fi: poluarea aerului cu praf, experiențe de germinare a plantelor cu probe de sol otrăvite de detergenți, benzină, uleiuri, pentru a obține date concrete privind acțiunea negativă a factorilor poluanți asupra mediului și asupra calității vieții noastre.

În cadrul activităților desfășurate cu elevii se poate explica acestora noțiunea de biodiversitate și să se evidențieze evidențiat faptul că fiecare organism are rolul său în ansamblul sistemului viu. Fiecare viețuitoare stabilește relații complexe atât cu factorii abiotici (lumină, temperatură, sol) cât și cu celelalte viețuitoare din habitatul său. Cele mai importante relații dintre viețuitoare sunt relațiile trofice, ce pot fi reprezentate sub forma lanțurilor și rețelelor trofice. Dispariția unor viețuitoare va crea dezechilibre în funcționarea ecosistemului.

Realizarea unei comparații între o pădure și o cultură agricolă, poate accentua ideea că pădurea are un rol deosebit în menținerea echilibrului natural datorită stabilității sale. Un ecosistem agricol, nu poate exista dacă omul nu intervine prin realizarea unor lucrări de întreținere a culturii.

În încercarea de a realiza o conduită ecologică, se poate solicita elevilor să se transpună în situația părții vătămate (supusă agresiunii umane), arătând faptul că plantele și animalele sunt ființe vii ca și noi și merită un “tratament” mai bun din partea noastră. Planta, ca orice organism viu suferă dacă este rănită, i se fac creștături în scoarță, iar legarea copacilor cu sârmă poate opri circulația sevei ajungându-se la îmbolnăvirea și uscarea lor.

În urma observării acestor acțiuni negative ale omului asupra naturii, se pot purta discuții asupra comportamentului pe care trebuie să-l aibă nu numai atunci când realizează ieșiri în natură, ci și în viața lor de zi cu zi. Elevii pot fi puși în situația de a arăta cum se pot implica în acțiuni de conservare și protecție a mediului înconjurător, în așa numitele acțiuni de ecologizare. (Exemple: elevii pot colecta gunoaiele, pot pune afișe în legătură cu ocrotirea naturii și protecția mediului ambiant).

Scopul final al acestor activități educative este adoptarea unui comportament ecologic adecvat și acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător de către elevi, trecerea de la informarea teoretică la implicarea individuală a elevilor spre acțiunea concretă. Din toate

activitățile desfășurate elevii trebuie să conștientizeze faptul că pădurea ne oferă tuturor o casă de sănătate, pe care suntem datori s-o îngrijim.

Bibliografie:

- Ana, Onaca, Rodica, (1999), *Ecologie aplicată*, Ed. Carmis, Cluj-Napoca. Stugren,
 Dulamă, Maria Eliza, (2001), *Elemente din didactica geogarfiei*, Editura Clusium, Cluj Napoca;
 Dulamă, Maria Eliza, (2006), *Metodologie didactică*, Editura Clusium, Cluj Napoca;
 B., Killyen, H., (1975), *Ecologie. Probleme generale și de tehnologie didactică*, E.D.P., București.

Educația multiculturală și interculturală a preșcolarilor

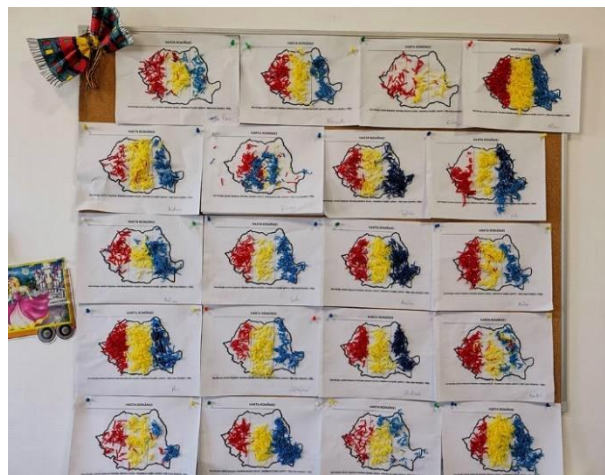
Prof. Boba Cristina Elena
Școala Gimnazială Sânmihaiu Român
structura Grădinița Program Normal Sânmihaiu Român, Județul Timiș

Noțiunea de educație multiculturală desemnează totalitatea programelor educaționale ce răspund necesităților impuse de coexistența într- un mediu multiethnic. Scopul educației multiculturale este de a facilita acomodarea grupurilor etnoculturale minoritare și, în aceeași măsură, acomodarea și deschiderea societății majoritare la modelele culturale specifice grupurilor minoritare. Programele educaționale multiculturale sunt fundamentate pe principiul diversității culturale și a deschiderii societății contemporane; educația și predarea interculturală sunt menite să concentreze atenția preșcolarilor spre propria identitate, cât și spre valorile umane universale, egalitatea oportunităților educaționale pentru toate grupurile din interiorul societății. Educația multiculturală este considerată a fi, prin demersurile antirasiale, antixenofobe, antidiscriminative și de relativizare a culturilor existente, garantul unei societăți multiculturale viabile, factor de stabilitate democratică și de diminuare a conflictualității.

În scopul familiarizării preșcolarilor cu identitatea lor culturală am realizat activități care au relatat semnificației unor evenimente culturale, istorice sau religioase:

Unde locuiesc?

Harta țării în culorile steagului

Steagul țării mele

Desenez steagul României

Națională a lecturii

Ziua Culturii Naționale- 15 ianuarie

Sărbătorim Paștele

Ziua Uniunii Europene

Localizăm pe hartă popoare ale lumii

Educația interculturală se poate realiza prin activitățile curriculare și extracurriculare. În activitățile curriculare, când ne propunem teme despre familie, meserii, obiceiuri și tradiții prietenie avem posibilitatea să facem primii pași în atingerea obiectivelor educației interculturale. Vom considera interculturalitatea o parte componentă a realității zilnice din grădiniță, și nu o temă sau o activitate adăugată. De asemenea acordăm atenție materialelor expuse, organizării spațiului care să permită învățarea prin colaborare, comunicarea, și nicidecum marginalizarea unor copii. Am căutat să deschid spațiul grădiniței către comunitate și specificul ei organizând întâlniri, excursii, serbări cu specific intercultural.

Educația interculturală derulată prin acțiuni la nivelul preșcolarilor au vizat următoarele obiective specifice:

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească între români și alte etnii;
- transmiterea de cunoștințe despre propria cultură și despre alte culturi aparținând altor etnii;
- formarea unor deprinderi legate de viața într- o societate multiculturală;
- formarea atitudinii de respect față de propria cultură și a celorlalte etnii și combaterea discriminării și a intoleranței;
- promovarea unor relații de prietenie și de bună înțelegere între români și celelalte naționalități.
- învățarea unor cuvinte, expresii, cântece și dansuri în limba sârbă, romană, germană, rusă, respectiv română.

La îndeplinirea acestor obiective au contribuit: copii, educatoare, părinți, comunitatea. Activitățile s- au desfășurat în cadrul unor: vizite, spectacole plimbări, concursuri tematice,

jocuri, realizarea unor expoziții cu lucrările copiilor, albume, activități specifice cu participarea ca invitați, a copiilor din Serbia.

Considerăm că una dintre cele mai importante realizări în urma acestor acțiuni a fost prietenia stabilită între copii. Ei au trăit bucuria și satisfacția de a contribui la ceva ce este frumos și aparține tuturor, în continuare vor fi stimulați să-și manifeste fantezia, spiritul creator, să colaboreze și să coopereze depășind barierele lingvistice sau de orice altă natură.

Bibliografie:

- Cucos, C. – ”Educația. Dimensiuni culturale și interculturale” - , Ed. Polirom , Iași 2000;
- Dasen, P.; Perregaux, C.; Rey, M. – „Educația interculturală”, Ed. Polirom, Iași 1999;
- Mara, D. - ”Dimensiunile interculturale ale educației”- , Casa Editorială Tribuna, Sibiu, 2008;

Profilul de formare al absolventului

Prof. David Andreea Elena

Școala Gimnazială Eftimie Murgu, Lugoj, Județul Timiș

Având în vedere provocările și evoluțiile specifice lumii contemporane, educația trebuie să țină pasul cu acest lucru pentru a oferi absolvenților și societății maximum de oportunități și opțiuni. Majoritatea sistemelor de educație trec prin diverse reforme ca urmare a presiunii tot mai mari pentru o educație de calitate pentru toți, care să satisfacă totodată nevoile tot mai sofisticate ale individului în raport cu societatea contemporană, tot mai dinamică și mai complexă.

Profilul de formare european al absolventului este structurat pe opt competențe cheie, acestea constituindu-se în rezultate ale învățării. Fiecare disciplină are metodele specifice de a contribui la dezvoltarea competențelor din profilul de formare al absolventului. Studiul Biologiei nu trebuie privit ca un scop în sine, ci ca o modalitate de a forma la elevi anumite competențe generale și specifice derivate din competențele - cheie/transversale, aplicabile inter - și transdisciplinar.

În rândurile care urmează voi încerca să ofer exemple de activități de învățare, specifice Biologiei, cu ajutorul cărora se pot forma competențele cheie.

Comunicare în limba maternă. În vederea formării și dezvoltării acestei competențe elevii vor căuta, colecta, procesa informații și vor realiza receptarea de opinii, idei, sentimente într-o varietate de mesaje ascultate/ texte citite (de exemplu lectura unor texte din manual, atlase, reviste etc); vor exprima opinii, idei, sentimente, în mesaje orale sau scrise, prin adaptarea la situația de comunicare; vor participa la interacțiuni verbale în diverse contexte școlare și extrașcolare (de exemplu prezentarea de referate, desene, postere, proiecte) .

Comunicarea în limbi străine este vizată și de disciplina Biologie, deoarece dezvoltarea vocabularului în limba română reprezintă un stimul de dezvoltare a vocabularului într-o limbă străină. Biologia face conexiuni cu literatura universală, dezvoltă aprecierea diversității culturale. În textele suport, elevii întâlnesc numele unor plante, animale, organe, ce sunt scrise într-o limbă străină, făcându-se astfel exerciții de pronunțare corectă a lor.

Competențele matematice și competențele de bază în științe și tehnologii sunt dezvoltate astfel: reprezentarea grafică a lanțurilor și rețelelor trofice - analiza unor situații-problemă cu ajutorul unor modele grafice (de exemplu: identificarea consecințelor pe care le-ar avea dispariția unei specii dintr-o rețea trofică/ introducerea unei noi specii asupra celorlalte viețuitoare din rețea), realizarea unor experimente simple pentru evidențierea unor procese fiziologice urmărind enunțarea unei situații-problemă / ipoteză de lucru, alegerea metodelor și a instrumentelor, realizarea observațiilor, a măsurătorilor, colectarea și înregistrarea datelor în tabele/scheme, interpretarea datelor, formularea și prezentarea concluziilor (de exemplu: evidențierea fotosintezei, extragerea clorofilei, măsurarea pulsului, a tensiunii arteriale, a frecvenței respiratorii în condiții de repaus și de efort, evidențierea transpirației și a eliminării apei sub formă de picături la plante, evidențierea influenței unor factori de mediu asupra funcțiilor la plante). Aceste competențe se dezvoltă folosind diferite dispozitive: calculatorul, videoproiectorul, dar și manualele digitale.

Competența digitală este dezvoltată în cadrul disciplinei mai sus amintite, deoarece elevii fac activități de cercetare și de informare cu privire la anumite subiecte- date despre plante, animale, om, realizează materiale PPT sau Word, videoclipuri, folosesc manualele digitale, rezolvă evaluările interactive, colaborează folosind grupul clasei sau își formează atitudinea critică și reflexivă, dar și responsabilitatea folosirii materialelor cu drept de autor cu privire la mediul și organismele din el.

Competența A învăța să înveți stă la baza oricărei forme de învățare ulterioare, astfel că jocurile de rol, munca în echipă, activitățile de autoevaluare sau interevaluare îi ajută să-și descopere abilitățile, talentele, interesele dar și să-și gestioneze eficient timpul alocat învățării biologiei.

Competențele sociale și civice sunt foarte bine punctate prin activitățile de voluntariat, ecologice, care îi pun în contact direct cu oamenii, putând să-și manifeste spiritul de echipă, dezvoltând leadershipul dar și interacțiunea între membrii grupului. Astfel, se dezvoltă un comportament civic responsabil, cu abilități de comunicare.

Spiritul de inițiativă și antreprenoriat sunt competențe, apreciate foarte mult pe piața muncii, și se vor forma prin motivarea elevilor de a avea inițiativă -inițiativă la nivel individual/colectiv în desfășurarea unor activități specific disciplinei: participare la concursuri, redactarea unor referate/ proiecte, etc. Totodată, spiritul de antreprenoriat poate fi dezvoltat prin încrederea- pe care întodeauna o acord elevilor – de a propune diverse activități atât la nivelul clasei,cât și la nivelul școlii care să reprezinte chestiuni de interes pentru elevi.

Sensibilizarea și exprimarea culturală este o competență-cheie dezvoltată atât în contexte formale, cât și în cele nonformale: participarea elevilor la concursuri, festivaluri, simpozioane naționale și internaționale, proiecte de mediu, proiecte Erasmus, îi ajută să interacționeze cu alte culturi, tradiții, completându-le acest frumos profil, pe care copiii noștri îl vor avea la sfârșitul acestei călătorii.

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL

ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE

PROF. PETRESCU ANA-MARIA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.4 LUGOJ, TIMIȘ

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali. Parteneriatul educațional se desfășoară împreună cu actul educațional propriu-zis. El se referă la proiectarea, decizia, acțiunea și colaborarea dintre instituții, influențe și agenți educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- instituțiile educației: familie, școală și comunitate;
- agenții educaționali: copii, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale (psihologi, consilieri psiho-pedagogi, terapeuți etc.);
- membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanții bisericii, ai poliției etc.);

Parteneriatul educațional se adresează în principal părinților și profesorilor, și se referă la acțiunea în același sens. Ceea ce hotărăște familia, trebuie să fie în acord cu măsurile școlare, și ceea ce face un părinte, să nu fie negat de celălalt.

Se știe că educația, ca acțiune socială organizată, presupune mai mulți factori: familia, școala și comunitatea. Democratizarea educației face necesară deplasarea centrului de interes de pe cunoștințe impuse - pe obiective, de pe programe abstracte - pe nevoile curente ale elevului, astfel încât acesta să fie centrul de interes al tuturor.

În privința comunității, încercând să-i dăm o definiție, am putea spune că este:

- Spațiul în care oamenii conlucrează pentru a identifica nevoile comune și valorile pe care le prețuiesc;
- Spațiul al interacțiunilor sociale bazate pe nevoi, interese și aspirații comune;
- Spațiul în care membrii au încredere unii în alții și conlucrează la rezolvarea problemelor comune;

-Spațiul în care există consens axiologic al membrilor (respect civic, respect etnic, cooperare etc.)

Orice program educativ poate deveni eficient în măsura angajării părților componente. În acest sens, vin în ajutor proiectele de parteneriat educaționale care vizează întărirea relațiilor dintre părinți, elevi, dascăl și comunitate, creșterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaționali.

Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relații de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru de dezvoltare a personalității elevului. Inițierea diferitelor proiecte de parteneriat educaționale sunt benefice atât pentru elevi, cât și pentru toți factorii implicați (școală, familie, comunitate).

Comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare al elevului. Prin caracteristicile ei, poate susține interesele școlii. Fiecare școală devine „o comunitate a celor ce învață”, în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării și disciplinei. Toți elevii săi se străduiesc și fac progrese în direcția atingerii standardelor dorite, fiind ajutați de părinți, cadre didactice și alți parteneri implicați. Școlile și comunitatea îmbunătățesc instrucția, evaluarea, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, implicarea părinților și a oamenilor de afaceri, astfel încât fiecare aspect al educației funcționează ca parte a unui sistem, care sprijină toți elevii pentru a-și atinge obiectivele.

Învățătorul trebuie să fie conștient de rolul și contribuția sa în formarea comportamentului democratic și atitudinii disciplinare a elevilor săi. Școala nu poate să rămână izolată, ea trebuie să se integreze și să pătrundă în spiritul comunitar, căci comunitatea nu înseamnă altceva decât să fii și să te simți în contact cu ceilalți.

Cadrele didactice și părinții trebuie să lucreze împreună pentru a dezvolta o relație de cooperare în clasă. Centrul acestui parteneriat este copilul. Acest parteneriat între dascăl și părinți, oferă copiilor un model asupra felului în care adulții cooperează pentru a crea un mediu de învățare stimulator. Este esențială implicarea activă a părinților încă din primul an de școală.

În mod firesc, părinții sunt primii educatori ai copilului. Vine apoi rândul profesioniștilor din grădinițe și școli să se ocupe de educarea și formarea copiilor printr-o metodologie și un curriculum specific vârstei acestora. Dar educația copiilor, priviți ca cei mai tineri membri ai unei comunități, este responsabilitatea întregii comunități. Ea este leagănul

creșterii și devenirii copiilor ca viitori adulți responsabili de menirea lor în folosul întregii comunități.

În cadrul unei comunități, grădinița și școala sunt instituții care asigură educația copiilor, dar sprijină, în același timp preocuparea și nevoia adulților pentru perfecționare continuă și învățarea pe tot parcursul vieții.

Pentru realizarea unui parteneriat trebuie stabilite câteva forme de relaționare necesare. Astfel, trebuie respectate cele patru condiții de realizare ale acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare și în final, parteneriat. Aceste distincții sunt importante pentru decizia privind tipul de relaționare pe care se poate miza, pentru un anumit partener din cadrul comunității.

Învățătorii trebuie să creeze o atmosferă deschisă prin implicarea și încurajarea părinților: să vină la ore, să-și împărtășească interesele și talentele, să pună întrebări. Pentru ca învățătorii să fie cu adevărat deschiși părinților, ei trebuie să creadă cu adevărat în beneficiile prezenței și implicării celor din urmă.

De exemplu: o mamă asistent medical poate fi invitată la o oră de educație pentru sănătate; alt părinte cu abilități lingvistice poate fi invitat la o oră de lectură etc. Dacă părinții sunt implicați în activitatea la clasă, învățătorii pot observa direct felul în care ei își motivează copiii, în care îi ajută să rezolve problemele. Copiii au ocazia să vadă că adulții importanți din viața lor activează împreună spre un scop comun, dobândesc un simț crescut al siguranței și încrederii și le face plăcere să simtă legătura dintre familie și școală.

Părinții care vin regulat la școală pot aprecia mai realist felul în care copilul se adaptează școlii. Copiii își văd părinții într-o altă lumină. Un mare avantaj pentru dascăli este faptul că învață mai multe despre viața de familie și comunitatea copiilor.

Prin aceste colaborări, elevii conștientizează că în fiecare grup sau comunitate, oamenii se deosebesc între ei prin trăsături fizice și sufletești, că fiecare are propria lui fire și se manifestă comportamental diferit unii de ceilalți. În activitatea educativă trebuie doar să ne asumăm inițiativa și să conștientizăm faptul că parteneriatul educativ este benefic și că toți avem de câștigat.

Alte tipuri de implicare a părinților în activitatea educațională:

În concepția lui Joyce Epstein (Godfry Claff, 2006), există câteva tipuri de implicare a familiei, care ne pot ajuta să creăm parteneriate eficiente cu familiile și comunitatea, pentru a spori eficiența procesului educativ.

Asistența acordată părinților de către școală (ajutorul oferit familiilor pentru a crea un mediu propice învățării prin programe de inițiere a părinților); Voluntariatul (recrutarea dintre părinți a unor grupuri de susținere a activității școlii, a profesorilor, a elevilor, a altor părinți); Luarea deciziilor (includerea, cooptarea părinților în procesul de decizie la nivel de școală); învățarea acasă (transmiterea de informații către părinți despre cum pot fi de folos elevilor în efectuarea sarcinilor școlare, prin carnetul de mesaje zilnic între învățător și părinte cu informații referitoare la evenimente speciale organizate de școală/ teme/ lucrări pe care le-a făcut copilul/ mici temeri sau întrebări etc.);

Pentru găsirea unor soluții la problemele educative ale familiei, părintele trebuie văzut ca un colaborator, ca un partener care se implică activ în aceste forme de intervenție socio-educatională. De aceea, pentru eficiența întâlnirilor dintre părinte și dascăl ar trebui să se acorde un timp suficient pentru un dialog real, întâlnirile să aibă loc într-un cadru bine definit, să se obțină tonul și stilul adecvat astfel încât toate părțile implicate să știe ce se așteaptă de la ele.

„Parteneriatul între școală și familie și-a demonstrat eficiența pretutindeni unde a fost aplicat, dacă s-au respectat anumite condiții de realizare a acestuia:

Părinții să fie percepuți de către cadrele didactice ca persoane active și valoroase pentru educarea copiilor; De asemenea părinții să se implice în mod concret în luarea de decizii referitoare la activități extrașcolare, la modificarea orarului, la stabilirea disciplinelor opționale, iar responsabilitatea pentru evoluția copilului să fie împărțită între școală și părinți.

Biserica reprezintă un posibil partener din comunitate și poate contribui ca factor important la cultivarea trăsăturilor morale pozitive: acceptarea diversității, respect, dragoste pentru semenii. Date fiind importanța și respectul manifestat de membrii unei comunități față de biserică este recomandabil să folosim intervenția și suportul oferit de aceasta în transmiterea unor mesaje către comunitate.

Autoritățile locale, în virtutea prevederilor legale, oferă grădinițelor și școlilor sprijin concretizat prin fonduri, resurse materiale, facilitarea obținerii unor resurse financiare extrabugetare.

Acțiunile în care autoritatea locală poate interveni sunt: asigurarea unor resurse materiale și financiare pentru grădinițe și școli; asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea activităților într-un spațiu sigur și confortabil (utilități, amenajarea spațiilor de joacă); facilitarea unor donații și sponsorizări în bunuri materiale; alocarea unor spații la dispoziția unităților de învățământ din localitate; colaborare în organizarea de activități culturale și sportive; acțiuni menite să conducă la îmbunătățirea condițiilor de învățare din grădiniță care vizează infrastructura și dotarea.

Ca parteneri educaționali, agenții economici trebuie să fie în atenția unităților preșcolare și școlare, în ipoteza că aceștia pot reprezenta actori importanți pe piața muncii în viitor.

Pentru a atrage un agent economic instituția trebuie să cunoască: agenții economici aflați în proximitatea unității de învățământ; disponibilitățile și tipul de servicii sau produse pe care agentul economic le poate oferi grădiniței (școlii) ca partener; setul de nevoi pe care agenții economici le pot formula; modalități de sensibilizare și atragere a agenților economici etc.

Mijloacele de comunicare în masă au o uriașă forță de influențare a consumatorului de informație, a publicului. Acest lucru este valabil atât în domeniul comercial, cât și în cel al vieții comunitare. Ziarele, revistele, radioul, televiziunea și Internetul sunt canale care, prin informațiile difuzate satisfac o nevoie fundamentală a omului modern: informarea. Aceste canale de comunicare realizează mai mult decât o informare. Ele influențează, orientează și dirijează opinia publică, interesele și motivațiile oamenilor, conștiințele chiar dincolo de propria voință. Indiferent de proiectul educațional al unei instituții de învățământ, mass-media trebuie să fie un partener constant prin care activitățile să fie cunoscute și recunoscute în comunitate.

Apărute după 1990, organizațiile neguvernamentale au fost și sunt în permanență factori activi în rețelele educaționale contribuind cu programele lor la susținerea drepturilor copiilor, tinerilor, adolescenților, la promovarea egalității șanselor educaționale, la educarea și consilierea familiei, la atragerea de fonduri financiare și materiale, la promovarea imaginii grădinițelor și școlilor, la formarea de formatori, mediatori, cadre didactice, la facilitarea unor parteneriate interne și externe, la dezvoltarea unor rețele comunitare precum și la analizarea unor nevoi comunitare.

Este importantă atragerea instituțiilor culturale spre promovarea specificului comunității prin publicarea unor materiale didactice privitoare la istoria și cultura grupului respectiv.

Proiectele de parteneriat educațional cu Poliția au ca argument educația copiilor pentru cetățenie democratică în vederea formării unor cetățeni activi și responsabili. Prin acțiunile desfășurate în acest sens, copiii își însușesc concepte cheie: libertate, justiție, egalitate, solidaritate, cunosc modul de funcționare a instituțiilor democratice, înțeleg rolul drepturilor omului în viața cotidiană, sunt puși în diferite situații de a-i respecta pe cei de lângă ei, își formează deprinderi de a-și proteja propria persoană și pe ceilalți.

Educația rutieră reprezintă unul dintre elementele esențiale ale civilizației moderne. Pornind de la adevărul că, în circulația rutieră e de ajuns să greșești o singură dată, în abordarea parteneriatelor se încearcă intensificarea activității de sprijinire a copiilor în dobândirea de noi cunoștințe și capacități.

Lipsa de comunicare între membrii unei comunități, reprezintă una din problemele de actualitate. De aceea este nevoie de o colaborare strânsă între partenerii educativi ai unei comunități (primărie, bibliotecile orașenești și comunale, muzee, Biserică etc.), pentru a aborda educația valorică din perspectiva afectivității, a cunoașterii, a reglării trebuințelor, valorilor și motivației care stau la baza unei conviețuiri democratice și integrării în comunitate.

Instituțiile bine determinate ale societății, școala, familia și comunitatea, joacă diferite roluri în creșterea și dezvoltarea ființei umane. Pentru valorizarea maximală a acestora pledează instituirea parteneriatului educațional. Școala este instituția care realizează în mod planificat și organizat sprijinirea dezvoltării individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ. O școală eficientă este partenera elevului, valorizând respectarea identității sale cu familia, recunoscând importanța acesteia și căutând să atragă în procesul didactic toate resursele educative ale societății, pe care le identifică, le implică și le folosește activ.

În devenirea personalității elevului, comunicarea permanentă, colaborarea și cooperarea factorilor educaționali reprezintă o prioritate, materializându-se în avantaje oferite de instituții în formarea sa, în spiritul valorii societății în care trăiește.

„Succesul, în mare parte, stă în voința de a învinge; să ne străduim deci și să stăruim.” (Seneca)

Bibilografie :

- Înv. Nicoleta Beznea, art. „Familia și școala în relație de parteneriat educațional”, coord./ editori Învățământul primar-revistă dedicată cadrelor didactice/ nr.1-2/ 2005

Claff Gogfrey, Ghid pentru cadrele didactice, „Parteneriat școală-familie-comunitate”, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007

-Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000, Corint, București, 2000;

SUPORT DE CURS

Opțional - „CREIONUL FERMECAT” – exerciții grafice

Prof. CIUCHE ZENOVIA
Grădinița P.P.Nr.4, Lugoj, jud.Timiș

Tema 1. NISIP PE PLAJĂ

Mijloc de realizare – punctul

Sugestii de realizare – Pe o bucată albă de carton se presară o mână de nisip și se analizează cu copiii forma, mărimea și aranjarea firicelelor de nisip care seamănă cu niște puncte. Se prezintă lucrarea model executată de educatoare, se demonstrează în fața copiilor apoi copiii vor lucra pe foi individuale, pe jumătatea din partea de jos copiii vor reda nisipul cu carioca de culoare aurie. După ce au scris punctul copiii pot desena umbreluțe, șezlonguri, copii jucându-se în nisip. Lucrările se expun și se analizează cu obiectivitate.

Tema 2. CĂPȘUNI

Mijloc de realizare – punctul

Sugestii de realizare – Copiii primesc căpșuni, le analizează, se discută despre punctele negre de pe căpșună care sunt semințe rotunde foarte mici de mărimea unui firicel de nisip, a unui punct. Se analizează modelul educatoarei, se explică și demonstrează modul de lucru, se distribuie lucrările individuale pe care sunt desenate căpșuni colorate și pe care copiii vor desena puncte negre cu carioaca. Copiii vor servi căpșunile din farfuriuțe și vor afișa lucrările pe un panou și vor face aprecieri obiective.

Tema 3. FIRE DE TELEGRAF

Mijloc de realizare – linie dreaptă orizontală

Sugestii de realizare – Pe foaia de lucru sunt desenați mai mulți stâlpi de telegraf care trebuie uniți prin fire de telegraf ce vor fi reprezentate prin linii drepte orizontale care se trasează începând din partea de sus a stâlpului. Se vor trasa paralel 4-5 fire de telegraf. Copiii analizează împreună cu educatoarea fișa model, se demonstrează la tablă modul de trasare a liniilor drepte, orizontale. Copiii pot colora stâlpii și desena pomi, case, copaci, copii, animale realizând un tablou din imaginație.

Tema 4. PANGLICICI

Mijloc de realizare – linii orizontale lungi

Sugestii de realizare – Copiii primesc panglici colorate, se stabilește care este lungimea și care este lățimea panglicii, se execută pași de dans ritmic pe fond muzical, se analizează modelul educatoarei, se demonstrează la tablă. Lungimea panglicii va fi cât foaia de lucru iar lățimea cel mult 2-2,5cm. O lucrare este corectă dacă se trasează liniile drepte, paralele – păstrând aceeași distanță de la un capăt la celălalt al foi. Panglicile se colorează în culori diferite,

Tema 5. COASEM CU UN FIR

Mijloc de realizare – segment de linie dreaptă orizontală

Sugestii de realizare – Se prezintă copiilor o batistă de pânză cusută cu fir în mai multe culori, se demonstrează tehnica cusutului cu un fir pe o batistă din hârtie folosind ac și ață. Pe batistute din hârtie copiii vor trasa segmente de linie dreaptă orizontală folosind mai multe culori însă firul până la capăt trebuie să aibă aceeași culoare.

Tema 6. COASEM CU FIRE

Mijloc de realizare – segmente de linie dreaptă orizontală

Sugestii de realizare – Copiii vor decora un prosop desenat pe o foaie albă A4. Analizează împreună cu educatoarea modelul de pe prosopul din pânză expus în fața copiilor precum și modelul de fișă realizat de educatoare. Se folosește carioca, mai multe culori. Se demonstrează în fața copiilor insistându-se la orientarea și lungimea segmentului de linie.

Tema 7. SRIEM ÎN PĂTRĂȚELE

Mijloc de realizare – segmente de linie dreaptă, orizontale, paralele

Sugestii de realizare – Copiii vor lucra pe foi cu pătrățele asemănătoare caietului de matematică, trasând câte două linii drepte, orizontale-paralele. Se demonstrează la tablă și se explică necesitatea alternării scrierii în pătrate, în unul se scrie iar celălalt este lăsat liber.

Tema 8. ARACI PENRTU VIȚA DE VIE

Mijloc de realizare – linie verticală

Sugestii de realizare – Pe fișele de lucru copiii au desenat lăstari de viță de vie la care copiii vor trebui să adauge aracii reprezentați prin linii verticale. Într-un tablou ce reprezintă o podgorie copiii au posibilitatea să observe cum sunt așezați aracii la vița de vie. Într-un ghiveci cu pământ se înfige un arac cu lungime de aproximativ 1m pe care este înfășurat în formă de spirală un lăstar cu struguri pe care copiii îi vor servi după finalizarea temei.

Tema 9. PROSOP CU DUNGI

Mijloc de realizare – linie verticală

Sugestii de realizare – Un prosop din pânză cu dungi în mai multe culori se prezintă copiilor spre observare. Se demonstrează la tablă cum se obține o dungă (prin tasarea adouă linii verticale, drepte, foarte apropiate), Fiecare dungă va avea o altă culoare. Copiii vor primi fișe individuale și vor decora prosopul cu dungi respectând indicațiile date.

Tema 10. FRANJURI LA PERDEA

Mijloc de realizare – segment de linie verticală cu sprijin pe puncte fixate

Sugestii de realizare – După ce se observă franjurii de la perdeaua de la fereastra săli de grupă stabilind că aceștia atârnă drept în poziție verticală având aceeași lungime. Se demonstrează modul de lucru în fața copiilor. Pe foile individuale copiii au desenate perdele fără franjuri însă au creionate puncte fixe până la care trebuie să ajungă franjurii. După trasarea franjurilor copiii vor colora perdelele și dacă doresc pot desena și modele pe perdea.

Tema 11. FULAR CU DUNGI

Mijloc de realizare – segment de linie verticală

Sugestii de realizare – Se aduc ca model mai multe fulare cu dungi. Pe fișele individuale sunt desenate fulare în poziție orizontală pe care se vor desena dungi reprezentate prin linii în poziție verticală. Se folosesc mai multe culori.

Tema 12. SĂ COASEM NASTURI

Mijloc de realizare – linie verticală cu orizontală, cu sprijin pe puncte fixate

Sugestii de realizare – Pe o bucată de carton, cu ac mare și ață, educatoarea coase nasturi așa suprapunându-se în formă de cruce. Pe foaia de lucru copiii au desenați mai mulți nasturi, fiecare nasture are patru găuri/orificii care vor fi unite prin linii verticale și orizontale care se suprapun în formă de cruce.

Tema 13. COVORAȘ CU MODEL

Mijloc de realizare – linie cu verticală cu orizontală pe hârtie cu pătrățele

Sugestii de realizare – Copiii vor lucra pe hârtie cu pătrățele gen caiet matematică realizând semnul de cruce/plus realizat prin suprapunerea liniei verticale cu linia orizontală.

Tema 14. SĂ ACOPERIM CASA CU ȘINDRILĂ

Mijloc de realizare – linie oblică spre dreapta

Sugestii de realizare – Copiii vor observa case acoperite cu șindrila pe un tablou frumos colorat. Șindrila se așează în mai multe rânduri în aceeași direcție și capetele se suprapun pentru a nu pătrunde apa prin acoperiș. Educatoarea demonstrează pe tablă trasând linii oblice spre dreapta ținând seama de intercalarea poziției liniei în rândul imediat următor. Pe fișa individuală copiii au desenate două case la care trebuie să deseneze șindrila pe acoperiș trasând linii oblice spre dreapta.

Tema 15. SĂ ACOPERIM CASA CU ȘINDRILĂ

Mijloc de realizare – linie oblică spre stânga

Sugestii de realizare – Se dau aceleași indicații ca la tema nr.14. Deosebirea constă în orientarea liniilor oblice spre stânga.

Tema 16. COLȚIȘORI LA FUSTĂ

Mijloc de realizare – linie frântă

Sugestii de realizare – Copii au drept model păpușile din sala de grupă care au fustițe cu colțișori. Pe foi albe A4 copiii au desenate mai multe fustițe la care trebuie să deseneze colțișori reprezentați prin linie frântă ce se realizează dintr-o linie oblică spre dreapta și linie oblică spre stânga și care se întâlnesc într-un punct. După trasarea colțișorilor copiii vor colora colțișorii și fusta pe care pot desena la alegere modele dorite de ei.

Tema 17. SĂ ÎMPODOBIM FOTA / ULCIORUL

Mijloc de realizare – linie frântă

Sugestii de realizare – Pe foile de lucru sunt desenate fote și ulcioare copiii având posibilitatea să-și aleagă fișa, Se prezintă modelul educatoarei , se demonstrează la tablă modul de lucru urmând indicațiile de la tema nr.16.

Tema 18. SĂ OCOLIM BULINA

Mijloc de realizare – linie curbă

Sugestii de realizare – Mai multe buline lipite pe o foaie și de culori diferite vor fi încercuite trasând linii curbe obținând cercuri care înconjoară bulinele. Se demonstrează modul de lucru ,

se execută de către copii. Copiii care stăpânesc mai bine tehnica de lucru pot desena în jurul bulinei mai multe cercuri concentrice.

Tema 19. MINGEA CU BULINE MARI ȘI MICI

Mijloc de realizare – linii curbe / cercuri

Sugestii de realizare – Copiii primesc câteva mingi cu buline se vor juca cu ele timp de câteva minute. Se stabilește că bulinele au formă de cercuri / linii curbe închise. Pe foi cartonate sunt desenate mingi mari pe care copiii vor desena buline mari și mici și le vor colora.

Tema 20. ȘIRAG DE MĂRGELE

Mijloc de realizare – linii curbe închise – cercuri – în spațiul grafic dat și cu alternanță, pe linie orizontală.

Sugestii de realizare – Se analizează un șirag de mărgel colorate cu roșu cele mari și cu galben mărgelile mici. Mărgelile sunt înșirate pe o ață și au forma rotundă și mărimi diferite.. Pe fișele de lucru ale copiilor sunt trasate linii orizontale pe care copiii vor desena mărgel mari și mici alternând atât mărimea cât și culoarea. La finalul activității fiecare copil va primi mărgel din burete și fir de plastic moale confecționându-și singuri șiragul de mărgel.

Tema 21. BALOANE FRUMOASE

Mijloc de realizare – linie curbă închisă – oval

Sugestii de realizare – De paturile copiilor sunt prinse baloane colorate de formă ovală. După explicațiile educatoarei și după ce li se demonstrează modul de lucru la tablă, copiii vor desena liber baloane în formă de oval pe foi de bloc. Copiii se vor juca în finalul activității cu baloane.

Tema 22. BOABE DE GRÂU

Mijloc de realizare – linie curbă închisă – oval, pe rețea liniară

Sugestii de realizare – Se explică copiilor care este deosebirea dintre oval și cerc și se demonstrează la tablă. Vor primi pe masă boabe de grâu (ovale) și de mazăre (rotunde). Pe foaia de lucru trebuie să scrie ovalul pe rețeaua liniară dată.

Tema 23. SĂ DECORĂM VASUL

Mijloc de realizare – linie curbă deschisă – spirală

Sugestii de realizare – Pe fișele individuale copiii au desenate case de diferite forme pe care trebuie să deseneze modele mai precis spirale mari și mici în funcție de spațiu de lucru.

Tema 24. CĂSUȚA MELCULUI

Mijloc de realizare – linie curbă deschisă – spirală

Sugestii de realizare – Copiii desenează căsuța melcului pornind de la un punct în jurul căruia se formează spirala. Pe foaia de lucru sunt desenați 10-12 melci fără căsuță.

Tema 25. VALURI MARI ȘI MICI

Mijloc de realizare – linie ondulată spre stânga / dreapta

Sugestii de realizare – După modelul dat copiii vor lucra pe foi cu fond albastru deschis cu carioca albastru închis. Valurile reprezentate prin linii ondulate se trasează de la stânga spre dreapta și invers pentru copiii stângaci.

Tema 26. CÂRLIGUL UNDIȚEI

Mijloc de realizare – linie curbă – zale

Sugestii de realizare – Pentru a înțelege ce este o zală și care este forma ei se demontează un lanț sau o brățară din zale în fața copiilor. Se scrie pe tablă forma zalei care seamănă cu un val micuț în poziția verticală. Mai întâi copiii vor desena cârligul adică zala pentru fiecare undiță de pe foaie apoi vor scrie într-un spațiu delimitat, prin liniatură, două rânduri de zale, mari și mici.

Tema 27. GÂTUL LEBEDEI

Mijloc de realizare – linie curbă – zale

Sugestii de realizare – Copiii vor repeta semnul grafic de la tema 26 și se consideră că și-au însușit tehnica de lucru. De aceea copiii vor trece direct la executarea temei, Vor desena gâtul lebedelor care se plimbă pe apă apoi vor scrie două rânduri de zale.

Tema 28. ARCUL ÎNTINS

Mijloc de realizare – buclă închisă sus

Sugestii de realizare – Se demonstrează copiilor cum arată un arc confecționat din sârmă în ambele situații : în faza normală și în faza când este întins. Pe foaia de scris și pe tablă arcul întins este reprezentat prin bucle închise sus. Copiii vor desena arcul întins între doi copii care trebuie să țină în mână fiecare câte un capăt al arcului. Copiii vor scrie bucle închise sus pe două rânduri.

Tema 29. FUMUL

Mijloc de realizare – buclă închisă jos

Sugestii de realizare – Copiii desenează fumul la casele desenate pe fișă reprezentat prin bucle legate între ele și închise jos. Se scrie și pe liniatură.

Tema 30. MÂNERUL UMBRELEI / BASTONUL BUNICULUI

Mijloc de realizare – bastonașe

Sugestii de realizare – Pe fișele de lucru ale copiilor sunt desenate persoane care au nevoie de

umbrelă sau baston. Copiii vor desena codița la umbrelă sau bastonul prin bastonașe cu codița în sus și bastonașe cu codița în jos. Se exersează scrierea bastonașelor și pe liniatură într-un spațiu dat.

Tema 31. EVALUARE

Mijloc de realizare – model la alegere – combinații de linii curbe închise, cerc, oval, combinații de linii ondulate – zale, bucla.

Sugestii de realizare – Copiii vor lucra pe liniatură.

Tema 32. EVALUARE

Mijloc de realizare – model la alegere – combinații ale tuturor elementelor grafice exersate în activitățile anterioare.

Sugestii de realizare – Copiii lucrează pe liniatură folosind elementele grafice învățate.

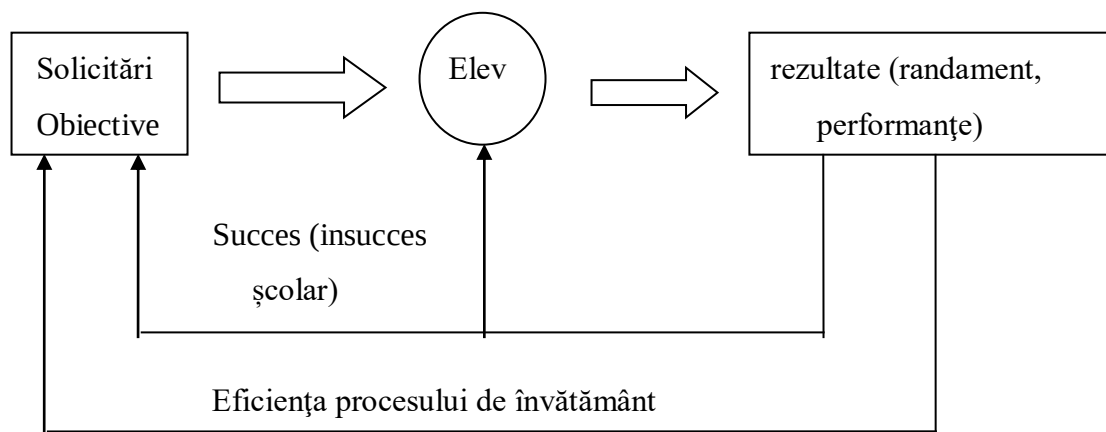
ESECUL ȘCOLAR

PROF. BREBAN MARIA-OANA
ȘCOALA GIMNAZILĂ GĂVOJDIA, JUDEȚUL TIMIȘ

Eșec = înfrângere, insucces, neizbândă, nereușită într-o acțiune.

Abordarea procesului de învățare prin prisma eficienței sale se impune astăzi cu tot mai multă insistență.

Pe plan psihologic eficiența constă în depășirea și rezolvarea contradicțiilor interne dintre solicitările obiective, impuse din exterior și starea de dezvoltare psihică la care a ajuns elevul. Din această perspectivă ea îmbracă forma succesului sau insuccesului școlar.

Pe baza acestei scheme putem defini insuccesul școlar ca exprimând gradul de adecvare dintre nivelul dezvoltării psihofizice a elevului și solicitările obiective ce i se adresează în procesul de învățământ. Detaliind această paradigmă vom spune că insuccesul (eșecul, nereușita, rămânerea în urmă la învățare) este un indice al discordanței dintre solicitările și nivelul dezvoltării psihofizice a elevului.

Un eșec școlar cronicizat este periculos, deoarece el determină efecte negative atât în plan psihologic individual, respectiv o alterare a imaginii de sine a elevului în acuză, care-și va pierde tot mai mult încrederea în propriile posibilități și va ajunge să dezvolte o teamă de eșec, cât și în plan social, fiindcă un eșec școlar permanentizat “stigmatizează”, induce o marginalizare socială a elevului în cauză.

Dintre indicatorii care sunt utilizați de obicei pentru aprecierea existenței unei situații stabilizate de eșec școlar, menționăm: abandonarea precoce a școlii; decalaj între potențial personal și rezultate; părăsirea școlii fără o calificare; incapacitatea de a atinge obiectivele pedagogice; eșecul la examenele finale (sau de concurs); inadaptarea școlară etc. De aici reiese faptul că există două tipuri de eșec școlar:

- a) Un eșec de tip cognitiv, care se referă la nerealizarea de către elevii în cauză a obiectivelor pedagogice. Acest tip de eșec atestă niveluri scăzute de competență la elevii respective, provocând rezultate slabe la examene și concursuri școlare, respective corigențe, repetențe, etc. Aceste niveluri scăzute de competență se explică fie prin întârzieri în dezvoltarea intelectuală, fie printr-o serie de neajunsuri în plan motivațional, volițional și operațional, de genul: un nivel foarte scăzut de aspirații și de expectanțe în raport cu activitatea școlară și cu propriul eu. Constatăm de multe ori că unii copii (T.D sau B.R) spun “sunt prost” sau “nu reușesc”
 - elevii veniți în școală în clase terminale nu se pot adapta la regulamentul impus de școală, datorită reduselor disponibilități voluntare necesare formulării obiectivelor de învățare și depășirii obstacolelor (dificultăților) care apar în mod inerent pe parcursul activității de învățare, precum și absența unor deprinderi de muncă sistematică și a obișnuinței elevului de a-și autoevalua rezultatele școlare din perspective unor criterii obiective, promovate de școală.
- b) Un eșec școlar de tip necognitiv, care se referă la inadaptarea elevului la exigențele ambiției școlare. Acest tip de eșec vizează inadaptarea la rigorile vieții de elev, la exigențele de tip normative pe care le presupune funcționarea corespunzătoare a fiecărei școli sau a oricărei colectivități școlare. Elevul dezadaptat recurge la abandonul școlar, la părăsirea precoce a școlii, în favoarea unui mediu mai puțin coercitiv. (B.E ; B.C). Astfel, elevii (C.D.) simt o repulsie față de școală nereușind să se adapteze programului școlar, considerând că strada îi învață “Lecția vieții”.

Eșecul școlar este o realitate complexă în școala contemporană, el fiind determinat de cauze psihoindividuale, socio-familiale și pedagogice.

Cauze psihoindividuale: anatomo-fizilogice (deficiențe fizice, tulburări endocrine), psihice (nevroze, de eșec, hiperemotivitatea, apatie, astenie, tulburări afective și de comportament, surmenajul intelectual ...)

Datorită bolii (atrofie musculară) , elevul (V. C.) nu are o dorință de a reuși în viață, îl pasionează joaca pe calculator, dar în acest fel acordă puțin timp lecțiilor și tot odată absențelor pe care le acumulează , datorită bolii, s-a constatat că nu putea ține ritmul cu colectivul de elevi. Un alt caz care conduce la eșec se simte și la elevii care sunt nevoiți să poarte ochelari. Ei fiind de cele mai multe ori jigniți de colegii lor ceea ce îi determină să nu poată urmări procesul de predare-învățare, ducându-i într-o situație tot mai accentuată de deficit informațional în raport cu ceilalți colegi ai săi. Tot aici întâlnim și copii cu deficiențe mintale (I.C.; S.A.; N.A) care învață după un curriculum adaptat. La ei învățarea se bazează pe joc și desen.

Cauze socio-familare: climat cultural-educativ, familii dezorganizate, dezinteresul părinților sau cerințe prea mari din partea familiei ce depășesc posibilitățile elevului, condiții de muncă, de supraveghere și îndrumare, conflicte familial, atitudinea familiei față de școală, comportamentul dur sau prea liber al părinților.

În aceste cazuri elevii (S.S; R.D) cu situație precară renunță la școală în favoarea luptei pentru subzistență.

Cauze pedagogice: metodele ineficiente de predare-învățare, lipsa de îndrumare a elevilor, deficiențe privind controlul și evaluarea randamentului școlar, relația profesor-elev, relațiile dintre elevi, ritmul muncii școlare, atitudinea elevilor față de învățare, lipsa de motivație a învățării, orientarea școlară și profesională greșită, atmosfera nefavorabilă din clasă sau școală privind activitatea de învățare.....

Amintim aici eșecul elevului (T. F.) care datorită eșecului pe care l-a avut într-o altă școală , mutat la noi, ajunge de la eșec la succes, deoarece nivelul clasei era scăzut.

Se cunosc factorii care condiționează rezultatele școlare, cadrele didactice stabilesc căi prin care să evite eșecul, idealul școlii fiind asigurarea reușitei școlare a tuturor elevilor.

Eșecul e un fenomen individual, deci prevenirea și combaterea presupune cunoașterea formei concrete de manifestare și a cauzelor specific care l-au generat. Strategia pentru evitarea insuccesului sau a eșecului școlar se bazează pe încrederea în forțele elevilor, cooperarea și stimularea lor.

Bibliografie :

1. Balan, Bogdan; Boncu, Ștefan; Cosmovici Andrei și alții (1998): ***Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice***, Editura Polorom, Iași;
2. Ioan Nicola (1992): ***Pedagogie***, Editura Didactică și Pedagogic, R.A. , București;

3. I. Cerghit, I.T. Radu, E. Popescu, L. Vlăsceanu (1993): *Didactica, Manual pentru clasa a X-a școli normale*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A. , București;
4. Marin Stoica (2001): *Pedagogie și psihologie pentru examenele de definitivare și grade didactice: profesori, institutori/învățători, studenți*, Editura Gheorghe Alexandru

Cum să-ți ții părinții aproape

Ana-Sorana Scutelnicu — Profesor pentru învățământul primar
Școala Gimnazială „Axente Sever“ din Aiud, Județul Alba

Învățarea nu se termină în sala de clasă, dar majoritatea părinților sunt nu se descurcă prea bine atunci când vine vorba de sprijinirea dezvoltării intelectuale a copiilor lor. Cel mai mulți încearcă să ajute gravitând în jurul copiilor atunci când aceștia își fac temele. O astfel de atitudine însă, poate înăbuși creativitatea și dezvoltarea în sine a micuților. La polul opus găsim părinții care își lasă copiii să se descurce în totalitate singuri. Acești părinți cu greu pot monitoriza progresul copiilor.

În acest sens, studiile sunt unanime: **copiii au mai mult succes la școală atunci când părinții sunt implicați**. Mai mult, profesorii, de asemenea, sunt ajutați atunci când părinții sunt interesați.

Acest lucru se datorează faptului că părinții implicați promovează un comportament pozitiv în clasă, se asigură că copiii își fac temele, îi ajută să fie mai organizați, aplică măsuri disciplinare și le validează efortul. Pentru profesori, implicarea părinților stimulează percepția de sine pozitivă și satisfacția la locul de muncă.

Provocarea rămâne aceea de a-i ajuta să înțeleagă cum pot veni în întâmpinarea nevoilor ajuta copilului lor astfel încât să le sprijine în drumul lor spre succes.

Iată trei strategii de implicare a părinților în educația copiilor.

1. Un mediu de lucru adecvat

- ***Ajutați părinții să găsească un echilibru care să funcționeze pentru copilul lor:***

Detaliați modul în care părinții ar trebui să fie implicați și personalizați de la caz la caz, în funcție de progresul elevului, gradul de implicare al acestora.

Cereți părinților să respecte un program de studiu și să creeze un spațiu adecvat pentru învățare, unde distragerile sunt menținute la minimum.

Aceasta înseamnă impunerea unui mediu fără televizor, computer sau telefon.

- ***Sugerați activități de dezvoltare personală:***

Acest lucru îi va ajuta pe părinți să construiască relații constructive și cu copilul lor. Unele idei bune includ experimente științifice distractive, vizite în familie la bibliotecă, expoziții muzeale adecvate vârstei și piese de teatru.

2. Comunicarea timpurie și frecventă

În calitate de profesori, suntem adesea văzuți în mod greșit ca fiind fără nume care notează în mod nedrept lucrările copiilor. Cu toate acestea, mai presus de toate, suntem partenerii părinților în educație. Este deci esențial să construiți o punte și să mențineți o politică a ușilor deschise, astfel încât părinții să poată înțelege ce sunteți.

- ***Începeți prin a vă prezenta la începutul anului școlar.***

Păstrați un caiet cu activitățile desfășurate la clasă, programa, resursele de studiu, datele de contact, terminologia cheie și sfaturi care detaliază modul în care părinții pot sprijini progresul copilului lor. Asigurați-vă că există posibilitatea de asistență pentru teme unde familiile pot suna pentru a recupera lecțiile pierdute

- ***Nu vorbiți părinților, ci vorbiți cu parintii:***

Stabiliți un raport de egalitate și creați o atmosferă confortabilă. Plasați elevul în centrul tuturor comunicărilor, asigurându-vă că părinții înțeleg că ei sunt prioritatea. Evitați jargonul educațional și fiți concis. Nu veniți cu răspunsuri fixe. Mai degrabă, cereți-le părerea părinților și rugați-i să vă comunice sugestiile lor.

- ***Întrebați familiile despre preferințele lor de comunicare:***

Aceasta include frecvența dorită și mediul preferat de comunicare. Trimiteți buletine informative de clasă și rapoarte de performanță în consecință. Nu tuturor părinților le place să primească actualizări prin e-mail în fiecare săptămână. Nu uitați să împărtășiți și vești bune. Este important ca părinții să știe că nu le critici copiii, ci cauți să faci diferența.

- *Începeți un blog:*

Acesta poate fi un instrument fantastic pentru a împărtăși actualizările din clasă și pentru a vă implica părinții pe tot parcursul anului. Public sau privat, blogul dvs. poate deveni locul în care discutați despre activitățile de studiu, filosofia personală privind predarea, excursiile și multe altele. Există multe programe care oferă o gamă largă de șabloane ușor personalizabile pentru a vă configura gratuit un blog cu aspect profesional.

- *Înregistrați videoclipuri:*

A vă vedea fața este o modalitate bună de a umaniza comunicarea și de a ajuta părinții să se conecteze cu dumneavoastră mai eficient. Aceasta poate fi o modalitate prietenoasă de a împărtăși actualizări și metodologii majore cu părinții, dacă nu o puteți face personal. Există foarte multe instrumente incredibil de ușoare pentru a crea și edita propriile videoclipuri.

3. **Activități școlare:**

- *Încurajați voluntariatul.*

Cereți familiilor să participe la vânzări de produse de patiserie, standuri de limonadă sau târguri și expoziții pentru a strânge fonduri pentru rechizite școlare. Le va oferi ocazia să petreacă timp cu dumneavoastră, să pună întrebări și să vă vadă în elementul dumneavoastră. O altă idee bună este să invitați părinții să vorbească despre carierele și abilitățile lor. Acest lucru le va permite să se conecteze cu colegii de clasă ai copilului lor și să devină un participant activ în sala de clasă.

- *Includeți-le în procesul de luare a deciziilor*

Împuterniciți părinții prin crearea unui grup părinți-profesor. Acest lucru va promova comunicarea deschisă și înțelegerea între părinți și personalul școlii. Cereți grupului feedback-ul lor despre activitățile din clasă, programele școlare, excursiile și evenimentele.

- *Get to know them better:*

Organizați ateliere părinți-profesori unde puteți discuta temele, testele și oportunitățile de studiu. Faceți aceste evenimente distractive și unice: transformați „Ziua mamei” și „Ziua Tatălui” într-o oportunitate de a sărbători mamele și tații și modul în care aceștia pot, să facă o diferență în progresul copilului lor.

„A fi împreună este un
început, a rămâne
împreună este un
progres, a lucra
împreună este un
succes.”

Henry Ford